

Boek van Kosmogonie en Profetie

Voorwoord bij de Nederlandse vertaling

Het is nu ruim 100 jaar geleden dat J.B.Newbrough in 1881 het manuscript van OAH SPE voltooide, gebruikmakend van een van de eerste schrijfmachines die in de handel waren. Hoe hij zich tien jaar lang had voorbereid om dit lijvige boekwerk te mogen ontvangen en hoe zijn handen werden bestuurd door de engelen, is in het eerste deel van dit boek beschreven. Het deel van Oahspe dat hier voor u ligt, heeft als titel: Boek van Kosmogonie en Profetie. Het gaat over het scheppingsproces van de aarde en er wordt uitgebreid in besproken hoe de materie in haar diverse verschijningsvormen wordt beïnvloed door de scheppende principes die vanuit de geestelijke sferen geleid worden. We leren hier over een geheel nieuwe vorm van energie, vortexya genoemd, die bij ons bekendstaat als magnetisme, elektriciteit, zwaartekracht, vuur, poollicht e.d., grotendeels onjuist beoordeeld door de geleerden tot nu toe. Een van de belangrijkste oorzaken waardoor de materie in het universum zich beweegt en tot stoffelijke werelden samengevoegd wordt, is de zogenaamde vortex, een draaikolk of energiewerveling. Het is bemoedigend om te horen dat er nu ook geleerden zijn die langs deze lijnen gaan denken, zoals b.v. prof.dr. Marco Todeschini, een Italiaan die in zijn theorie van de verschijnselen van mening is, dat er in het universum enorme vortexen werkzaam zijn. Deze vortexen (wervelstormen) zijn dan verantwoordelijk voor het ontstaan van het zonnestelsel, aldus de professor. Hij staat daarin niet meer alleen, getuige de woorden van prof.dr. Viktor A. Ambartsumyan uit Armenië, die naar aanleiding van deze nieuwe inzichten opmerkte: misschien zullen wij in de fysica weer eens totaal anders moeten gaan denken. We vragen derhalve bijzondere aandacht bij het lezen van dit deel van Oahspe. Het tweede onderwerp dat wordt behandeld, gaat over de mogelijkheden om bepaalde gebeurtenissen die voor een land of werelddeel van belang zijn, te kunnen voorspellen. Om dit onderwerp in zijn geheel te kunnen begrijpen is echter een grondige kennis van het volledige boek Oahspe noodzakelijk, aangezien het in nauw verband staat met de leer van de kosmogonie.

Aan het eind van dit deel is een lijst bijgevoegd, waarin nadere uitleg wordt gegeven over de diverse vreemde uitdrukkingen die in Oahspe voorkomen. Veel van deze woorden zijn afkomstig uit de oude taal van het continent PAN, dat ongeveer 24000 jaar geleden in de Stille Oceaan verzonken is. Ik dank hierbij ook mijn vrienden, LOEK van BEEST, ERIC MULLER, ED. JOCKIN, ART BOSMAN en DON PICKARD uit Bristol voor hun geduld en aanmoediging om dit moeilijke werk zo goed en verantwoord mogelijk uit het Engels te kunnen vertalen.

Rein Hougée, febr.1981.

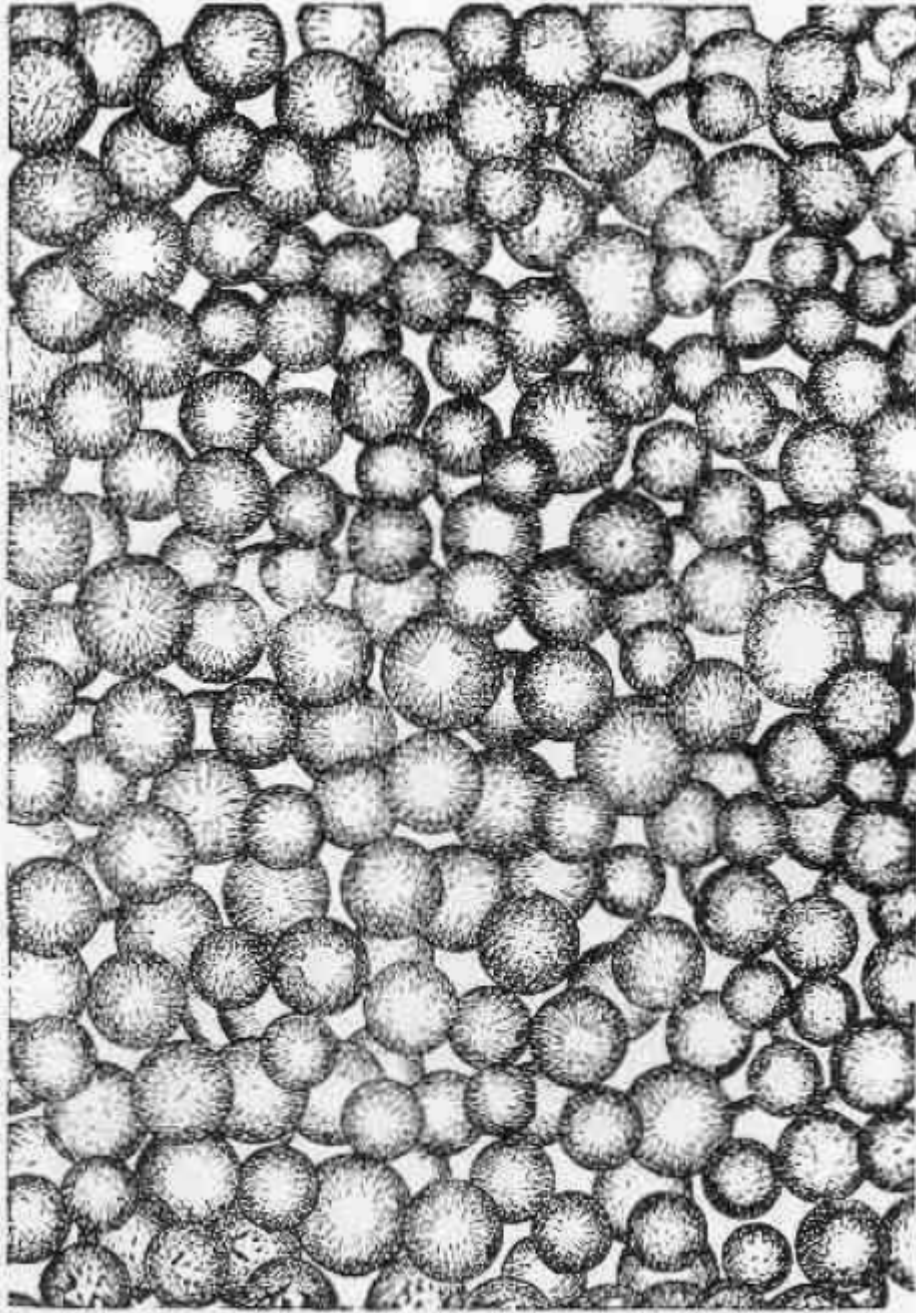

Plate 22.—ETHEREA.

afb. 22 Etherea

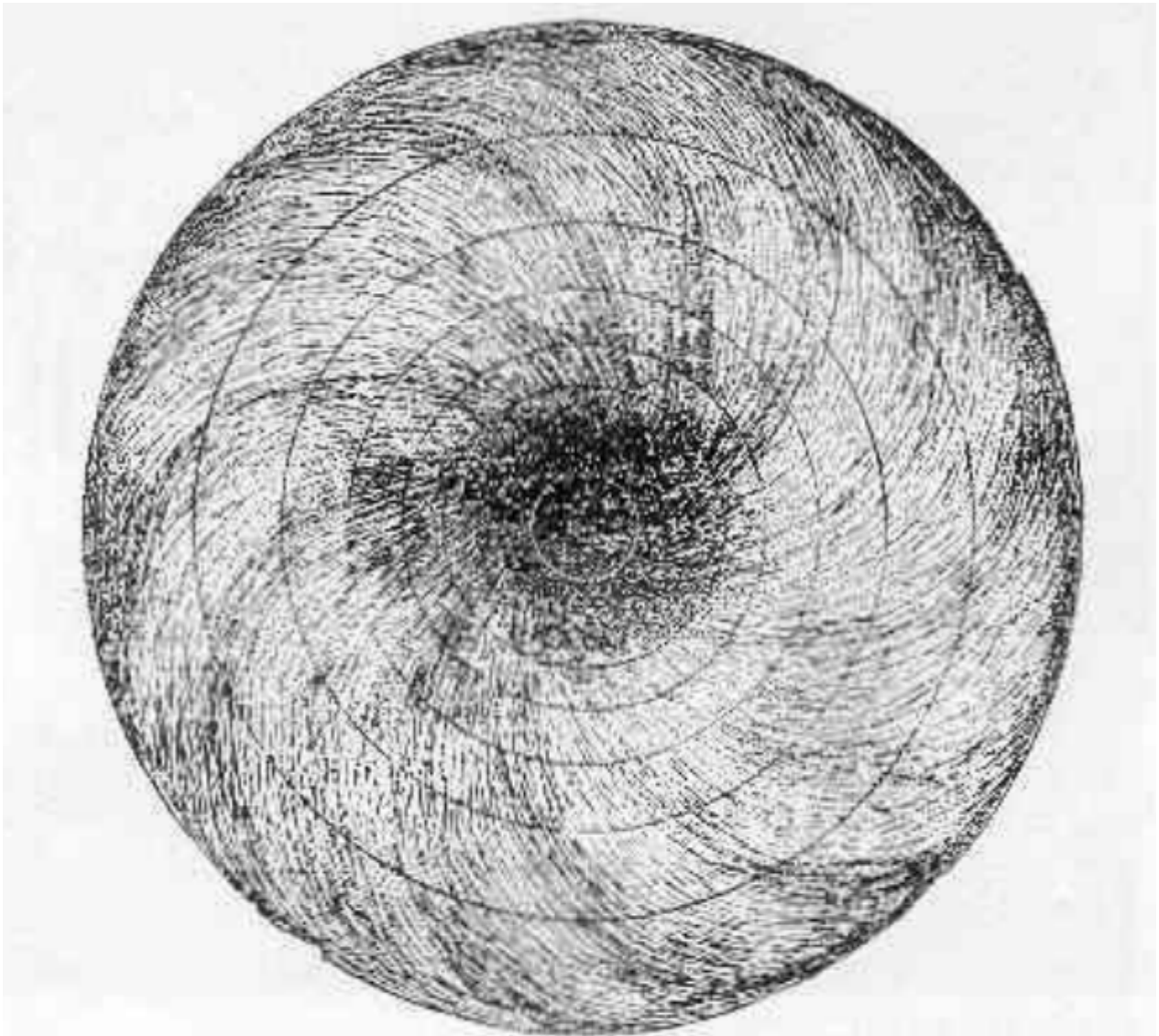

Plate 23.—EARTH.
Black centre, and her atmospherea.

afb. 23 Zwart middelpunt: aarde en haar atmosfeera

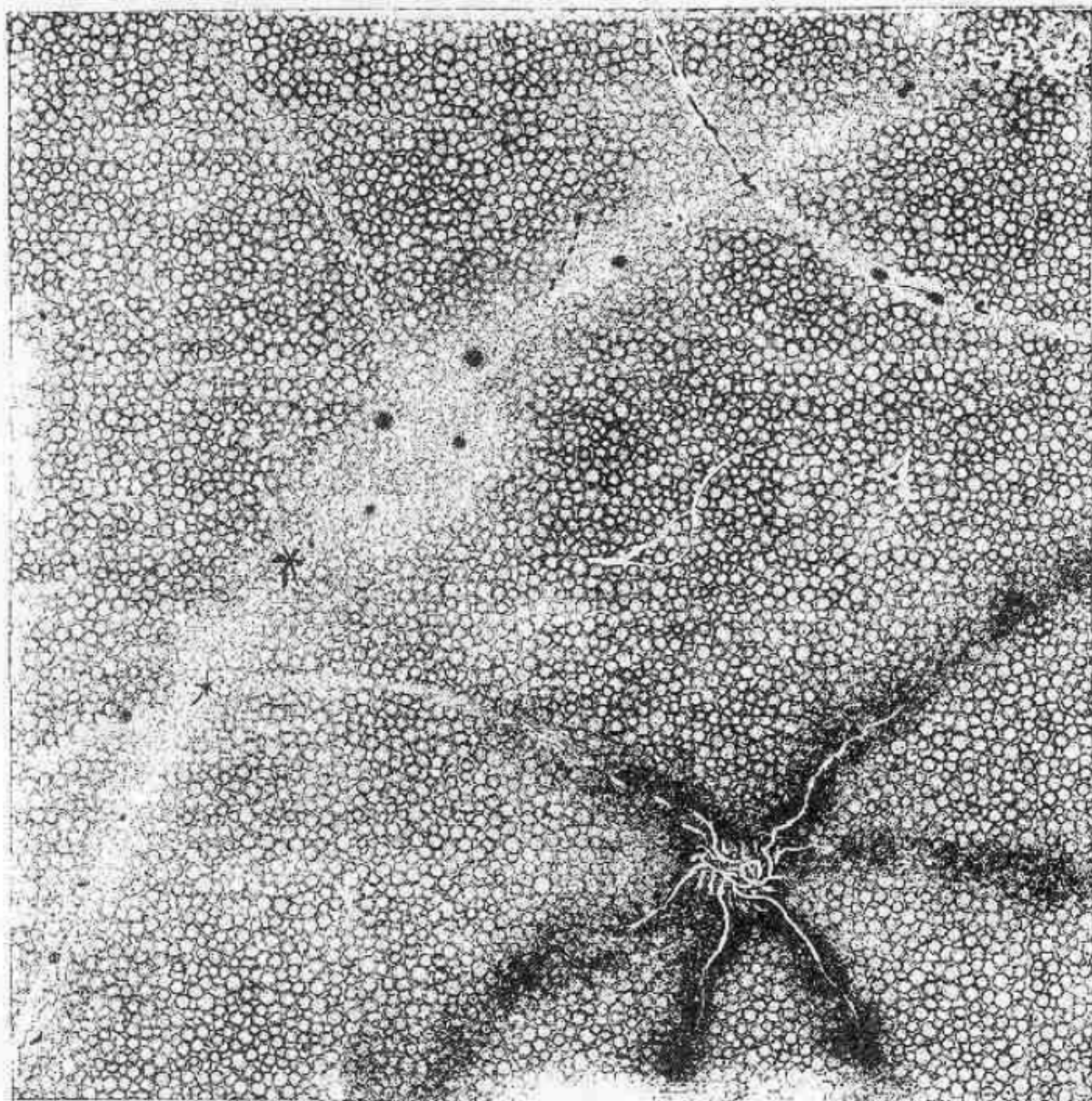

Plate 24.—ETHEREAN WORLDS AND ROADWAYS FOR SUN-PHALANXES.

afb. 24 De etherische werelden en hun wegen voor zonnestelsels

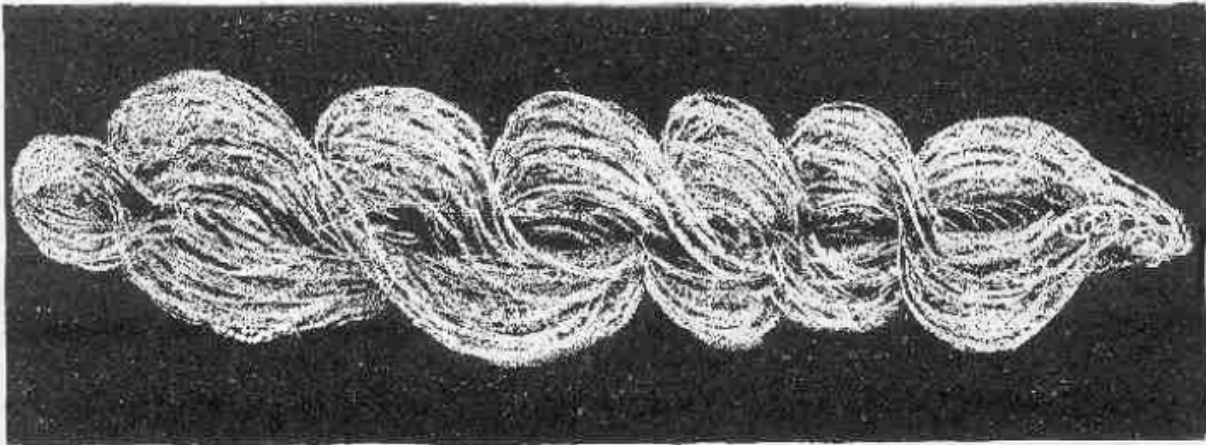

Plate 25.—PRIMARY VORTEX
The power that maketh planets (See Book of Cosmogony)

afb. 25 Vortex eerste stadium De kracht die planeten scheidt

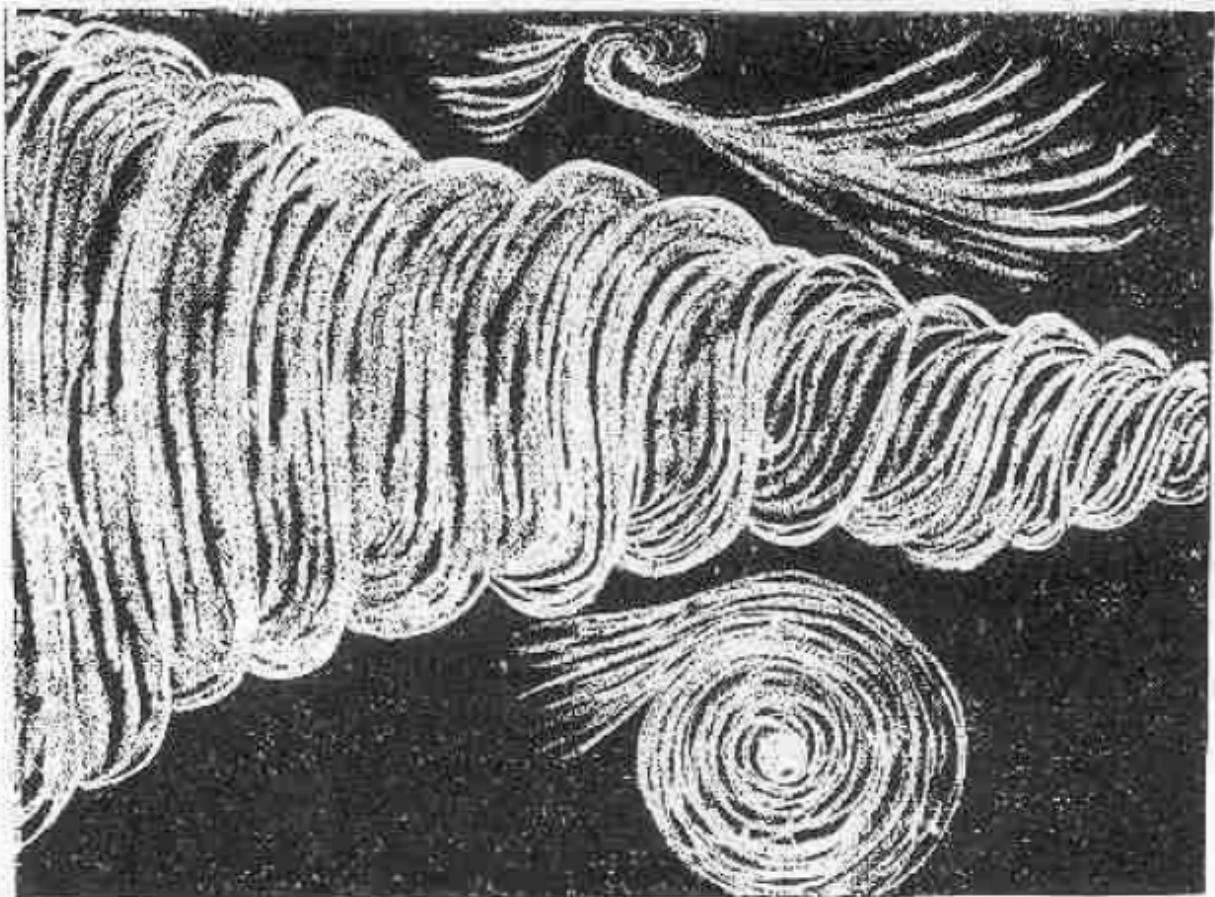

Plate 26.—SECONDARY VORTEX.

afb. 26 Vortex tweede stadium

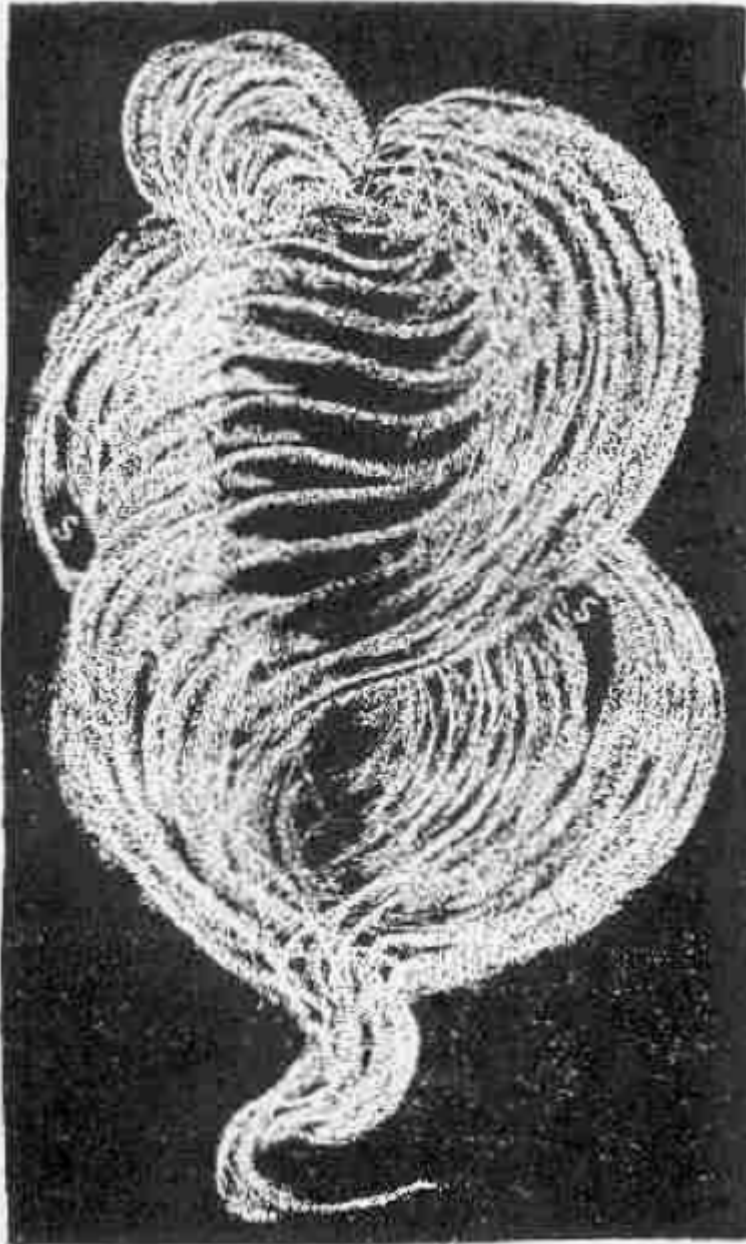
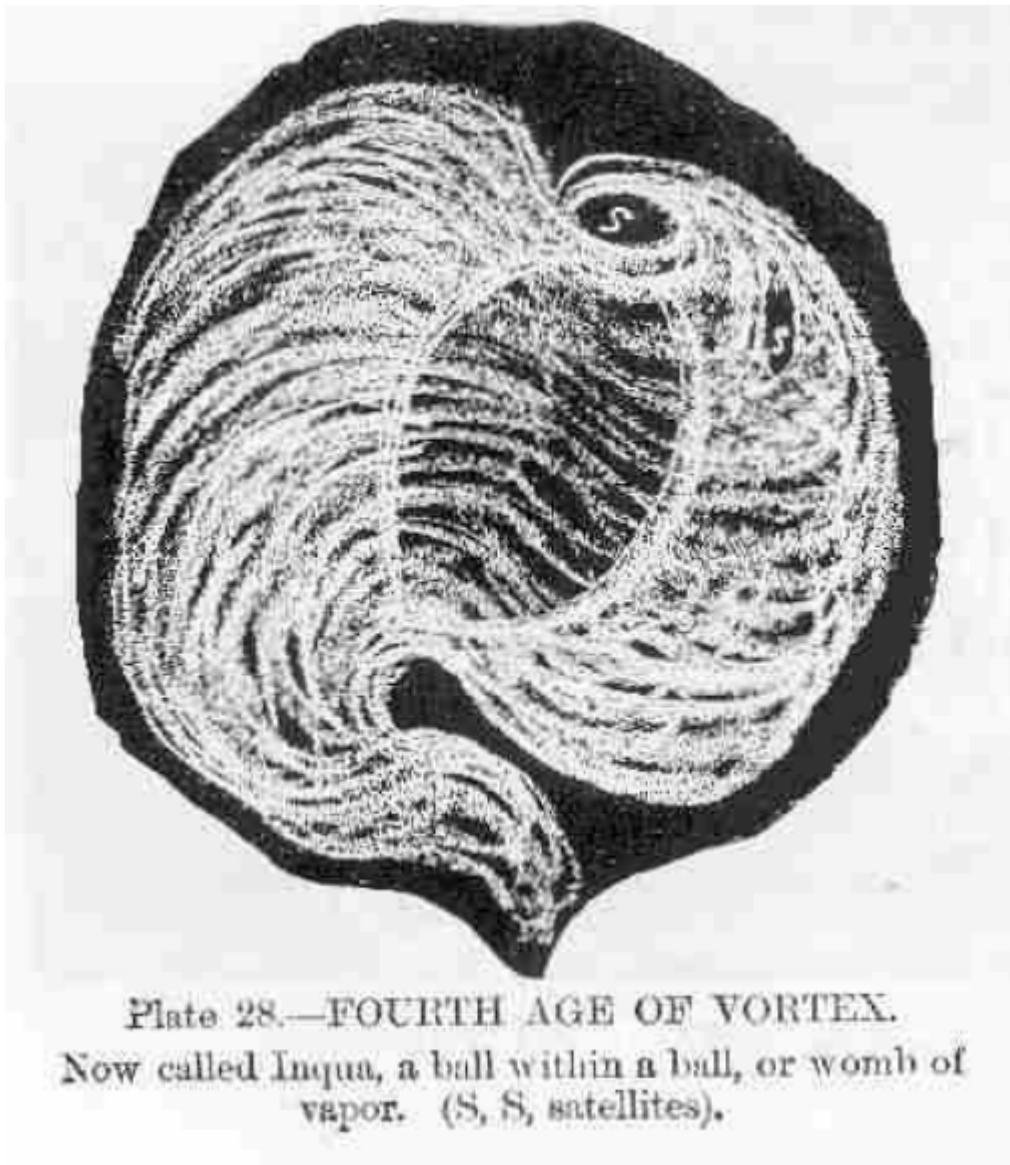

Plate 27.—THIRD AGE OF VORTEX.

afb.27 Vortex derde stadium

afb. 28 Vortex vierde stadium
Nu inqua genaamd, een bol in een bol of een baarmoeder van damp, s,s, zijn satellieten

HOOFDSTUK I

Dezelfde beginselen zijn van toepassing op alle sterren, zonnen, planeten en manen, ondanks het verschil in vorm, afmeting, beweging, dichtheid en locatie.

2. De aarde zweeft in het midden van een vortex (energiewerveling – vert.), waarvan de uiterste begrenzing tot ongeveer achter de maan reikt. De vortex is, overeenkomstig de vorm van de aarde, bolvormig, met geringe afwijkingen die hierna verklaard zullen worden. Niet alle vortexen zijn aan de einden gesloten, sommige zijn open aan beide einden.

3. De vortex laat de aarde om haar as wentelen vanwege de eigen axiale rotatie. Daaruit volgt, dat het buitenste deel van de vortex een grotere snelheid heeft dan dicht bij het aardoppervlak, dat een axiale beweging heeft van 1600 kilometer per uur.

4. De maan bezit eveneens een vortex rondom, met een axiale rotatie van één keer per maand, maar omdat dit een open vortex is, draait deze de maan niet rond. Een vortex hoeft niet in aanraking te zijn met de planeet, in dat geval wordt het een dode planeet genoemd. De halve diameter van de vortex van de maan is tienmaal zo groot als de diameter van de maan, en de halve diameter van de vortex van de aarde is dertigmaal de diameter van de aarde, met verschillen die hierna verklaard zullen worden.

5. De buitenrand van de maan-vortex, die 67.200 km. breed is, heeft eens per maand een axiale omwenteling met de aarde. Het snelste gedeelte van de aard-vortex bevindt zich dus ongeveer 24.000 km. aan deze kant van de maanomloop.

6. Vanuit het snelste deel van de aard-vortex is de kracht gericht naar het middelpunt van de aarde. En indien er nu geen aarde bestond, zou de vortex er direct een scheppen.

7. Voorwerpen vallen niet, omdat er magnetisme in de aarde zit, behalve als hierna vermeld wordt, maar ze worden naar het midden van de vortex gedreven door de kracht van de vortex.

8. De grootste doorsnede van de vortex loopt van oost naar west; de kleinste doorsnede van noord naar zuid, met een helling en slingerbeweging ongeveer als van de aarde.

9. De energie van de vortex wordt "vortexya" genoemd, dat is positieve energie, omdat het willekeurig is en zich uitstrekt van oost naar west. Zoals in het geval van een wiel dat om de as draait; de kracht zal in een rechte hoek staan tot de as en het zuivere midden zal geen kracht bezitten.

10. Om deze reden wordt de noord-zuid lijn van de aard-vortex de "m'vortexya" genoemd, dat is: negatieve kracht, want ze is onderworpen aan de andere. Zoals een wervelwind stro en stof bijeenbrengt, dat naar het centrum daarvan beweegt en naar de polen, zo hebben ook stoffelijke substanties de neiging zich naar de polen van de aard-vortex te bewegen. Hetgeen kan worden bewezen door een gemagnetiseerde naald in evenwicht te brengen.

11. In de vroegste tijden was de aarde meer gerekt van vorm van noord naar zuid dan van oost naar west. Maar de m'vortexya", die geringer is dan de vortexya, liet de aarde een bolvorm aannemen, die naderhand versmalde van oost naar west, waarna dit opnieuw omkeerde om zich aan te passen aan de noord-zuid polariteit.

12. Tijdens deze diverse draaiingen van de aarde strekte dezelfde kracht van

de vortex zich altijd van oost naar west uit. Door deze eigenschap heeft elk deel van de aarde in het oosten, westen, noorden en zuiden gelegen. Hetgeen bewezen wordt door de rotsen, keien en bergen van de aarde.

13. Daardoor wordt aangetoond dat er geen noord- en zuidpoolkracht in de aarde is als zodanig. Bovendien tonen de ijzerhoudende gebergten aan, dat zij zowel in het oosten als in het westen en noorden en zuiden aantrekkingskracht bezitten, zonder enige betrekking tot een centrale polaire kracht in de aarde.

14. Daarin zijn de stervelingen onjuist voorgelicht betreffende twee krachten die niet bestaan, zoals tevoren werd uitgelegd; het zijn de zwaartekracht in de aarde en het magnetisme van de noordpool.

15. De positieve energie van de vortex gaat dus van het uitwendige naar het inwendige; en de negatieve energie van de vortex gaat in de richting van de polen, en in opstijgende lijn naar de uitwendige pool van het zonnecentrum.

16. Daarvan kan gezegd worden, dat de energie van de vortex zich in de richting van haar eigen middelpunt beweegt, maar in het middelpunt omkeert en bij de noordpool naar buiten ontsnapt. Zoals men een lijn kan trekken van het oosten naar het midden van de aarde en vandaar in een rechte hoek pal naar het noorden, hetgeen de stroming van de vortex zou zijn totdat het centrum zou zijn gevuld met een materieel lichaam. Waarna dezelfde kracht van toepassing is, hoewel gemakshalve positief en negatief genaamd. (zie tek.C, fig.2)

17. Vortexya kan worden samengetrokken in ijzer en staal en in ijzererts, en in die toestand noemt men het magnetisme. En de substanties zullen, indien ze als naalden in evenwicht zijn, de lijn aannemen van de polariteit van de vortex of zijn polen.

18. Vortexya in de atmosfeer zal zuurstof en waterstof bijeenbrengen en een explosie tot gevolg hebben, hetgeen donder genoemd wordt. Maar als een ijzerdraad rechtop in de lucht wordt gezet (bliksemafleider), vormt dit een negatief middelpunt waar de vortexya snel naartoe stroomt, en het volgt de draad tot in de vochtigheid van de aarde, waar het zich in oplost.

19. Indien een ijzeren geleider van stad naar stad loopt en aan het ene eind met vortexya wordt geladen, zal dit aan de andere pool tevoorschijn komen en bij tijden zelfs ontwijken met een vurige vlam (elektrische ontlading).

20. Op dezelfde wijze wordt de aarde voortdurend geladen met de vortexya uit haar vortex in het oosten en westen en dit komt te voorschijn in de noordelijke pool van de vortex met een vurig schijnsel, hetgeen noorderlicht wordt genoemd. Maar soms gebeurt het, boven hoge ijzerhoudende bergen, dat het licht zich in andere richtingen laat zien. Een su'is (helderziende) kan vortexya waarnemen, zoals bewezen wordt door een hoefijzermagneet in het donker voor hem te plaatsen, en hij zal een beschrijving geven van het uitstromende polaire licht, zelfs indien hij niet van tevoren werd ingelicht.

21. Wanneer vortexya zich in de vorm van vlammen manifesteert, wordt het elektriciteit genoemd. Maar als het latent, in rust, aanwezig is, heet het magnetisme.

22. Waar twee stoffelijke substanties snel over elkaar worden geschuurd, ontstaan wrijving en hitte; dit is ook een verschijnsel van vortexya.

23. In de begintoestand van de aard-vortex werden bepaalde substanties (die hierna zullen worden beschreven) in het middelpunt daarvan bijeengebracht, waar de vortexya door wrijving als hitte

tevoorschijn kwam en zodra de verzamelde materialen van de aarde substantie bijeen waren, werden zij als het ware tot een vurige gesmolten massa.

24. En gedurende een lange tijdspanne nadat het vuur verdwenen was, waren er twee grote lichten zichtbaar, een in het noorden en een in het zuiden.

25. Was de aarde een centrale planeet zoals de zon, dan zou het licht geheel rondom aanwezig zijn geweest en in dat geval een fotosfeer genoemd worden.

26. Door de vortexya werd de aarde eerst tot een vurige bol gevormd. Door dezelfde energie wordt de warmte op het oppervlak van de aarde teweeggebracht tot op de huidige dag. Denk niet dat de warmte van de zon naar de aarde komt; de warmte is niet afkomstig van de zon. In verband hiermee zijn de stervelingen deels nog steeds gevangen in het bijgeloof van de Ouden, die geloofden dat alle dingen van de zon kwamen. Want wordt er niet tot op vandaag gezegd: warmte en licht komen van de zon? Werkelijk, zonder te onderzoeken spreken ze ook van de aantrekkingskracht van de zon, die zich zou uitstrekken tot de andere planeten.

27. Corpor (materie) op zich, heeft geen kracht in welke dan richting ook; noch samenhang door aantrekking, noch zwaartekracht door aantrekking; noch bezit het aandrijfkracht. Maar het is op zichzelf traag in alle omstandigheden. Als twee schepen naar elkaar toe varen, zullen ze botsen, of als twee ballen aan lange koorden enigszins bij elkaar komen, ligt de oorzaak niet bij de ballen of de schepen, maar in datgene wat buiten hen omgaat.

28. Werp wat water op een stoffige vloer en de druppels zullen een ronde vorm aannemen en met stof worden bedekt. Gemakshalve zegt men dan dat de bolvorm natuurlijk is voor een vloeistof en men noemt het oppervlaktespanning. Maar het wordt niettemin veroorzaakt door een kracht die van buiten komt. Raak één van de met stof bedekte waterdruppels aan met een stukje stof en onmiddellijk wordt de bolvorm verbroken en trekt het water in de stof. Dit wordt ten onrechte capillaire aantrekking genoemd. Maar in feite bezit het water geen aantrekkingskracht voor de stof, noch de stof voor het water. De kracht die dit mogelijk maakte, stond daar buiten en was van gelijke aard als de vortexya die de aarde in het middelpunt bracht en haar erin houdt.

29. Verwijder de energie van vortexya en de aarde zou onmiddellijk uiteenvallen. Wanneer het stukje stof de waterdruppel nadert, verbreekt het de vortex daarvan en het water gaat tot onzichtbare deeltjes over in de stof, op zoek naar een negatieve polariteit.

30. Datgene wat stoffelijke substantie wordt genoemd, met lengte, breedte en dikte, handhaaft zich als zodanig niet op eigen kracht, maar door de uitwendige vortexya er omheen. Verander de vortexya en de materie gaat tot ontbinding over. Deze kracht werd door de Ouden Uz genoemd, of de vierde dimensie van de stof. (zie Uz,Boek van Ben).

31. Waarmee gezegd wordt dat de materie geneigd is zichzelf te ontbinden (oplossen of verdampen). Vanaf de oppervlakte van de oceaan en ook van de aarde, stijgt damp omhoog. Draai een wiel, met water op de buitenrand, langzaam rond en het water vliegt er niet af; laat het wiel in ruststand en het water loopt eraf, of draai het wiel heel snel rond en het water vliegt eraf. Hetzelfde als met het water zou gebeuren indien het wiel stilstond en er een wervelende luchtstroom omheen ging. Als de lucht langzaam voorbijging, zou het water vallen; bij een bepaalde snelheid zou het water op de rand blijven maar bij een hogere snelheid zou het eraf geblazen worden.

32. Wanneer de axiale beweging van de aarde en de kracht van de vortex gelijkwaardig zijn, is er naar buiten toe geen verdamping van vocht; wanneer de vortexya overtreft, is er grote verdamping, maar als de vortexya geringer is, valt er regen. In overeenstemming met de vortex-stromen zijn de

winden (behalve als hierna vermeld), en als deze niet harmonisch zijn, ontstaan daardoor kleine vortexen in de bewolkingsgebieden, en ieder van deze kleine vortexen vormt een regendruppel, hetgeen een zeer kleine planeet is. Niettemin staan ze allemaal onder de stuwende invloed van de aard-vortex en worden ze dus neergeworpen op de aarde. Maar noch trekt de aarde de regendruppels aan, noch trekken druppels zichzelf omlaag naar de aarde.

33. De aard-vortex is een sub-vortex, die zich binnen de vortex van de zon bevindt: Mercurius, Venus, Mars, Jupiter, Saturnus enz., zijn stoffelijke werelden en elk van hen bestaat binnen een sub-vortex, en het totaal van al deze vortexen binnen de zonne-vortex staat bekend onder de naam "grote slang" of zonnefalanx (zonnestelsel). Om deze reden werd de zonne-vortex de Meester genoemd, af Tow-Sang, door de oude profeten. (zie afb.47)

34. Als de zonneplaneet vernietigd zou zijn, zou de meester-vortex onmiddellijk een andere zon scheppen. Zoals de lijnen van vortexya in stromen van het uitwendige naar het inwendige gaan, zo neemt de opgeloste materie de vorm aan van naalden in de "meester" en deze naalden richten zich naar het middelpunt en die toestand wordt LICHT genoemd; en zodra deze naalden het midden naderen, of zelfs de fotosfeer, wordt de actinische (+) kracht daarvan WARMTE genoemd. +) eigenschap van zonnestraling, die chemische veranderingen teweegbrengt.

35. Noch licht, noch warmte, noch aantrekkingskracht komt van de zon naar de aarde. Warmte neemt in kracht af in verhouding tot het kwadraat van de afstand van de plaats van uitstraling; niettemin dient er een vermindering te worden bij gerekend van één op honderd. Licht neemt af in verhouding tot de deelbaarheid van de stralen, zoals hierna zal worden vermeld. Hoewel iemand het licht van de zon waarneemt zoals hij een paard in de wei ziet, is er in feite toch niet zoiets als het reizen van het licht, noch is er enige substantie van licht. Maar datgene wat licht wordt genoemd, is polariteit van stoffelijke naaldjes in oplossing, veroorzaakt door de lijnen van vortexya. Bij proefnemingen op aarde is er voor de lichtflits een bepaalde tijd vereist om deze zeer kleine naalden te polariseren en gemakshalve noemt men zo'n tijdsverloop het reizen van het licht. Wanneer de lichtflits voortduurt, zoals dat het geval is met het zonnecentrum, blijven de zeer kleine naalden van de meester-vortex in evenwicht vanaf het zonnecentrum naar buiten, zelfs tot de aarde zijn ze te vergelijken met telegraafdraden met aan ieder eind een batterij. Maar er bestaat geen verplaatsing in welke zin dan ook. Het daglicht wordt derhalve niet door de zon geschapen, noch door de fotosfeer van de zon. Daglicht is de toestand van deeltjes die binnen de meester-vortex gepolariseerd worden. Nacht ontstaat als de aarde tussen de meesterfocus (brandpunt) en de buitenste rand komt. Zodat nacht en dag voortdurend herhaald worden en we realiseren ons beide afwisselend als gevolg van de aswenteling van de aarde. Zoals in de nacht of tijdens een andere duisternis het geval is, wanneer de naalden van de atmosferische substantie in hun polariteit verstoord worden, of als de lijnen van de naalden worden afgesneden zoals tijdens een eclips (verduistering) is er geen directe manifestatie van de aardse vortex-stromen, en zoiets is de oorzaak van duisternis. Om deze reden groeien stikstofhoudende planten 's nachts vlug, terwijl het rijpen van bepaalde vruchten en graan het licht op de dag nodig heeft. Want met deze vortexya worden de zaden, granen, vruchten en kruiden opgeladen. Waardoor, als men eet of lucht inademt, deze dingen worden opgelost, zoals hierna vermeld, de warmte wordt verwijderd en nestelt zich in de mens. Of als bepaalde kruiden bij elkaar worden opgehoopt en ze beginnen op te lossen, ontwikkelt zich warmte en dit wordt zelfontbranding genoemd.

Plate 29.—ORGANIC WARK,
Within the earth's atmosphere. The origin of meteors.

afb 29 Wark (meteorietvorming) binnen de atmosfeer van de aarde. De oorsprong van meteorieten.

36. Toch bezitten de kruiden als zodanig geen energie om warmte te produceren; doordat ze zo vlug oplossen tracht de vortexya daarin te ontsnappen naar de een of andere pool. Omdat de kruiden, zaden, planten en andere groeiende dingen de operatiedoelen zij voor de actinische kracht van vortexya, is er warmte in aanwezig. En deze warmte in de kruiden is gelijksoortig aan dat in ijzer, hetgeen magnetisme wordt genoemd. En het vrijkomen van magnetisme of het polaire verschijnsel is tenslotte hetzelfde als dat wat zich ontladst in een magnetische vonk en elektriciteit wordt genoemd.

37. Zodat de oorzaak van al deze verschijnselen afkomstig is uit de vortex, waarvan vortexya de macht en energie belichaamt. Bij een plotselinge ontbinding van plantaardige substanties zoals hout of stro, hebben we te maken met wat men vuur noemt, of verbranding. Er is geen substantie van warmte, noch van vuur; er treedt een ontbinding op waarin vortexya vrijkomt. Stoffelijke substanties bevatten allemaal warmte (vortexya in zuivere vorm); zelfs sneeuw en ijs hebben dit in zeer geringe mate; en olie, en alle soorten kruiden; maar de diamant bevat het hoogste percentage aan lading.

38. Waarbij ze foutief geleerd hebben, dat warmte van de zon afkomstig is. Terwijl op de hele aarde kan worden bewezen dat warmte (zogenaamd) zich ontwikkelt als gevolg van het vernietigen van iets, hetgeen algemeen ontbranding wordt genoemd. En er bestaat in het hele universum niets, dat voortdurend kan verminderen zonder daar steeds voorraad voor terug te krijgen. Warmte dient op de eerste plaats te worden opgeslagen in iets in de hemel of op aarde, voordat het kan worden vrijgemaakt.

39. Al verbrandt iemand een stuk hout, hij kan er niet meer warmte uit halen dan er in was opgeslagen.

40. Stel voor dat de zon 7.200.000 km in doorsnee zou zijn, en van de beste kwaliteit diamant. Reken met ten minste 50% verbrandingsvermogen, en de zon zou in 80.000 jaar volkomen zijn opgebrand. En toch is de zon niet van zodanige kwaliteit als een diamant. Zelfs niet meer dan de aarde is. Maar veronderstel dat zij wel als een diamant zou zijn, of zoals het hoogst denkbare hittecentrum; dan zou die hitte er tevoren aan zijn gegeven. Waar kwam het vandaan? Te veronderstellen dat warmte op zichzelf bestaat, is dwaasheid; te veronderstellen dat warmte voortdurend kan worden gemaakt zonder aanvulling wordt niet ondersteund door welk feit dan ook in de hemel of op de aarde.

41. Wrijving veroorzaakt warmte, maar het is de door het afschuren vrijgekomen vortexya die was opgeslagen. Of zoals in het geval van glas of leer, dat vortexya gemaakt wordt (statische elektriciteit). In het geval van de zon bestaat dit niet, noch iets dat het benadert.

42. Toen ze zonnevlekken hebben waargenomen en zeiden, dat gedurende de aanwezigheid daarvan de temperatuur op aarde daalde, er daarbij van uitgaande dat zonnevlekken de warmte van de zon er van weerhield om de aarde te bereiken, hebben ze zich in twee opzichten vergist: ten eerste door gebrekkige waarnemingen en raden naar de gevolgen; en ten tweede door niet allereerst de relatieve warmte te hebben bepaald die de aarde ontwikkelt in de verschillende perioden van haar omloopbaan. (over deze zaak zullen hierna verdere opmerkingen worden gemaakt).

43. Dezelfde vergissingen, met betrekking tot het licht van de maan, werden begaan in de gevolgtrekkingen van Kepler en Humboldt, door de eclips toe te schrijven aan het feit dat de zonnestrallen worden afgebogen tijdens de doorgang van de atmosfeer en zo een kegelvormige schaduw werpen.

44. Het bijgeloof van de Ouden wordt nog steeds aangehangen door de filosofen; eerst zoeken ze de

oorzaken der dingen in de zon, of als ze hierin falen wenden ze zich tot de maan en als ze ook hier falen, zoeken ze het in de sterren.

45. Door het ontdekken van een toevalligheid als de getijden en bepaalde maanfasen, hebben ze de oorzaak van de getijden ten onrechte toegeschreven aan de aantrekkingskracht van de maan, die zich door de oceaan manifesteert, hetgeen tot op heden als zuivere wetenschap onderwezen wordt. Aantrekking, zoals eerder verklaard, bestaat als zodanig niet in welke stoffelijke substantie dan ook. Noch is er enige substantie aan zwaartekracht. Deze krachten zijn een verschijningsvorm van vortexya. Als vortexya wordt opgeslagen in een stuk ijzer of staal, wordt het een magneet genoemd, omdat het OGENSCHIJNLIJK de eigen soort naar zich toetrekt. Wanneer twee stukken staal van dezelfde kwaliteit tot het uiterste geladen worden met vortexya, zal hun kracht in verhouding staan tot hun afmeting. Indien de één tweemaal zo groot zou zijn als de ander, zal hun (zogenaamde) magnetisme gemiddeld tweemaal zo krachtig zijn.

46. De vorm van een echte staalmagneet zou, om de grootste positieve en negatieve kracht te tonen, bijna een rechthoekige driehoek moeten zijn, volgens de manier waarop een vortexya-lijn loopt van het equatoriaal oppervlak van de aarde naar het middelpunt, en vandaar naar de noordpool. Door gebruik te maken van twee zulke magneten en de polen bij elkaar te brengen, ontstaat een vierkant, dat nu de ontvangst en uitzending van vortexya in evenwicht houdt. (zie tek.C,fig.2 en 3).

47. In het geval van een ijzerhoudende berg is deze altijddurend ontvankelijk (zwak) aan de equator; en altijddurend uitstralend (zwak) aan de pool wat betreft vortex-stromen; hoewel voor praktische waarnemingen gezegd kan worden dat de kracht in sluimerende toestand aanwezig is. En in deze zin dienen de aarde en andere planeten te worden beschouwd. Zij hebben niet de vorm van driehoeken of hoefijzers, maar zijn uiteraard bolvormig, Vandaar dat hun positieve en negatieve vortex-energie (foutief magnetisme genoemd) geringer is dan de hoefijzervorm.

48. De kracht van een magneet neemt af in verhouding tot het kwadraat van de afstand ervan. Onder bepaalde voorwaarden stoot één been van de magneet voorwerpen af. Zoals eerder verklaard is dit toch een stroming waarin vortexya door de magneet vloeit, evenals water door een buis. Deze duwende kracht van de magneet neemt ook af in verhouding tot het kwadraat van de afstand ervan. Als de polen van een enkele magneet niet worden bedekt, zal de maximumkracht daarvan op de duur afnemen totdat hij uiteindelijk dezelfde capaciteit krijgt (wat betreft andere voorwerpen), zelfs als de polen worden gesloten door er een andere magneet naast te plaatsen.

49. Daardoor zal men opmerken dat indien de zon, de maan of de aarde de krachtigste staafmagneet was, het niet lang zou duren (wat betreft de tijdsduur van werelden) of hun magnetische aantrekking zou die van inheems ijzererts niet meer te boven gaan. Waarmee wordt opgemerkt dat, indien de maan een bol van magnetisch ijzererts zou zijn, bij benadering aangetoond kan worden hoever haar magnetische aantrekkingskracht naar buiten toe zou reiken.

50. Niettemin zou, in dit uitzonderlijke geval, de magnetische aantrekking van geen invloed zijn op water of klei, maar slechts op ijzer en daaraan verwante ertsen. Indien derhalve de maan een magnetische kracht op de aarde uitoefende, zou dit eerder aan de kompasnaald te zien zijn of aan andere ijzersubstanties, dan aan het water van de oceaan.

51. Door een magneetijzeren bol op te hangen naast een opgehangen kop water, zal men ontdekken dat er geen magnetische aantrekking tussen hen bestaat, evenmin als tussen twee kopjes water of twee vaten klei.

52. De grootste magnetische kracht die aan staal in de vorm van een bol kan worden gegeven, om het bewegen van een gelijkwaardige tweede aan te tonen, is zevenmaal de diameter! Maar in het

getal van ijzererts (zoals bij normale magneten) is het aanzienlijk minder dan dit. Hierdoor wordt aangetoond dat, als de maan een staalmagneet zou zijn, zij geen waarneembare kracht zou uitoefenen op een afstand van meer dan 14.400 km. De kortste afstand van de maan tot de aarde bedraagt 352.000 km.

53. Daardoor toont de meest overdreven hypothese betreffende de kracht aan, dat de magnetische aantrekking van de maan zo'n 300.000 km. tekortschiet om de aarde te bereiken.

54. Zou er zoiets bestaan als magnetische aantrekking tussen ijzer en water of tussen water en water, dan zou er een nog grotere tegenstrijdigheid ontstaan. Als we aannemen dat de maan grotendeels bestaat uit ijzer, steen, klei en water, net als de stoffelijke aarde, dan zou de magnetische aantrekkingskracht van de aarde ten opzichte van die van de maan om de werking van de getijden tegen te gaan, in verhouding staan tot de verschillende afmetingen van beide lichamen en de respectieve afstand tussen het omstreden water. In dat geval zou er een voordeel van meer als vier miljard keer zoveel kracht in de aarde bestaan. Want als we hetzelfde equivalent magnetisme toekennen aan elk van de twee, moeten we voor beide een afname rekenen naar verhouding tot het kwadraat van de afstand van hun middelpunten, vanuit het omstreden punt, de getijden van de oceaan bezien.

55. Dezelfde filosofie heeft betrekking op de zon, en Jupiter, Saturnus en Mars en alle andere planeten, rekening houdend met hun verschillende dichtheden en snelheden.

56. Wat betreft de (zogenaamde) aantrekking tussen twee aardse substanties, zoals graniet, zandsteen, lood, goud, klei of water: dit is veel geringer dan tussen twee staalmagnetten. Waarmee men kan zien dat het volkomen onmogelijk is voor welke aantrekkende kracht dan ook, om zich uit te strekken van de ene planeet naar de andere; of zelfs van een planeet naar haar satelliet.

57. En hoewel de meest vreemde, op meting gebaseerde veronderstelling wordt toegepast op de vermeende aantrekkingskracht van de zon, strekt die zich niet meer dan 112 miljoen kilometer in de richting van de aarde uit; Waarin men een dwaling heeft onderwezen, in plaats van waarheid!

HOOFDSTUK II

1. Er zijn drie dingen bekend in het universum: ethe en corpor. De eerste is de opgeloste vorm van de tweede.

2. Neem als vergelijking een stuk keukenzout dat, hoewel wit, ondoordringbaar is voor het menselijk oog. Werp het in water en het lost op; hoewel het nog steeds bestaat kan men erdoorheen kijken.

3. Aardse substantie als zodanig is precies zo oplosbaar in ethe. En het grote etherische firmament is op die manier samengesteld, als zijnde een verdichte oplossing van corpor (materie). In het algemeen is etherea transparant, maar in sommige plaatsen doorschijnend en in anders ondoorschijnend.

4. Daar bestaat ijzer, koper, graniet, water, lood, klei, stikstof, zuurstof, waterstof en diverse andere soorten stoffelijke elementen zoals op de aarde bekend, en behalve deze, miljoenen dingen die niet bekend zijn op de aarde. En ethe houdt ze in opgeloste toestand; zoals de manier waarop de lucht de substantie van de wolken vasthoudt, hetgeen water in opgeloste vorm is. En zoals sommige wolken dusdanig verdund zijn dat ze niet zijn waar te nemen, terwijl andere ondoorzichtig en zelfs zwart

zijn, zo zijn de vergelijkbare toestanden in etherea, waarover later meer gezegd zal worden.

5. In het geval van een vortex in etherea, (op de manier van een wervelwind op aarde) wordt de materie in opgeloste vorm naar het centrum van deze vortex gedreven, zodat er een grotere verdichting ontstaat.

6. Zodra het voldoende verdicht is om licht en schaduw teweeg te brengen, wordt het een komeet of nebula (nevelvlek) genoemd; wanneer het zich nog meer verdicht, wordt het een planeet.

7. Als het een komeet (of nebula) betreft, heeft de m'vortex nog geen eigen omloopbaan verkregen, maar wordt megedragen op de stromingen van de meester-vortex, die elliptisch, parabolisch en hyperbolisch zijn. (zie tek.C.fig.4). Vandaar de zogenaamde excentrische baan van kometen.

8. In dit stadium vertoont de komeet ongeveer de vorm van haar eigen vortex; de staart is dan de m'vortexya. Als zij oostelijk van de zon verschijnt, richt de staart zich oostwaarts; ten westen van de zon westwaarts.

9. Zodoende worden er twee energierichtingen aangetoond en ook twee krachten: ten eerste, dat de vortex van de zon een kracht heeft van oost naar west en van west naar oost, waaraan de komeet onderworpen is. Ten tweede, dat de komeet een eigen vortex heeft, die in die omstandigheden voldoet om de algemene vorm van de komeet in stand te houden. Een gewone komeet heeft de staart van de zon afgekeerd, maar sommige kometen bezitten twee staarten, één in de richting van de zon en de ander ervandaan. Het geval van de komeet van Biela in het jaar 4 voor Kosmon (1844), die uit elkaar viel terwijl de waarnemer haar gadesloeg, is voldoende bewijs voor de subenergie van de komeet-vortex.

10. Inwendige nebula wordt in het algemeen omschreven als kometen, terwijl nebula buiten de vortex gewoonlijk nevelvlekken worden genoemd. Niettemin zijn al deze materiële oplossingen van gelijke aard en ze vormen het begin of de niet voltooide concentratie van een planeet.

11. Niet allemaal, in feite nog niet de helft van hen wordt tot een planeet. Want hun vortexen worden dikwijls verbroken en dan keren ze terug tot gesublimeerde (gasvormige) oplossingen en raken verloren voor het menselijk oog.

12. Maar nergens in etherea bestaat er een voldoende oplossing van materie die zichzelf in beweging kan brengen, noch zich kan verdichten of een eigen baan kan volgen. Want de omloopbaan vertoont de richting van de lijnen der zonne-vortex. Behalve in het geval dat de komeet-vortex binnen die van een planeet met een grotere kracht komt.

13. Zoals een cycloon of wervelwind op de aarde met de heersende windstromingen meereist, zo reizen de sub-vortexen in etherea binnen de lijnen van de "hoofd"-vortexen.

14. Binnen de zonne-vortex of daarbuiten gelden deze regels, voorzover het nebula of kometen betreft en de vortexen die hen meevoeren.

15. Ze bezitten allemaal een axiale snelheid en trachten tot een omloopbaan te komen, die ze al of niet verkrijgen, overeenkomstig hun kracht en die van de meester(vortex).

16. Zodra een nevelachtige planeet voldoende is verdicht om haar materie gepolariseerd te hebben, zodanig dat haar polariteit in overeenstemming is met die van de meester-vortex, is zij transparant en heeft geen vermogen tot verduisteren.

17. Maar wanneer nebula overdwars wordt gepolariseerd, werkt het als een wolk in etherea en bezit het vermogen om sterren te verduisteren, en zelfs de zon, vooropgesteld dat het zich binnen de zonne-vortex bevindt.

18. Wat uitwendige nevelvlekken betreft, die voldoende van afmeting zijn om te kunnen bestaan en uiteindelijk planeten te worden, zijn er op dit ogenblik meer dan achtduizend vanaf de aarde zichtbaar. Die zijn in het stadium van bolvorming, zoals de aarde ontstond. Van de nevelvlekken binnen de zonne-vortex, die gewoonlijk kometen genoemd worden, zijn er jaarlijks meer dan acht of tien nieuwe. Sommigen overleven slechts enige maanden, sommigen een paar jaar, sommigen honderd jaar en anderen zelfs duizend jaar of meer. Maar in het geval dat een van hun vortexen openbarst, vervluchtigt de materie van de komeet onmiddellijk en gaat over in een gesublimeerde oplossing, waardoor het onzichtbaar wordt voor het menselijk oog.

19. Waar nebula doorzichtig is en zich tussen de aarde en het centrum van de meester-vortex bevindt, is het niet waarneembaar, noch met het blote oog, noch met een telescoop. Tot de hoogst gesublimeerde vormen van opgeloste materie behoren stikstof, zuurstof en waterstof. Wanneer een sub-vortex, of zelfs maar een laag van vijftien of dertig miljoen kilometer van deze oplossing zich tussen de aarde en het centrum van de zon bevindt, en er een waarneming van de zon plaatsheeft, dan is de onderzoeker geneigd om ten onrechte te veronderstellen dat hij stikstof, zuurstof en waterstof heeft ontdekt in de zonneatmosfeer of de fotosfeer. En als de oplossing ijzer, goud, platina en andere metalen bevat, is de waarnemer ten onrechte geneigd te veronderstellen dat hij deze elementen in de fotosfeer of atmosfeer van de zon ontdekt heeft.

20. Daarom vereisen alle waarnemingen die gedaan worden om zulke zaken te bepalen, dat de waarnemer allereerst dient te begrijpen wat zich tussen de aarde en de zon bevindt ten tijde van de waarneming.

21. Maar sommige van deze sub-vortexen in etherea hebben er wel veertig jaar voor nodig om in hun hele lengte uit het punt van waarneming te verdwijnen. Waardoor in geen geval de waarneming van enige waarde is, zelfs niet als deze de hele breedte van de aarde zou beslaan, tenzij het een periode van meer dan veertig jaar zou omvatten. Maar ook kan het wel voorkomen dat, wanneer zo'n enorme vortex op het punt staat te verdwijnen, er een volgende, even groot en misschien met een oplossing van verschillende dichtheid, binnen het waarnemingsveld komt. En dus kan het gebeuren, dat er honderden jaren voorbijgaan voordat er een goed zicht op de zon kan worden verkregen. Sommige van die zwevende plateaus zijn ondoorschijnend (donker), zodat de zon gedurende een jaar of twee in een schemerige verduistering blijft, en soms voor honderden jaren.

22. Daardoor hebben de geleerden ten onrechte aangenomen dat hun waarnemingen bepaalde gassen en metalen in de zonneatmosfeer hebben aangetoond.

23. Dezelfde opmerkingen zijn van toepassing op de waarnemingen van de sterren; en zelfs die van de maan.

24. In het geval dat er licht tevoorschijn komt uit een geheel stalen magneet, bevindt zich het grootste behoud van energie aan de hoek van de twee benen, en de kleinste hoeveelheid licht aan het eindpunt van de noordelijke pool (negatief). Maar bij een excentrische magneet (hoefijzer) treden er twee lichten tevoorschijn aan de uiteinden van beide benen.

25. Een volledige planetaire vortex is bolvormig, of nagenoeg, en het uitstralende licht is als dat van een volledige magneet. Maar bij een nog niet volwassen vortex, zoals in het geval van een komeet of andere kleine vortex, zal er licht aan beide polen tevoorschijn komen, en soms in het midden als

het de kracht heeft verkregen om eigen licht voort te brengen. In sommige gevallen is de komeet of de nevel niet voldoende verdicht om zelfstandig licht te produceren, maar bevat materie in gasvormige toestand die in zichzelf een zeer klein polariserend vermogen kan hebben om het normale licht van de meester-vortex te breken.

26. Tijdens het waarnemen van de nieuwe maan kan men zien dat het oplichtende deel daarvan een grotere cirkel omvat dan het donkere deel. De zwelling van de lichtzijde van de maan is altijd naar de zon gericht. Het is een vergissing om te zeggen dat het licht van de zon afkomstig is en op de maan valt en vervolgens naar de aarde wordt weerkaatst. Zoals eerder werd aangetoond, bestaat er niets dergelijks als een substantie van licht, maar datgene wat licht wordt genoemd, is een uiting van vortex-energie en ook dat de c'vortex vergelijkenderwijs geheel uit licht bestaat, met een centraal brandpunt. De reden dat de ene zijde van de maan licht is en de andere donker, is dat er een positief en een negatief verschijnsel van de c'vortexya aanwezig is, want de maan brengt ook zelf licht voort.

27. Wanneer de maan verdergaat naar het volgende kwartier, treedt dezelfde tegenstrijdigheid aan de dag betreffende twee ogenschijnlijke afmetingen; en dit gaat zo door tot het volle maan is. Het is een vergissing om te zeggen dat donkere lichamen kleiner schijnen en lichte objecten groter vanwege absorptie of straalbreking. De oorzaak is geen absorptie, straalbreking of weerkaatsing, maar de manier van samenstelling.

28. Lichtende objecten (zogenaamd) brengen hun eigen licht voort, soms heel gering, dat zich als een omhulsel aan de buitenkant bevindt. Het oog van de waarnemer ziet dit en ook het stoffelijk voorwerp en als gevolg daarvan lijkt het groter te zijn dan in werkelijkheid.

29. Dezelfde regel geldt met betrekking tot de zon en haar fotosfeer, en voor kometen en alle objecten die licht voortbrengen. Een passende aftrek dient toegepast te worden bij het pogen om de afmeting van een planeet te bepalen.

30. Schaduw wordt gewoonlijk onderscheiden door twee uitdrukkingen, slagschaduw, zoals de schaduw van een maan in het zonlicht; en duisternis, zoals de schaduw van de aarde tijdens een bewolkte nacht. Niettemin is het één en hetzelfde, maar in verschillende graad en allebei worden ze hier samengevat in het woord schaduw. Op een heldere nacht, als de volle maan schijnt, zijn er twee toestanden op de aarde waarneembaar; n.l. dat een schaduw verticaal is naar de maan toe, en dat de lichtzijde niet zo helder is als wanneer de zon 's middags schijnt.

31. De schaduw dichtheid van het zonlicht en die van het maanlicht komen precies overeen met het vergelijkbare verschil tussen zon- en maanlicht.

32. Als het 's middags volle maan is, dan is het (zogenaamde) licht van de zon niet helderder vanwege de aanwezigheid van de maan. Let eens op het verschil, als op een bepaald voorwerp de zonnestraling via een spiegel wordt toegevoegd aan het normale zonlicht, Vandaar de vergissing om de straling van de maan toe te schrijven aan de weerkaatsing van de zon op de aarde. Vooropgesteld dat de lichte zijde van de maan niet als spiegel werkt, maar ondoorschijnend is, let dan eens op het volgende, als de maan half vol is. De helft van de maan is gelijk aan de helft van een bol: als het licht van de zon op de uitstulping viel, dan zou de straling die zo op de maan viel er de oorzaak van zijn dat dit deel van de maan iets meer dan viermaal lichter (of helderder) zou moeten zijn dan op de aflopende delen.

33. Door een dergelijke waarneming, en als het licht "geleend" zou zijn van de zon, zouden er twee soorten straling uit voortkomen; de uitstulping (bolle zijde) van de maan zou een middelpunt verschaffen om straling naar elke richting uit te zenden en de straling van het aflopende deel zou

gebroken worden volgens dezelfde hoek als waarin het van de zon werd ontvangen.

34. Het feit is echter, dat er geen krachtig centraal licht tevoorschijn komt van het maanoppervlak waar dit direct naar de zon gekeerd is. Vandaar de onmogelijkheid dat licht van de maan wordt geproduceerd door licht van de zon of het zonnecentrum. Het licht van de maan is gericht op het zonnemiddelpunt, maar dat laatste is er niet de oorzaak van; de oorzaak ligt in de uitstralingen van positieve en negatieve stromingen van de maan-vortex, en deze verschijnen in de m'vortexya van de meester (vortex).

35. Dezelfde wetten gelden voor alle planeten waarvan de vortex negatief is.

HOOFDSTUK III

1. Hier volgt de manier waarop licht en warmte worden geproduceerd, zoals het op de aarde en de maan en zon en alle andere planeten voorkomt.

2. De helft van de aard-vortex (als voorbeeld) die naar de zon is toegekeerd, vormt een concave (holronde) lens voor de aarde. Een soortgelijke lens, maar veel groter, bevindt zich bij het midden van de zon; de convexe (bolronde) oppervlakken van beide lenzen staan voor altijd naar elkaar toegekeerd. Zij zijn ijl verbonden met elkaar door oplossingen van materienaaldjes die lijnvormig zijn gerangschikt. (Zie tek.C.fig.5).

3. De vortex is groter dan de aarde, zodat er poollichten mogelijk zijn aan de schaduwzijden. En de helderheid van het poollicht is evenredig minder dan het daglicht tijdens de middag aan de tropen, precies in overeenstemming met de concentratie van straling door een lens van bedoelde grootte.

4. De vortexya (magnetisme) die 's nachts uit de aarde opstijgt is negatief, of minder dan de vortexya die tijdens het daglicht neerdaalt, en hun verbindingslijn bevindt zich bij het aardoppervlak. Vandaar dat het op een hoogte van acht tot tien kilometer uiterst koud is; terwijl het op achthonderd tot duizend kilometer hoogte zo koud is dat stervelingen het misschien niet kunnen meten.

5. Toen de aarde nog jong was en er meer warmte van uitstraalde dan tegenwoordig, steeg dit ook tot een grotere hoogte; maar het werd niettemin grotendeels teruggeworpen, elke dag en op dezelfde manier als vandaag, door de vortex-lens als eerder werd beschreven. En evenals met de warmte geldt dit ook voor het licht.

6. In het totaal van het gehele universum was er, is er, en zal altijd dezelfde latente hoeveelheid warmte en licht aanwezig zijn. De zich vormende vortex drijft het een tijdlang naar het middelpunt; niettemin volgt er een tijd, dat de warmte en het licht naar buiten toe ontsnappen. En hoewel de vortex-lens het in zekere zin terugwerpt, en zodoende daglicht en warmte op het aardoppervlak produceert, is er toch steeds een beetje verlies in de eeuwige koude en duisternis.

7. Deze grote halfbolvormige lens, atmosfeera, veroorzaakt dus niet alleen licht en warmte, maar verschaft de mens ook de middelen om de zon, maan en sterren te zien. Ook heeft deze lens de kracht om miljoenen betrekkelijk dichte etherische werelden te vergroten, zodat men er doorheen kan zien. De leerling dient dit te beschouwen vanuit het standpunt van een vergrotende lens in een microscoop, die de kracht heeft om vele dingen te doen onderscheiden zodat men door de vezels heen kan kijken, die voor het ongewapende oog dicht toeschijnen. Maar etherea is lang niet zo ijl als de stervelingen veronderstellen. Zonder de atmosferische lens van de aarde zou men zelfs de

maan niet kunnen zien, noch de sterren en de zon zelf zou een bleke rode ster schijnen te zijn.

8. Zoals de aard-vortex dus een lens is voor de aarde, zo is het met de maan-vortex het geval en ook met de zon en alle andere sterren en planeten waar licht en warmte worden gemanifesteerd.

9. Wanneer de maan halfvol is, ziet men een vage omtrek van de schaduwzijde van de maan met het blote oog. Dit werd door de geleerden abusievelijk de "aardschijn" genoemd. Want zij geloven in hun onwetendheid, dat het licht van de aarde op de maan weerkaatst wordt. De werkelijke oorzaak van dit halflicht op de maan is het gevolg van de werking van een sublens bij de maan, die gericht staat op de aardse vortex en die op dezelfde manier werkt als de andere.

10. Als de maan een volledige zonsverduistering teweegbrengt, (waardoor de ondeskundige geleerden geloofden dat het licht en de warmte van de zon werden afgesneden van de aarde) ontstaat er duisternis op aarde door het verbreken van de lineaire verbinding tussen de aard-vortex en het middelpunt van de zon, zodat de positieve stroming in de aard-vortex wordt afgesneden, en het gedeelte dat anders een lens zou zijn, wordt negatief in zijn werking, in de lineaire ruimte. (zie tek.C,fig.6,zonsverduistering). Maar als de verduistering alleen ver op het noordelijk of zuidelijk halfmond van de aarde gebeurt, zal de werking van de maanschaduw in de richting van de aardlens plaatshebben, zodat een sublens onmogelijk is. Zou er daarentegen zoiets als aardschijn voorkomen ten tijde van een totale zonsverduistering, dan zou het equatoriale licht de maan op die tijd ook laten schijnen.

11. Hoewel licht, warmte, magnetisme en elektriciteit één en hetzelfde zijn, n.l. de manifestatie van vortex-stromingen onder verschillende omstandigheden, dient de leerling het feit niet uit het oog te verliezen, dat geen van deze zogenaamde dingen in werkelijkheid op zichzelf staande entiteiten zijn, niet afzonderlijk noch samengesteld.

12. Vortexya kan worden opgeslagen, zoals eerder vermeld, in ijzer en andere substanties, Als het in ijzer wordt opgeslagen, wordt het magnetisme genoemd; in fosfor opgeslagen noemt men het licht (inactief); in zilvernitraat opgeslagen noemt men het duisternis. Als het zonder onderbreking aan fosfor wordt toegevoegd, dan zal dit fosfor zich met gewone lucht verbinden en ontbranden. Met en zonder fosfor zal het (vortexya), zoals eerder verklaard, zuurstof en waterstof verbinden en het zal ze ook scheiden. En toch is vortexya in feite geen substantie of ding als zodanig; maar het is de vortex in axiale en baanvormige beweging of, met andere woorden, materie in een etherische oplossing.

13. Zoals eerder verklaard, bevat de ether materie in opgeloste vorm, hetgeen de toestand is van atmosfeera en de etherische gebieden daarachter. Zodra aan een deel van deze oplossing een draaiende beweging wordt gegeven, wordt dit een vortex genoemd. Een vortex is echter geen substantie of voorwerp als zodanig, evenmin als een wervelwind of een draaikolk in het water. Zoals een draaikolk niet kan bestaan zonder water of een wervelwind zonder lucht, zo kan een vortex niet bestaan zonder de etherische oplossing. Zoals tevoren vermeld, is een vortex in het begin langgerekt, maar na verloop van tijd krijgt hij de neiging om rond te worden als een bol, maar enigszins afgeplat aan de polen. Dit gebeurt ook met elke vortex die een satelliet meevoert: de omtrek van de vortex is gewelfd; en de mate van zijn welving kan bepaald worden door de kleinste en de grootste afstand van de satelliet tot zijn planeet.

14. Als gevolg van dit verschil is de lensenergie van de aard-vortex voortdurend in verandering, zelfs dagelijks, maandelijks en jaarlijks. Niettemin is het totaal aan ruimte en koude en het totaal aan licht en duisternis ongeveer gelijk, één generatie (33 jaar) met een volgende. Dit werd door de oude profeten de Eerste Wet van de Profetie genoemd. Dit werd dan weer door drie gedeeld, tot elf jaren, waaruit gevonden werd dat een periode van elf jaar min of meer overeenkwam met een

volgende elf jaar. Dit was de Tweede Wet van Profetie. De Derde Wet was negenennegentig jaren, waaraan dan een jaar werd toegevoegd.

15. In het geval van de getijden werd een nog verdergaande toeslag van zes jaar nodig geacht tot tweehonderd; maar in de daarop volgende vierhonderd jaar was een aftrek van vijf jaar vereist. Waarop de tijd van de maan achttien jaar bedroeg.

16. Aangezien de kracht van de lens vermindert door het platter worden van de vortex, en toeneemt bij het ronder worden, zal worden bemerkt dat de stand van de maan-vortex in verhouding tot die van de aarde, een duidelijk gevolg heeft wat betreft de tijden van eb en vloed. Daardoor kunnen, met perioden van drieëndertig jaar, tabellen worden vervaardigd die vrij nauwkeurig de veranderingen aangeven van de vortexya voor elke dag in het jaar, om afdoende precies te voorspellen wat betreft de winters en zomers, voorzover licht en duisternis, warmte en koude in het geding zijn. Dit platter en ronder worden van de aardse vortex-lens is een oorzaak voor de wonderlijke verschillen in warmte tijdens de ene zomer vergeleken met die van de andere, en van het verschil in koude van de winters, vergeleken met de andere. Ook hiervan kunnen tabellen worden vervaardigd. Wintertabellen, gemaakt door de Ouden, waren gebaseerd op perioden van zeshonderd zesenzestig (666) jaar, en ze werden SATANS TABELLEN genoemd, of de Tijden van HET BEEST. Tabellen die op zo'n basis vervaardigd worden, zijn superieur aan berekeningen die volgens de relatieve stand van de maan worden opgesteld.

17. Maar waar zij eb en vloed hebben voorspeld als veroorzaakt door bepaalde maanstanden, hebben ze zich vergist door zichzelf in hun onkunde te laten geloven dat de oorzaak in de maan gelegen was. Iemand kan voorspellen hoe laat een rijdende wagen de stad zal bereiken; maar de juistheid van zijn voorspelling bewijst niet dat de wagen het paard naar de stad duwde. Deze openbaringen betreffen veeleer de oorzaak der dingen, dan dat ze nieuwe voorspellingen opleveren. Datgene wat de stervelingen niet kunnen ontdekken door een bepaalde stoffelijke waarneming, moet door inspiratie gebeuren. In het jaar 4 voor Kosmon (1844, vert.) voorspelde Leverrier in Frankrijk het bestaan van Neptunus door het berekenen van planetaire storingen. (zie Humboldts Cosmos, deel IV pag.357). Andere ontdekkingen zijn op dezelfde manier gedaan; waardoor ze geloofden dat bepaalde storingen veroorzaakt worden door de kracht van de ene planeet op de andere.

18. Planetaire storingen worden niet veroorzaakt door enige kracht of invloed van de ene planeet op de andere, de oorzaak van de storingen bevindt zich in de vortexen waarin ze zweven. Stervelingen kunnen de vortexen niet zien; hun enige middel tot voorspellen ligt in corpor (de materie). Men kan voorspellingen doen over de maan door het berekenen van de storingen in de getijden. Maar aan de getijden de oorzaak van de maanstanden toe te schrijven, zou geen grotere dwaling zijn dan de getijden aan de maan te wijten.

19. Het is niet de bedoeling om in deze openbaringen nieuwe berekeningen te verschaffen met betrekking tot gebeurtenissen op de planeten; het is een onbeduidend verschil of men voorspelt door een vortex of door een planeet. Waar men zich vergist in het beoordelen van de oorzaak der dingen, zou men op het juiste pad geplaatst dienen te worden. Waar men geen kennis heeft over de krachten en stromingen van de onzichtbare werelden en hun heerschappij over de zichtbare werelden, kan slechts openbaring de mens bereiken.

20. Ze hebben gezegd dat er vijf elementen van materie bestaan; daarna weer zestig; en honderd. Maar later zullen ze zeggen dat er miljoenen zijn. En toch wordt alles samengevat met het woord corpor (materie). Dit te herleiden, ontdekken, onder te brengen en te combineren is het werk van de mens. Waar ze samengevoegd zijn zoals in de aarde, wordt het resultaat een SCHEPPING genoemd, of een geschapen wereld. Wanneer zo'n bol is opgelost in de ether en gesublimeerd, wordt er gezegd

dat een wereld is vernietigd, of een ster. Niettemin wordt er in geen van deze handelingen een enkel bestanddeel als zodanig vernietigd. Wat is een schepping meer dan het maken van een regendruppel; of de ontbinding van een wereld meer dan de verdamping van een druppel water?

21. Giet een paar druppels water op een met stof bedekte tafel, en iedere druppel zal een globe worden. Zoek ze morgen op, en ze zijn verdwenen (verdamppt). De globe is vernietigd (want het was in feite geen voorwerp); maar het water waaruit het voorwerp bestond, is niet vernietigd maar verdamppt. De term "vernietiging" wordt toegepast op dingen die het in feite niet zijn, maar de vormen en figuren. Een (zogenaamde) lichtstraal kan worden vernietigd; maar datgene wat hem vormde kan niet vernietigd worden.

22. Zou de aard-vortex breken, dan zou de aarde snel tot ontbinding overgaan, onder normale omstandigheden. Maar zou de aardse vortex worden verzwolgen door die van een andere planeet, dan zou de aarde als een maan om zo'n planeet heen draaien. Dat is het geval met betrekking tot dubbelsterren, drielingen en vierlingen, speciaal waar ze met elkaar in verbinding staan. Hetzelfde principe geldt de vortexen van sommige nevelvlekken en kometen; de één wordt voortdurend verzwolgen door de ander. Maar in zo'n geval vermengt de materie zich.

23. Bij dubbelsterren, drielingen enz. bevindt het centrum van de (zogenaamde) zwaartekracht zich, als ze verenigd zijn, niet in elke ster, maar in het middelpunt tussen de sterren. De polariteit van zo'n groep is als die van de vortex. Denk echter niet, dat dubbelsterren, drielingen of vierlingen de uiterste combinatie vormen binnen een vortex. Er bestaan trossen planeten, honderden, duizenden en zelfs miljoenen die soms één enkele vortex bezetten.

24. Zoals een globe kan worden vernietigd, zo ook een vortex, en vortexya; want geen ervan is in feite een zelfstandig object, maar het zijn samenstellingen in een bepaalde plaats of toestand; echter de materie van zo'n uitdrukking in bekende vormen en figuren en bewegingen kan niet vernietigd worden.

25. Hoewel de normale vorm van een vortex, zoals eerder verklaard werd, in het begin lang en kokervormig is (als een wervelwind), gaat het tenslotte in de richting van een bolvorm. En ofschoon de stroming van een vortex eerst spiraalvormig is, gaan de stromingen uiteindelijk over in een geringere spiraalvormigheid. Als men zich een zeer lange slang kan voorstellen in de vorm van een spiraal, die voortdurend de kop van de ene pool ronddraait en de staart aan de andere, en steeds maar op de eigen spiraalvorm verder kruipt, dan zou zo'n beeld enigszins de stromingen van een vortex aangeven. (zie afb. 25)

26. Op één van de platen (afb. 27) stelt het zwarte middendeel een planeet voor, en de zwarte vlek met de letter "s" stelt een satelliet voor. De witte lijnen geven de loop van de vortex-stromingen aan, maar ze werden met opzet overdreven in de tekening. Ten eerste geven ze de golving in de vortex aan waar de satelliet zich bevindt en vervolgens de kop die aan het eind naar binnen draait en de bobbel aan de staart, op het punt zichzelf te bedekken, van waaruit zich een uitbarsting van licht vertoont in de staart (noordelijke) gebieden.

27. Zouden de stromen in de vortex zuivere oost- en westlijnen volgen, zonder polaire uitstulping, dan zouden de winden aan het oppervlak van de aarde ophouden te waaien. De luchtlaag en de aarde zouden tenslotte in evenwicht komen tijdens de aswenteling.

28. Hierin ligt hoofdzakelijk de oorzaak van de winden; niettemin zijn hoge bergachtige streken met onregelmatige vormen en vlakten op het aardoppervlak overwegend medebepalend voor het verbreken en veranderen van de stromingen, die anders het gevolg zouden zijn. De alles overtreffende hitte van de tropische atmosfeer schijnt te vragen om vervanging door de koude

windstromingen uit het noorden en zuiden; maar men dient te bedenken dat slechts een paar kilometer boven het aardoppervlak de temperatuur van de tropische lucht net zo laag is als die aan de polen. Slechts voorzover er ijsbergen drijven in de richting van de evenaar bestaat er enige waarneembare verlaging van temperatuur van de lucht en van de windstromingen naar de tropen.

29. Zoals tevoren verklaard, met het beschrijven van de positieve stroom van vortexya in de vorm van een rechthoekige driehoek met de hoek in het middelpunt van de aarde en één been naar de noordpool en één in het oosten naar de evenaar, zal men nu bemerken dat het gebied met de grootste koude op aarde niet aan de evenaar of de polen kan liggen, maar zich bevinden moet op plaatsen afgelegen van de polen, volgens de juiste verhouding van het verschil in kracht tussen de positieve en negatieve stromingen van vortexya en m'vortexya, en in overeenstemming met de atmosferische lens van de aarde.

HOOFDSTUK IV

1. Aangezien de stromingen van de aard-vortex in voortdurende verandering verkeren, heeft dit het volgende resultaat: In de streken waar ze elkaar overlappen en in beperkte mate breken, zodat er wanordelijke bewegingen ontstaan, zijn bepaalde wervelingen en draaikolken het gevolg en de materie in oplossing wordt verdicht tot kleine planeten of meteorstenen, verschillend in afmeting van een speldenknop tot vijftien of dertig kilometer in doorsnee. En de kleine gebroken stromingen in de vortex verliezen hun prooi en de meteorstenen of planeetjes worden door de vortex-stroom omlaag gevoerd naar het aardoppervlak (zie afb. van wark, no. 29)

2. De gordel in atmosfeera waar deze dingen plaatshebben, bevindt zich gewoonlijk op ongeveer achthonderd tot duizend of twaalfhonderd kilometer boven het aardoppervlak. Maar soms stijgt de gordel zo'n vijftienhonderd kilometer. En op verdere afstanden, nog hoger, bestaan andere gordels; en weer andere verder weg, enz.

3. Een ander gevolg van deze elkaar overlappende stromingen in de vortex, is het ontstaan van regen, sneeuw en hagel. Bepaalde delen van de aarde ontvangen sneeuw, bepaalde delen regen en hagel, en andere delen droogte. In droge gebieden dalen de overlappende vortex-stromen tot op de aarde, waar men ze diverse namen geeft zoals cyclonen, wervelwinden enz.; maar als het op de oceaan voorkomt en ze water omhoog- of omlaag voeren, worden ze waterhoos genoemd. In gebieden met regen, hagel en sneeuwval vindt deze beroering plaats op een hoogte van duizend tot vijfduizend meter boven het aardoppervlak. Hier resulteert de wanorde in het vrijmaken van vocht dat in transparante oplossing aanwezig was, en er ontstaan wolken. Maar indien de beroering voortduurt, worden deze wolken atomisch nog verder vrijgemaakt, en dan volgt er regen, sneeuw of hagel, die naar de aarde omlaag wordt gevoerd.

4. De plaatsen in de aard-vortex, waar deze disharmonieën ontstaan, zijn nagenoeg gelijk wat betreft hun relatieve afstand tot de aarde en de tijd waarin ze plaatsvinden, speciaal gelet op de voorspelbare perioden die eerder vermeld werden.

5. Afbeelding 44 toont een verscheidenheid van vormen en figuren van sneeuwvlokken. Dit is echter niet volledig; er zijn duizenden miljoenen die zozeer van elkaar verschillen dat een beschrijving onmogelijk is. Zoals tevoren verklaard, heeft de in de ether in oplossing zijnde materie hoofdzakelijk de vorm van naalden, maar zo oneindig klein van afmeting dat stoffelijke kennis er van hoogstens alleen maar subjectief kan zijn. Maar in de sneeuwvlok zijn zowel het gietsel als de vorm van de disharmonische m'vortex-stromingen te zien.

6. Men dient echter voor ogen te houden dat, waar de ene sneeuwvlok op het ene moment wordt gevormd en een andere sneeuwvlok een ogenblik later op dezelfde plaats, geen van beide gelijkenis vertonen. Er kunnen drie stadia beschreven worden als gevolg van de disharmonie van de vortexstromingen: ten eerste de wolk, ten tweede het bevrozen daarvan, zodat sneeuw ontstaat, en vervolgens de regendruppel of hagelsteen.

7. In de gebieden waar meteoren ontstaan (boven de wolken die regen produceren), verkeert de materie eveneens in drie stadia van ontwikkeling, te weten; aswolken, transparant of niet, kristalnaalden en meteorstenen. Deze laatste vallen in de regel op aarde. Maar in bepaalde gevallen komen de beide andere vormen ook wel op de aarde terecht.

8. Als we aannemen dat er bepaalde afmetingen zijn voor regenwolken dicht bij de aarde, dan zijn de materiewolken hoog in de vortex evenredig groter van omvang, overeenkomstig de verhouding tot het verschil tussen hun bolvormige omtrek en die in de lager gelegen gordels. Zo zijn ook de disharmonische golven evenredig langer, breder en dieper van omvang.

9. Het is een misvatting om te beweren dat de atmosfeer van de aarde geleidelijk en voortdurend afneemt in soortelijk gewicht overeenkomstig de afstand boven de aarde.

10. Het is een misvatting om te zeggen dat er enig gewicht in is, behalve het neerstorten van formaties regen, sneeuw, hagel en meteorieten. Zoals eerder aangetoond bezitten deze dingen geen eigen gewicht om zich in welke richting dan ook te bewegen. Noch bestaat er wat voor aantrekking dan ook in de aarde om ze omlaag te halen. Ze worden naar de aarde toe gedreven door de vortexstromingen. Maar het punt hierin dat we nu in overweging nemen, is de algemeen verbreide kennis van de mens, dat de atmosfeer een mindere dichtheid heeft naar buiten toe, weg van de aarde, in verhouding tot de afstand van het aardoppervlak. In één opzicht is dit een vergissing; in een ander een waarheid: wat betreft dichtheid als zodanig is er geen verschil in de atmosfeer op het oppervlak vergeleken met die op een hoogte van een 1500 of 150.000 kilometer. Het is allebei in evenwicht wat betreft druk en dichtheid als zodanig. Maar omdat de etherische oplossing van materie ijler is bij een snelle axiale beweging in de hogere gebieden, en omdat de lagere gebieden minder volkomen opgeloste materie bevatten, wordt het verschil onjuist tot uitdrukking gebracht. De lucht is niet zwaarder vanwege de regen; het gewicht ligt alleen in de regen.

11. Vandaar dat het (zogenaamde) gewicht van de atmosfeer alleen maar betrekking heeft op onvolkomen oplossingen van materie. En het is juist, dat een overvloed van deze onvolkomen oplossingen zich vlakbij de aarde bevindt.

12. Op zeeniveau schijnt er een zekere druk aanwezig te zijn, zoals in een barometer; op een hoge berg lijkt het minder te zijn. Ook is er een afwijking van de barometer in overeenstemming met bepaalde toestanden van de atmosfeer. Het verschil ligt niet aan het feit dat de atmosferische druk verschillend is; de druk van de atmosfeer op zich, is dezelfde naar alle richtingen, hoog en laag. De oorzaak van de afwijking in de barometer heeft betrekking op het uitzetten (van ijle materie in oplossing) en heeft niets te maken met druk als zodanig. Dit vermogen tot uitzetten is niet alleen buiten de barometer aanwezig, maar ook erin, zodat die als maatstaf voor de atmosferische druk op zich volkomen waardeloos is. De zuigpomp of de met water gevulde en omgekeerde buis toont de druk aan van de atmosfeer boven zowel als beneden en laat zien hoe hoog de druk is.

13. Daardoor wordt aangetoond dat er niet zoiets bestaat als aantrekking of gewicht van de atmosfeer, die bij de aarde hoger zou zijn dan er vandaan. Waar de atmosfeer overladen is met een onvolkomen oplossing van materie, of sneeuw of regen, wordt dit "teveel" overgeheveld naar de aarde. Maar dit geldt ook alleen voor gebieden die dicht bij het aardoppervlak gelegen zijn. Vijftig- of honderdduizend kilometer van de aarde vandaan is de axiale snelheid van de vortex zo hoog, dat

regen of sneeuw er onmiddellijk zouden worden opgelost, uiteengetrokken en uit het oog verloren. Dientengevolge bevatten de oplossingen in de hogere atmosfeer niet alleen vocht, maar ook ijzer, lood, zink, goud, platina, klei, graniet, diamant en alle andere elementen waarvan we weten dat ze op aarde bestaan, en behalve die vele andere.

14. In de vroegste tijd van de aard-vortex was de snelheid aan de buitenzijde zo hoog dat er randwervelingen ontstonden, waaruit zich nevel samentrok, totdat er rond de aarde een nevelachtige gordel aanwezig was. Deze gordel raakte na verloop van tijd het tempo van de aard-vortex kwijt, verdichtte zich en vormde de maan.

15. Maar om terug te komen op de sneeuwvlok en de materienaalden in de etherische oplossingen: op een bewolkte dag zijn deze oplossingen of naalden (mist of sombere atmosfeer) meer of minder dwars gericht op de vortex-lijnen. Op een heldere dag staan de naalden in lengterichting naar de aarde, en dit is de reden dat het een heldere dag is. Laatstgenoemde naaldrichting kan men 'direct' noemen en de voorgaande 'indirect'. Wanneer ze direct zijn en op de fotoplaat vallen, wordt de kracht van hun inslag "actinische energie" genoemd en dit is hetzelfde als wanneer ze op het vochtige linnen op het bleekveld terecht komen. Bij deze actinische inslag wordt een zwakke elektrische vonk geproduceerd door iedere naald; vandaar de blekende kracht, en ook de kracht die blaren doet ontstaan op een onbedekte huid die jarenlang in het donker werd gehouden (negatief).

16. Indien er een ijzeroplossing (transparant) of een van kinine, of een andere ontvanger van negatieve elektriciteit op het kleed wordt gesprekend, zal de actinische straal geen elektrische vonk tot gevolg hebben en zal er geen blekend effect worden geproduceerd; soms zal zelfs in tegendeel een zwarte vlek het gevolg zijn.

17. Daar waar de vortex-stroming terechtkomt, wordt de materie min of meer beschadigd of opgelost, of in zijn samenstellingen veranderd. Op de verse breuk van een stuk ijzer ontstaat roest. Omdat de vortex-oplossing zuurstof bevat, werd dit effect oxidatie genoemd. Niettemin is zuurstof op zichzelf traag: door de breuk van de naalden komt er vortexya vrij, hetgeen op kleine schaal leidt tot de ontlading van een elektrische vonk aan de pool van een batterij.

18. Zoals eerder verklaard, zijn de vortex-stromingen tijdens het daglicht op de aarde gericht; en tijdens de nacht er vandaan, hoewel hun energie in de richting van het aardmiddelpunt gaat (vanuit het oosten) en naderhand naar de noordpool. Dit geeft het volgende resultaat: b.v. een waterplas wordt tijdens de dag geladen met de positieve stroming; tijdens de nacht ontsnapt de negatieve stroming uit het water naar boven. De ontleding (rotting) die hieruit ontstaat, wordt se'mu genaamd (groen schuim), een slijmerige substantie die op de oppervlakte van het water drijft. Op sommige dagen neemt dit se'mu (door een beweging van een uitwendige oorzaak), bepaalde vormen aan, kristallijnen, vezelachtige en andere, zoals de vreemde ijsvormen op een vensterruit. Op zekere dag daarna, als men het se'mu met een vergrootglas onderzoekt, zal men ontdekken dat er miniaturbomen, zelfs bossen met klimplanten en grassen zijn ontstaan. Dit alles zonder zaad.

19. Deze nieuwe eigenschap wordt LEVEN genoemd en omdat het overal bestaat, wordt het ALOMTEGENWOORDIG genoemd. Men kan het se'mu verklaren; de positieve en negatieve krachten; de materie en de ether; maar het LEVEN is ondoorgrondelijk voor de mens. Het se'mu (groene schuim) drijft aan de grond; de oneindig kleine bomen, klimplanten en grassen schieten wortel en gaan groeien, en ze leven een zekere tijd en sterven; maar uit hun wortels en zaden ontstaat een groter gewas, zodoende geraakt de hele wereld bewoond met levende schepselen. Niettemin gaat geen ding in een ander over, maar elk brengt voort naar zijn eigen aard.

20. De mens vraagt de aarde, de rotsen, de lucht en alle dingen: waar komt dit LEVEN vandaan? Dit Alomtegenwoordige dat alle leven bezielt? Maar niemand kan hem antwoord geven. Dan vraagt

de mens aan het Leven; Wie bent u, O Leven? En het antwoord spreekt tot de ziel van de mens: Ik ben het Leven! IK BEN DE IK BEN; IK BEN DE ALOMTEGENWOORDIGE! Al hetgeen u ziet op de aarde of in de hemel, en zelfs de ongeziene werelden ook, is Mijn Persoon! Ik ben het Geheel!

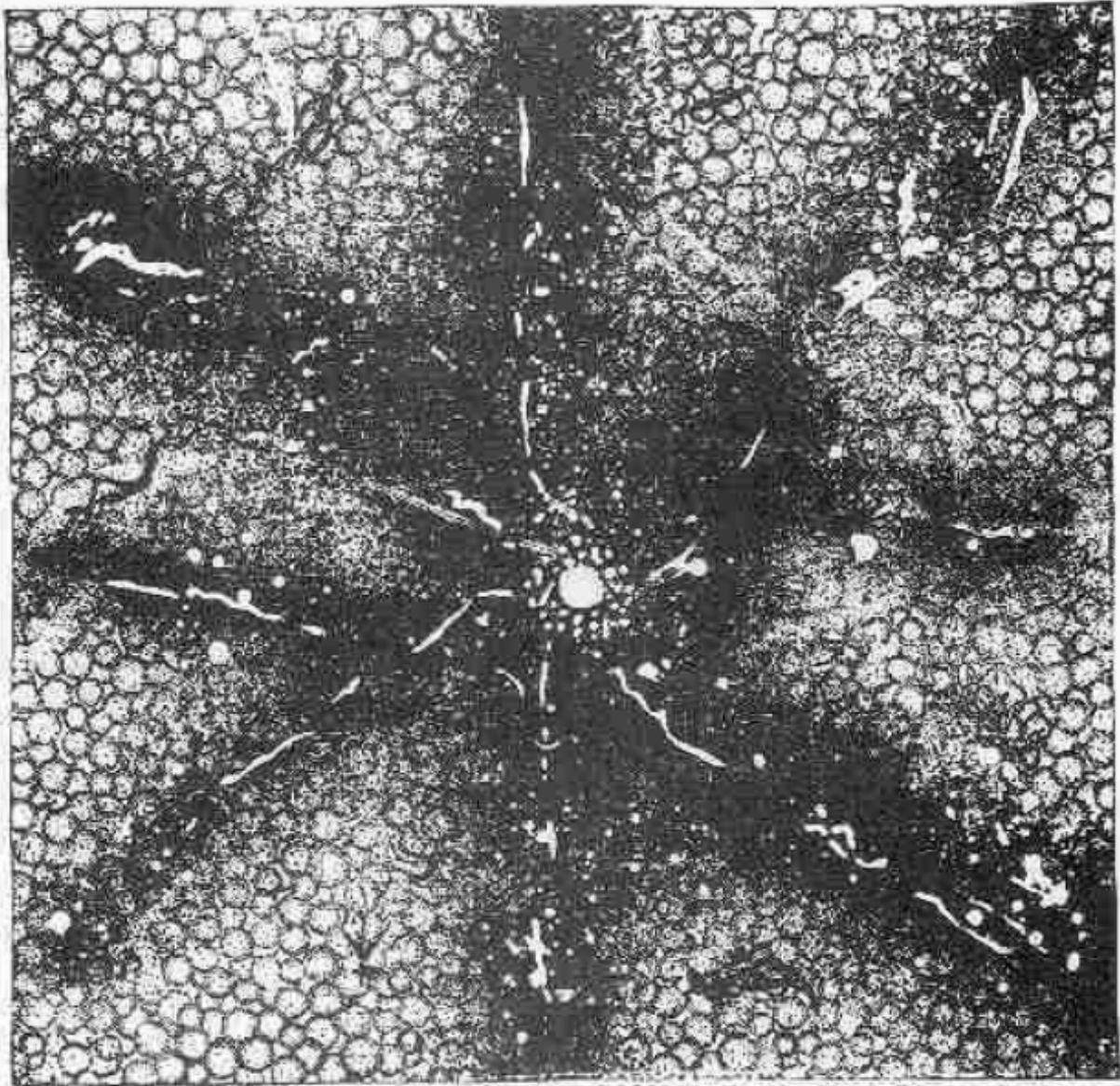

Plate 30.—JY'AY. The earth (white spot) in Jy'ay.

afb.30 De aarde (witte vlek) in Jy'ai

HOOFDSTUK V

1. Door het verplaatsen van materienaalden uit de evenwijdige polariteit naar gemengde of dwars gerichte posities worden alle soorten kleuren teweeggebracht. Het is een misvatting om te zeggen: een lichtgolf of afgebogen lichtstraal, of dat een gegeven aantal trillingen of golven verschillende soorten kleuren produceert; er bestaat in feite geen golf noch een trilling. Naalden zijn willekeurig en ze kunnen niet worden afgebogen. Vergelijk een naald eens met een transparant glaskristal. Plaats een bepaald aantal hiervan in lengte achter elkaar verbonden op een lijn; deze lijn om te buigen is onmogelijk, behalve in hoeken, want aangezien elke twee einden contact maken, zal er een hoek ontstaan, al zijn de naalden nog zo kort, er zal in feite geen buiging bestaan, maar een opeenvolging van willekeurige lijnen en ellebogen.
2. Dit is echter geen naast elkaar plaatsen van de naalden, behalve wanneer ze zich in een directe lijn bevinden; voorts buigen de einden van de naalden niet als gewichten, maar elk draait min of meer om de eigen as. Als ze allemaal draaien, wordt er een OGENSCHIJNLIJKE golf geproduceerd, uitdrukking gevend aan een bepaalde kleur; als een gedeelte van hen draait, ontstaat er een andere kleur. In verhouding tot deze verstoringen zijn de OGENSCHIJNLIJKE trillingen langzaam of snel wat betreft menselijke waarneming.
3. In gebieden van de aardatmosfeer waar cyclonen voorkomen, verschijnen er roodachtige lichten aan het firmament, zelfs voordat de cycloon zich op de aarde manifesteert. En deze lichten bewegen zich met de cycloon mee en ze doen een grote warmte op de aarde ontstaan. In de moessongebieden heeft een soortgelijk verschijnsel plaats, maar gewoonlijk gaat dit gepaard met rood- of blauwachtige lichten in plaats van rode, indien het boven de oceaan is; maar boven het land heeft dit een rokerige atmosfeer tot gevolg.
4. Deze en alle andere kleuren die in atmosfeeraan de dag treden, blijven niet beperkt tot de lagen bij de aarde, maar ze strekken zich zelfs uit tot de buitenste grens van de aard-vortex. En in vele gevallen komen ze voor op zulke grote hoogten dat het verschijnsel niet is waar te nemen door sterfelijke observatie, behalve dat b.v. de maan of de zon minder helder schijnt. Wanneer een van deze "verplaatsingen" duister is en 's nachts hoog boven in de atmosfeer gebeurt, zegt men dat de maan wordt omringd door een waas. En toch kan op dat ogenblik de atmosferische laag vlakbij de aarde helder zijn.
5. De aard-vortex heeft miljoenen van deze lagen, en van diverse kleuren, schaduwen en tinten. Bij het vervaardigen van foto's van de maan of de zon komen deze lagen vaak tussenbeide, en de gemaakte foto misleidt de waarnemer, als zou hij een beeld hebben verkregen betreffende zuurstof of waterstof in de atmosfeer van de planeet.

Plate 31.—SHATTERED WARK.

afb. 31 Uiteenvallende wark

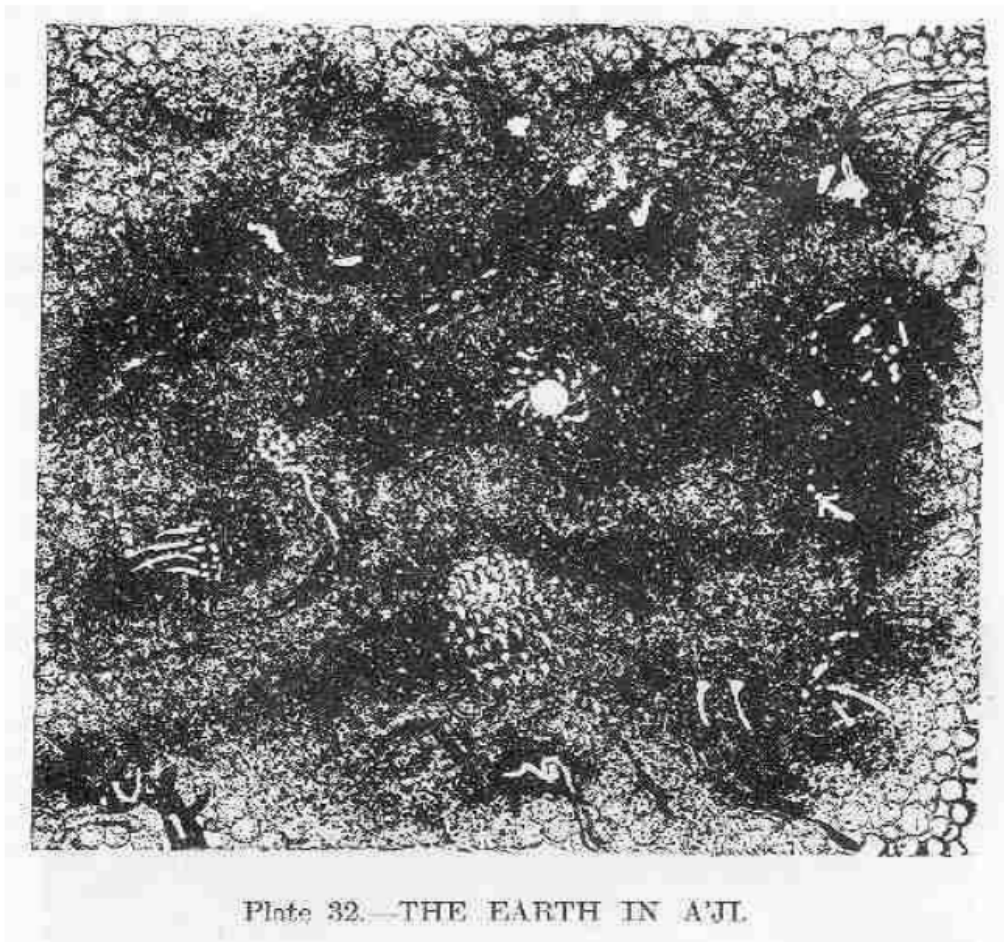
6. Dezelfde stand van zaken geldt ook voor de zonne-vortex, zodat door deze "kleurwolken" die in etherea tussenbeide komen, de telescoop vele moeilijkheden ondervindt.
7. Naarmate een vortex ouder wordt, komen deze verstoringen, samen met onvolledige oplossingen van materie, minder veelvuldig voor. In het vroege stadium van een vortex gebeurt dit dus vaker en met een langere duur. Zodat bij tijden een rood-, blauw- of ander kleurig lichtschijnsel zich over de aarde zal uitspreiden gedurende perioden van duizend of meer jaar, zonder onderbreking. En in sommige gevallen kan er duisternis heersen voor een zekere tijd. Alle levende dingen zoals kruiden en bomen, grassen enz. die tijdens duisternis met leven werden beziel, waren zonder ogen. Niettemin keren zelfs deze dingen zich op de huidige dag naar het licht; zoals planten en bloemen, die voor een venster zijn geplaatst, zullen aantonen.
8. Waar se'mu in helderder tijden met leven werd beziel, concentreerde dit zich op het licht en dit focus (brandpunt) werd een oog genoemd. En zij die zodoende met leven werden beziel en niet aan de aarde waren gebonden door vezels of wortels, werden dieren genoemd. En het LEVEN dat zij erfden gaf hen de kracht om van plaats naar plaats te gaan. Zo krachtig zijn de ogen van sommige dieren dat zij in de donkerste nachten kunnen zien en onderscheiden. Zulke ogen nemen vortexya in zich op en ze stralen in het donker.
9. Vandaar dat de eerste zintuigen die in elk dier werden geschapen, de ogen waren; waarvan werd gezegd dat het oog het zaad is van de boom der kennis. Het zien met het oog is het begin van zelfverheffing door het verwerven van kennis; en dit gebeurt gelijktijdig door uit te gaan en thuis te blijven. De blik van het oog is een miniatuurzon, die tegelijkertijd vortex-energie uitzendt en ontvangt. Dit kan bewezen worden door naar de oogleden te kijken van een slapend persoon, die daardoor zal ontwaken.
10. Aangezien het menselijk oog zich dus kan voortbewegen met de kracht van de intelligentie en de dingen kan beheersen, wordt door de grootste filosofen sinds duizenden jaren vastgesteld, dat een Alziend Oog de Oorzaak en Schepper is van het totale universum, hetgeen Zijn Persoonlijkheid is.
11. Tijdens de eerste bezieling van het oog bezat dit iets van de kleur van de vortex-lichtschijnsels in die tijd en ook was in diezelfde tijd de huid van de stervelingen gekleurd overeenkomstig hun omgeving, sommigen licht, sommigen donker en anderen rood, geel of koperkleurig.
12. En zij allen plantten zich voort naar hun eigen aard, tot op de huidige dag. En hoewel de zwarten gedurende duizenden generaties misschien op zichzelf zouden blijven bestaan, in welk land op aarde dan ook, zouden zij nooit blank kunnen worden. En dezelfde wet geldt voor blanken en bruin gekleurden en alle rassen van de mensen.
13. Maar omdat ze zich kunnen vermengen en omdat halfbloeden zich kunnen voortplanten, zijn alle menselijke rassen gelijk wat betreft hun organen en mogelijkheden. Zoals eerder vermeld scheppen witte voorwerpen een lichte atmosfeer om zich heen, terwijl dit bij zwarte niet zo is (omdat ze negatief zijn). Wit geeft af; het straalt licht en energie uit; zwart is niet uitstralend. De uitstralende kracht van de blanke valt op hem zelf terug en hij heeft te lijden van de hitte, net als de witte beer. De zwarte en de zwarte beer zijn het omgekeerde.
14. Daardoor zal deze regel nu duidelijk zijn voor de student; als een planeet een hoge ouderdom heeft bereikt, geeft ze niet langer licht of warmte af die op haar zelf kan terugstralen; ze kan niet meer gezien worden in de hemelen. Er zijn miljoenen van deze planeten in het etherische firmament. Sommige van hen bewegen zich langzamer dan een planeet die men kan zien. Sommige verduisteren op bepaalde tijden de zon en worden dan aangezien voor zonnevlekken, hoewel ze

misschien nog geen twee miljoen kilometer van de aarde verwijderd zijn.

15. Net als deze donkere planeten zijn er nevelplateaus die in het firmament drijven en eveneens verduisteringen veroorzaken van de zon en de maan. Laten we voor het gemak deze planeten en nevelvlekken maar dode planeten en nevels noemen. En dat er miljoenen van zulke lichamen voorkomen die voldoende zijn om de zon, een ster of de maan te verduisteren, wordt door de verschillende perioden van duisternis op de aarde wel bewezen. (zie aantekeningen aan het einde van het Boek van Ben)

16. Bij het voorspellen (schatten) van het naderend stervensproces van een planeet, wenden we ons nog eens tot de maan; nu heeft de maan, gezien vanaf het aardoppervlak, geen aswenteling. Maar we moeten hierbij bedenken dat de maan niet rond de aarde kan gaan zonder een werkelijke axiale wenteling. Er zijn zeventig en een halve wenteling van de maan-vortex nodig voor één volledige omloop rond de aard-vortex. Dientengevolge komen ze zo op de juiste snelheid van de maan-vortex en de sterkte van het licht en de warmte die op de maan aanwezig zijn. De student dient rekening te houden met de maaneclips, want op sommige tijden is het licht van de maan (als gezien van de aarde) veel sterker dan anders.

17. Reken tijdens het se'mu tijdperk met negenennegentig graden (ca.39 graad Celsius), de tijd waarop het dierlijke leven werd beziel. Men zal ontdekken dat de maan in die periode een axiale beweging moet hebben gehad, op de aarde gericht, die drie en vierzevende maal sneller was dan de aarde.

afb 32 De aarde in a'ji

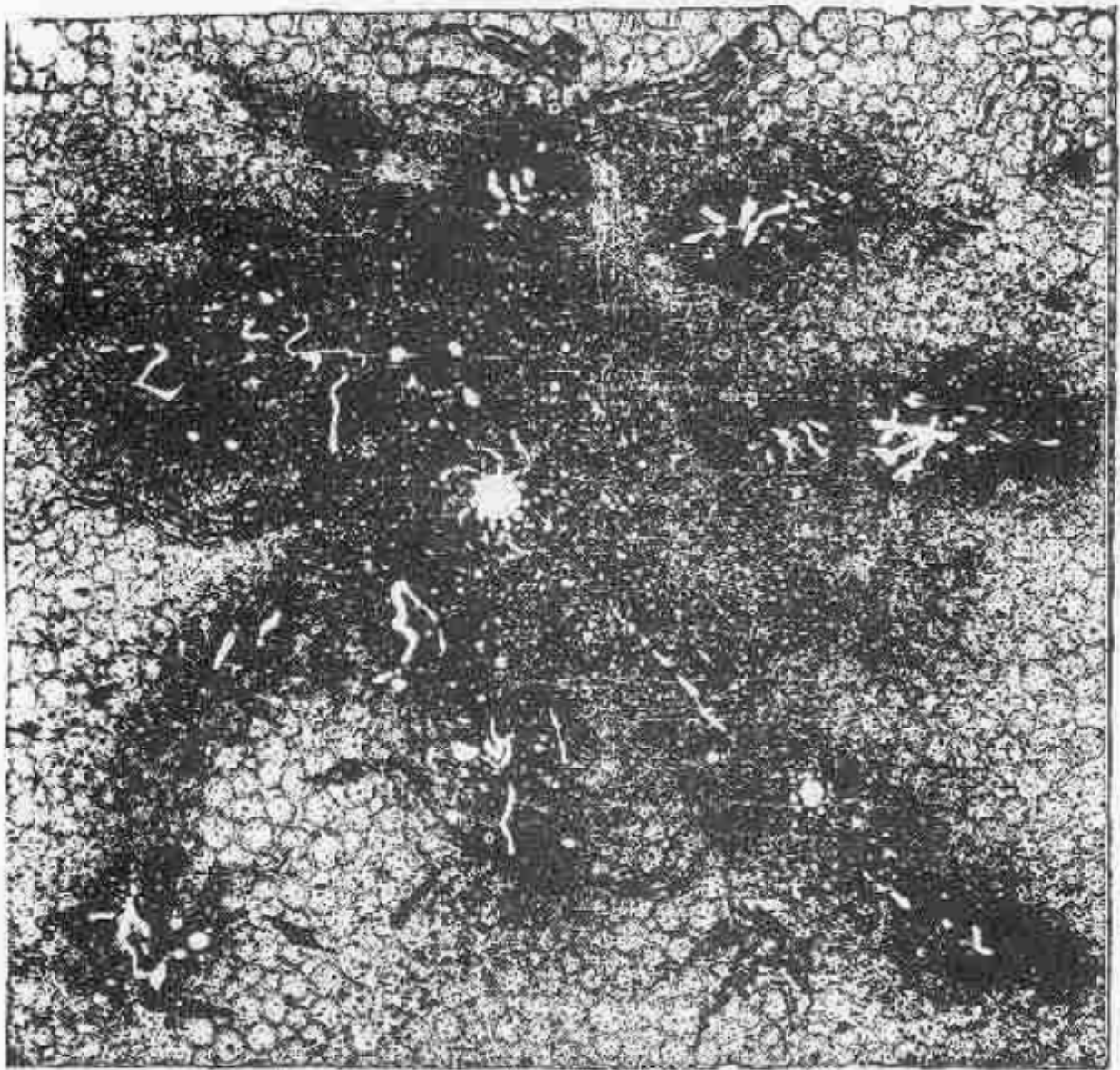

Plate 33.—HYARTI, or NEBULA.

afb. 33 Hyarti of nebula

(vervolg vers 17) In datzelfde tijdsbestek bezat de aarde een dagelijkse omwenteling van wat nu eenentwintig uur en veertig minuten zou zijn. Dit zou een verschil in dierlijke warmte geven van tweeënhalve graad van vortexya op de aarde, vergeleken met het se'mu tijdperk. Dientengevolge bezaten grote dieren, die nu zijn uitgestorven, een gemiddelde temperatuur van tweeënhalve graad hoger dan in deze tijd. Waardoor we bemerken dat een verlies van drie uur en zeventien minuten een verlies aan axiale beweging oplevert van tweeënhalve graad vortex-warmte.

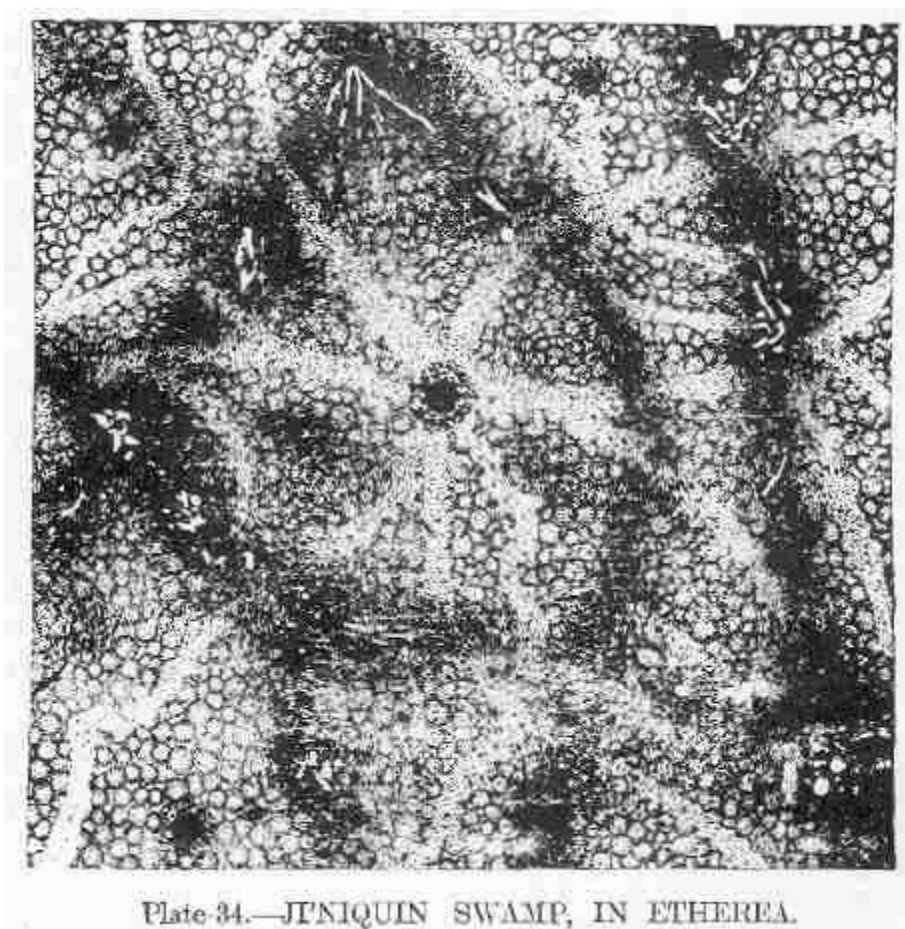
18. Daarom moet het verschil in temperatuur beneden de warmte van het bloed en wat het nu moet zijn, op de maan precies overeenkomen met haar vergelijkbare traagheid (één omwenteling per maand), wat betreft het verlies dat op de aarde is ontstaan. Hoewel de student zal ontdekken dat de temperatuur op de maan gedaald is tot ver onder nul, straalt ze toch licht en warmte uit.

19. Teneinde het se'mu tijdperk (speciaal van de mens) te bepalen, stellen we zijn temperatuur op

achtennegentig (bij goede gezondheid) en op honderdtwee bij een ontsteking (hoge koorts - resp 37 en 41°, vert.) of de dood. Vier graden onder normaal zal daarom de periode zijn van de menselijke bewoning op de aarde. Nadat de uitstraling van de vortex deze periode heeft bereikt, zal de mens eindigen met zich voort te planten en zodoende uitsterven op de aarde.

20. Dit geeft de mens acht graden vortexya als het totaal van zijn bestaan. Eén graad is gelijk aan twaalf miljoen zeventienhonderd zestigduizend (12.760.000) radi - c'vorkum. De spiraalwinding van de slang zou dan één en een kwart zijn. Dat is vierentwintigduizend jaar tot aan de tijd van voltooiing. Dus $12.760.000 : 260.000$ plus $1402,5$ plus $24.000 \times 3 = 76.750$ jaar, de tijd sinds het se'mu tijdperk van de mens. Hier dient één cyclus of 3.000 jaar bij geteld te worden, het begin van de val van se'mu.

21. Door omkering van deze berekeningen vinden we de axiale vertraging van de aarde gedurende 78.000 jaar, hetgeen precies honderd minuten zal zijn, of $3/340$ van een jaarlijkse seconde, de vermindering in snelheid van de aarde. Dit is de reden dat het eerste mensenras ongeveer 78.000 jaar voor Kosmon op de aarde ontstond.

afb.34 Ji'niquin moeras in etheria

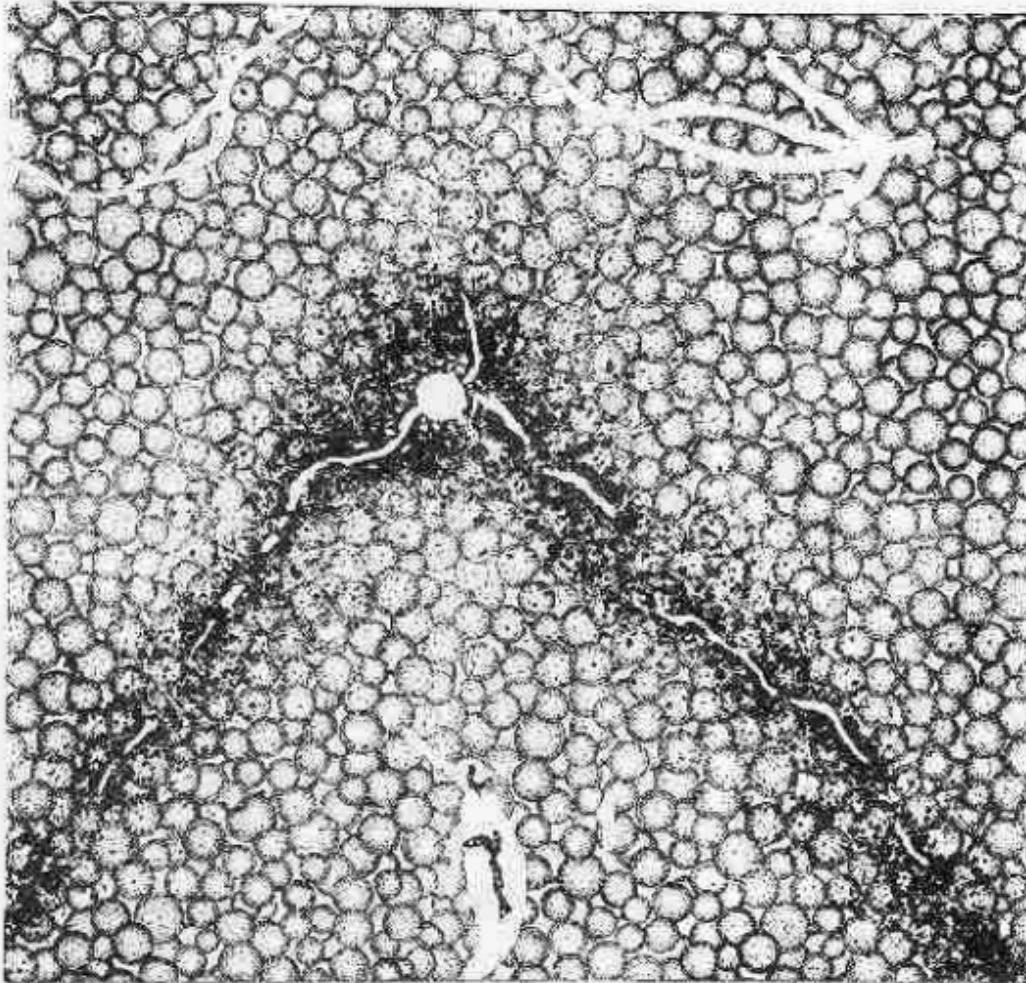

Plate 35.—LO'IASK.

The position of the earth that led to the building of the Chinese Wall. It came to pass, in those days, that the spirit of the Father dwelt in mortals, and they were turned away from the shedding of blood. And when the earth came into Lo'iask, in etherea, His etherean angels penetrated the darkness and inspired the chosen of China to build a wall to protect themselves from destruction. And a wall was so built, the greatest on the whole earth. Jehovah said: Since these, My chosen people, have achieved the age of peace on earth, let them shut themselves in, away from the barbarians without, and they shall endure as a secluded people till the coming of kosmon. And it was so.

afb. 35 Lo'iask - De toestand van de aarde, die aanleiding was tot het bouwen van de Chinese muur. Het geschiedde in die dagen dat de geest van de Vader in de stervelingen woonde, en zij keerden zich af van het bloedvergieten. En toen de aarde in Lo'iask kwam, in etherea, drongen Zijn etherische engelen door de duisternis en zij inspireerden de uitverkorenen van China tot het bouwen van een muur om zichzelf voor vernietiging te behoeden. En zo werd er een muur gebouwd, de grootste op de hele aarde. Jehovah zei: Omdat dit, Mijn uitverkoren volk, het tijdperk van vrede op aarde heeft bereikt, zal het zich omheinen, vrij van de barbaren daarbuiten, en het zal blijven bestaan als een afgezonderd volk tot aan de komst van het Kosmon Tijdperk. En zo gebeurde het.

HOOFDSTUK VI

- 1 Terugkomend op de meester-vortex bekijken we Tow-Sang, afb. 47. Het is een vergissing om te stellen dat ons oog de zon ziet via een rechte lijn. De lijn waarlangs we de zon zien is spiraal- en ovaalvormig. Maar het is evenzo een onjuistheid om te zeggen, dat het licht van de zon naar de aarde gaat, of naar een andere planeet. Dit heeft aanleiding gegeven tot de nog grotere fout van het berekenen van de lichtsnelheid en de warmtegradering van een planeet vanwege haar nabijheid tot de zon.
2. Om de afstand van de zon tot de aarde te bepalen, dient rekening te worden gehouden met de spiraalvormigheid van de vortex. Om deze reden staat de zon in feite zo'n tien miljoen kilometer dichter bij de aarde dan haar afmeting zou aanduiden. Dezelfde regel geldt voor alle planeten behalve de maan. En zelfs die wordt waargenomen door middel van de gebogen lijnen van de vortex van de aarde.
3. Aangezien de vortex van de maan zich rond het buitenste deel van de aard-vortex beweegt, ontdekken we daardoor de elliptische omloopbaan; en door de baan van een komeet vinden we de spiraalvormigheid en curve van de meester-vortex. Bekijk een komeet in haar verschillende posities terwijl zij de zonne-vortex volgt.
4. Als de kop van een komeet binnen de elkaar overlappende golven van de zonne-vortex terecht komt, wordt de kop soms verzwolgen en soms teruggedreven, terwijl hij vurige vlammen uitstoot. Hoe meer de komeet een elliptische baan nabij komt, des te langer zal zij bestaan; het tegenovergestelde geldt voor hyperbolische kometen, want ze vergaan vaak of lossen zich op tijdens een reis. Indien er vandaag een komeet wordt waargenomen in een hyperbolische baan op een bepaalde plaats aan de hemel, en als er, na tien of honderd jaar een komeet op dezelfde plaats gezien wordt, zou het een vergissing zijn om te beweren dat dit dezelfde komeet was.
5. Het is een misvatting om te voorspellen (schatten) dat de warmte op Venus meer of minder is omdat deze planeet dichter bij de zon staat. Er is in het algemeen niet meer warmte in de meester-vortex dan op een honderd kilometer boven de aarde, behalve heel dichtbij de zonnefotosfeer, dat wil zeggen binnen twee of drieduizend kilometer op zijn hoogst.
6. Er bevindt zich een zonneplaneet in het centrum van de fotosfeer, vijfduizend tot vijftigduizend kilometer in het inwendige daarvan en er omheen is overal licht. Maar binnen het lichaam van de fotosfeer zijn talloze planeten, sommige bolvormig, sommige gerekt en onregelmatig. Dit worden gewoonlijk zonnevlekken genoemd. Zodra ze hun negatieve oppervlak naar de aarde keren, lijken ze zwart te zijn. Want voor het grootste deel bevinden deze planeten in de fotosfeer zich vaker aan de buitenkant dan in het inwendige, op de momenten dat ze als vlekken verschijnen. Zij bewegen zich onafhankelijk op hun respectieve plaatsen.
7. Daardoor kan gezegd worden: als een ongeletterd man zegt: de ZON, weten we niet wat hij bedoelt; of de hele centrale groep, of alleen de zonneplaneet.

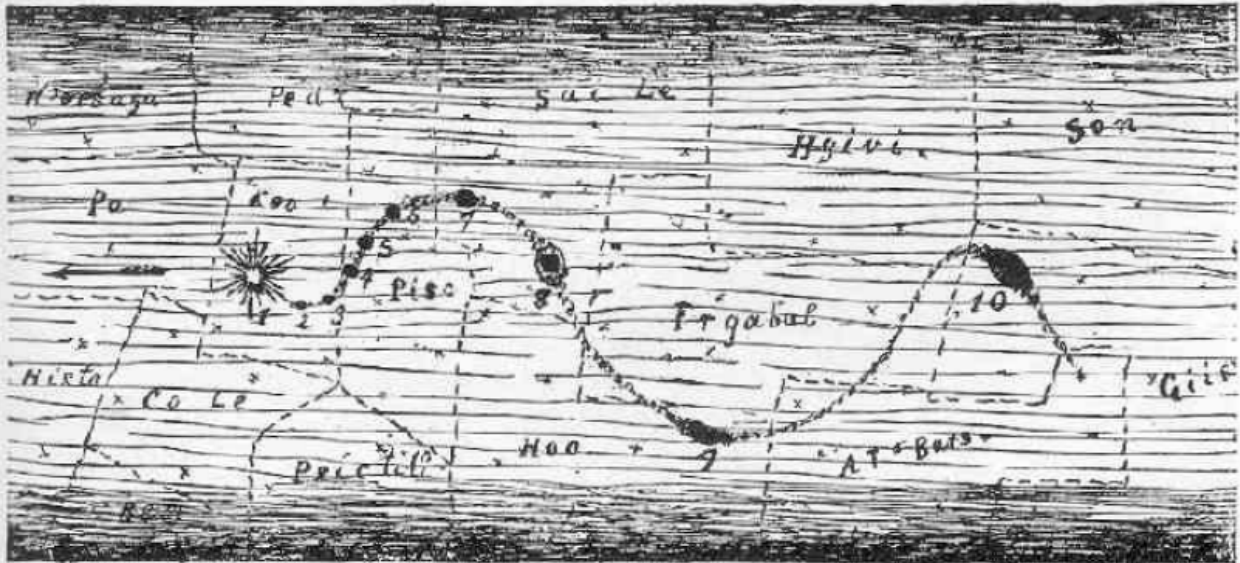

Plate 36.—SERPENT.

1, Sun. 2, Mercury. 3, Earth. 4, Mars. 5, Artæa. 6, Vesta. 7, Ceres. 8, Jupiter. 9, Saturnus. 10, Uranus.
Equivalent: Koo, 23. Sai Lee, 44. Pisc, 22. Hoo, 85. Frgabal, 114. At'bars, 8. Gii'S'Smak, 198.

afb.36 De Slang (het zonnestelsel) 1 – de zon, 2 – Mercurius, 3 – de aarde, 4 – Mars, 5 – Artæa, 6 – Vesta, 7 – Ceres, 8 – Jupiter, 9 – Saturnus, 10 – Uranus. (de nummers 5-6-7 zijn de grootste asteroïden, terwijl de planeten Neptunus en Pluto niet worden vermeld – vert.)
Equivalenten: Koo – 28, Sai Lee – 44, Pisc – 22, Hoo – 85, Frgabal – 114, At'bars – 8, Gii'S'Smak – 198.

8. Als men zich op een cirkelvormig veld zou bevinden, enigszins uit het midden, om daar een elektrische batterij te vervaardigen van waaruit een groot aantal draden zouden lopen naar kleine batterijen op afgelegen delen van het veld, dan zouden de batterijen zo ongeveer de zonnefalanx (zon en planeten) kunnen voorstellen, met de centrale batterij als de zon. Er zou een grotere hoeveelheid electriciteit bij de centrale batterij aanwezig zijn; maar de intensiteit van de vonk bij een van de kleine batterijen zou gelijk zijn aan die van de centrale batterij.

9. Noch is de hitte bij de zon meer intens, dan in welke elektrische ontlading dan ook. Ook moet men zich niet voorstellen dat het midden van de zon een elektrische batterij is, noch dat het in bepaalde zin iets levert aan een andere planeet. Zoals eerder verklaard zijn er geen twee dingen als corpor (materie) en ethe, de laatste is de opgeloste vorm van materie. Rondwervelende vortexen van deze oplossing scheppen planeten. En zij zijn het totaal en de substantie van alle dingen die zich in het universum manifesteren, (wat betreft de oorzaak van deze draaikolken, zie Boek van Jehovih).

10. Het is een vergissing om te zeggen dat de zon ringen of planeten uitwierp. Geen enkel ding heeft de macht om zichzelf uit te werpen of een deel ervan, behalve een of ander levend schepsel. Ze hebben als voorbeeld het water aangehaald, dat van de wand van een sneldraaiend wiel vliegt. Dit zou enkel maar betekenen dat iemand probeerde om werelden vast te maken aan de buitenkant van de zon, maar dat de zon ze er vervolgens afwierp. Wie die IEMAND was, zeggen ze niet; noch geven ze een reden hoe zulke wegwerpsubstantie op de eerste plaats in de buurt van de zon terecht kwam.

11. Het is evenzo onjuist om te zeggen dat de aanwezigheid van deze of gene planeet een invloed op

stervelingen uitoefent overeenkomstig hun geboorte onder bepaalde sterren. Het is diezelfde astrologische onwetendheid, die aan de zon het uitstralen van licht en hitte toeschrijft en het bezit van aantrekking of zwaartekracht, alsmede het afwerpen van ringen om planeten van te maken.

12. De mens heeft altijd in de stoffelijke dingen gezocht naar de oorzaak van dit en dat; hij stelt bepaalde tabellen en diagrammen op en noemt het wetenschap of filosofie. Als hij op zekere ochtend de linkerschoen het eerst aantrekt en er gebeurt iets die dag, dan bewijst hij met die schoen een nieuwe filosofie. Met de getijden bewijst hij de oorzaak van de maan, of door de maan de oorzaak van de getijden; alles onder de zon dat stoffelijk is, in plaats van het te zoeken in de ijle en machtige onzichtbare werelden.

13. Laat het dan vooropgesteld zijn, dat het etherische firmament geen woestenij en eindeloze leegte is; maar dat er in tegendeel vele gebieden zijn, zelfs tussen de aarde en de zon, die voldoende dicht zijn voor een stoffelijk mens om erop te wonen en rond te lopen net als op de aarde. Sommige van deze etherische werelden zijn zo doorzichtig als water of helder glas, en sommige ondoorschijnend. Sommigen zijn zo groot als de aarde en andere duizend keer zo groot. Sommigen zijn als enorme kopieën van sneeuwvlokken, met bogen van duizend kilometer hoog en breed. Sommigen zijn als oceanen van water; sommigen transparant en anderen duister; en sommige van hen zijn dichte aswolken. Maar zo groot zijn de aantallen en zo veelomvattend de verschijningsvormen van deze duizenden miljoenen etherische werelden, dat een beschrijving ervan onmogelijk is. Toch worden deze werelden door de telescopische kracht van de aardse vortex-lens zodanig vergroot dat ze niet lijken te bestaan.

14. Werelden in opgeloste vorm, de etherische hemelen, worden bijgevolg niet beheerst door een kracht die uit de stoffelijke werelden voortkomt. In de taal van de oude profeten vormen zij een wet op zichzelf. En toch oefenen deze onzichtbare werelden veel kracht en invloed uit op de vortexen van stoffelijke werelden.

15. Tijdens waarnemingen met de spectroscop worden deze anders onzichtbare werelden soms gezien; maar in algemene zin onthult de spectroscop slechts de lichtbreking van de grote hoogten in de aard-vortex. Het is een misvatting om te zeggen dat het spectrum op zich de zonnestraling scheidt. Het is een vergissing om te zeggen dat de spectroscop bepaalde kleuren heeft onthuld in de atmosfeer of fotosfeer van de zon of andere planeten en sterren. Deze uitkomsten hebben voor het grootste deel betrekking op hetgeen er aanwezig is in de vortex-lens van de aarde, ongeacht of de waarneming voor de zon geldt of voor een andere ster.

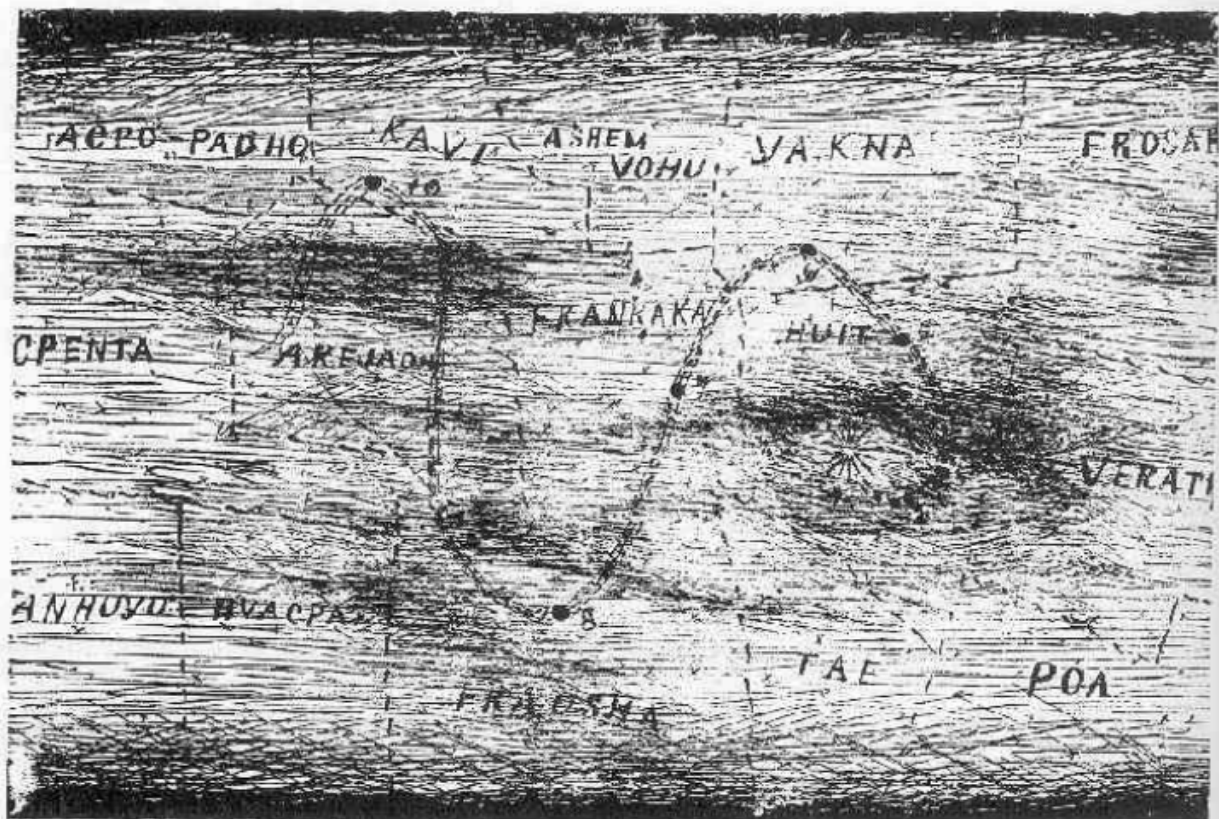

Plate 37. PROPHEPIC NUMBERS.

Equivalents: Arejaon, 49. Kavi 7. Froasha, 76. Frankaka, 84. Yakna, 13. Huit, 64. Velocity, —
 — 3,072. 7 — 8,021. 7 — 4,716. 76 — 1,085. 84 — 12,008. 13 — 6,047. 64 — 18,765. Duration — Huit
 2,780 years for the earth. Fransaka 3,142 years.

EXAMPLE.—To find population in Atmosphere, belonging to the earth in Huit, thirty-three years = 788,000,000
 $\times 2,780 \div 8-100 = 83 \text{ } 1-33 \text{ } x = 65,666,333.333 \text{ } 1-3 \text{ souls.}$

afb. 37 Profetische getallen. Equivalente: Arejaon - 49, Kavi - 7, F=roasha - 76, F=ranraka - 84, Yakna 13, Huit - 64. Snelheid = 3.072, 49 = 8.021, 7 = 4.716, 76 = 1.085, 84 = 12.008, 13 = 6.047, 64 = 18.765. Tijdsduur = Huit 2780 jaar voor de aarde. F=ranraka 3142 jaar. Voorbeeld: Om het bevolkingsaantal van atmosfeera, behorend tot de aarde, in Huit te kunnen vinden, drieëndertig jaar = $788.000.000 \times 2780 / 3 - 100 = 83 \text{ } 1-33 \text{ } x = 65.666.333.333 \text{ } 1-3 \text{ zielen}$

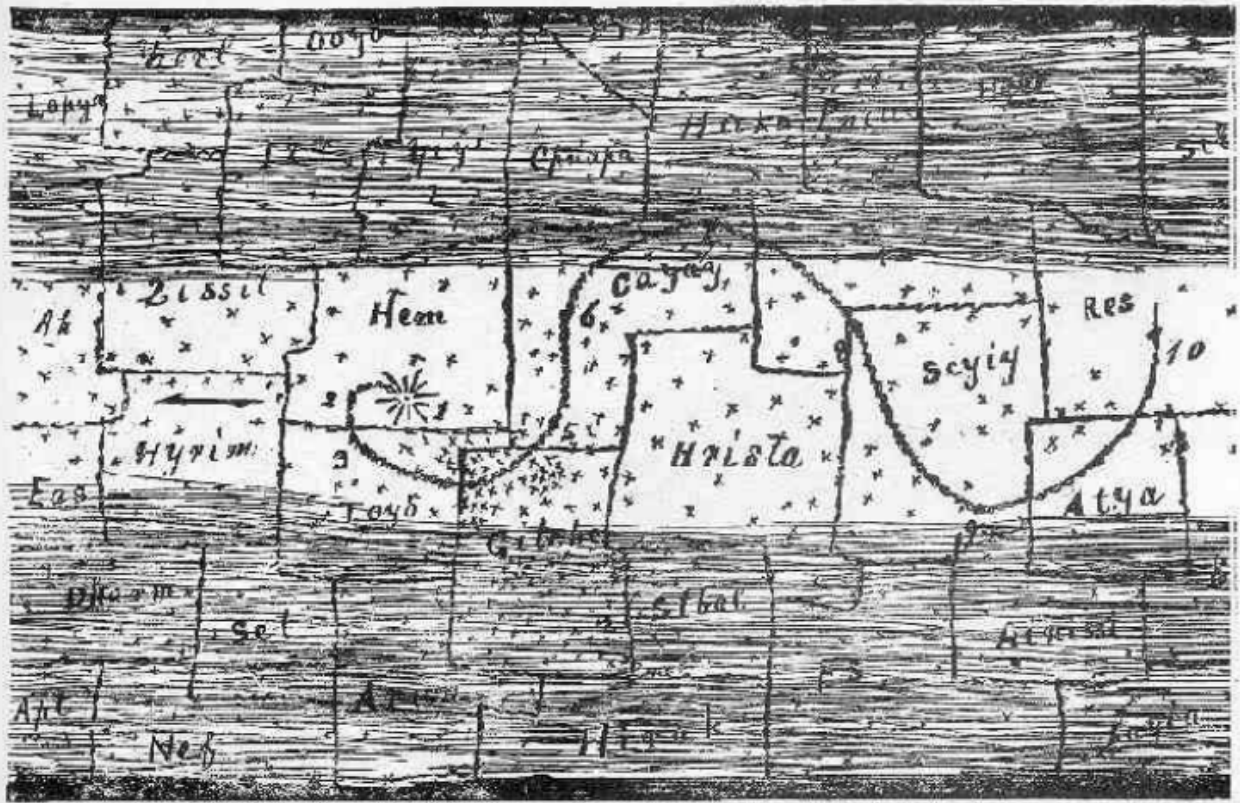

Plate 38.—ANOAD.

C'vork'um and A'hiss'a-Corpor, embracing nine phalanxes. First of Spe'ta period. Earth, 3—765,744. Gitsche, 86. Hera, 11. Entrance to Hyrim, 6,000 years.

afb. 38 ANOAD. C'Vork'um en A'hiss'-Corpor, die negen phalanxes omvatten. De eerste in de Spe'ta periode. Aarde, 3 = 765,744. Gitsche 86, Hem – 11. Binnenkomst in Hyrim 6000 jaar.

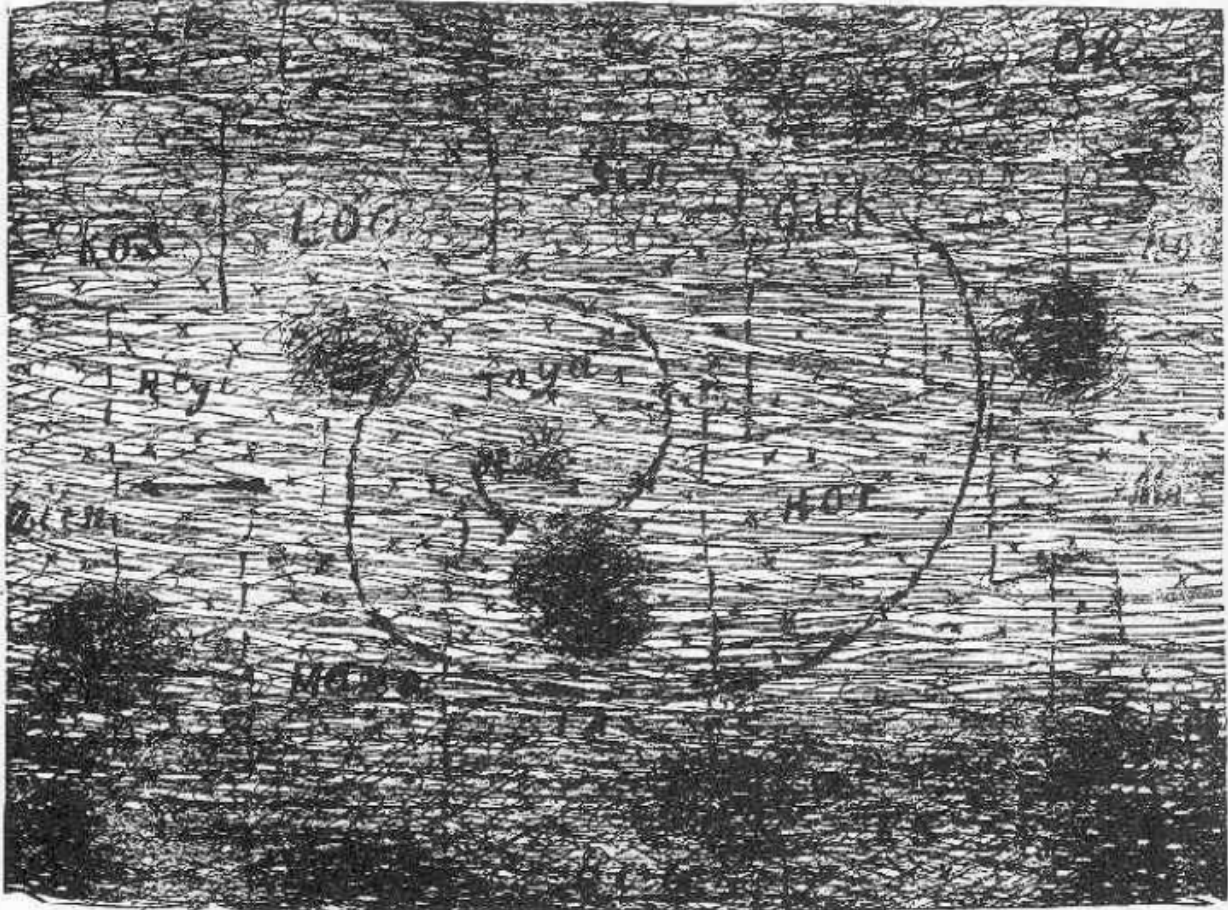

Plate 39.—THE EARTH IN SE'MU.

afb. 39 Aarde in semu. JEHOVIH zei: In de tijd van se'mu bracht Ik de aarde in A'ji En ji'ay En gedurende drieduizend jaar was er duisternis op het aard oppervlak en gedurende een volgende drieduizend jaar was al het land en het water door het halfduister bedekt. Zie, O mens, zoals Ik het vrouwelijke een tijd heb gegeven om jongen voort te brengen, zo gaf ik de aarde een tijd voor het ontvangen van de levende soorten op het land, in het water en in de lucht daarboven, en Ik noemde die tijd het tijdperk van se'mu.

En het gebeurde, toen de aarde in het midden van Taza dat er in de tijd van twaalf dagen verdichte nebula op de aarde viel, bestaande uit stof en stenen en water, voldoende om op sommige plaatsen de wouden die Jehovih geschapen had, te bedekken. En wat er omlaag viel, was als gesmolten ijzer; en de bomen en wouden in de dalen werden neergeslagen en overdekt, en zwartgeblakerd. E-O-Ih, zei: En dit zal op de aarde blijven, want in de tijd die komt zal men kolen trachten te vinden en niet weten waar het vandaan kwam.

En het zal een getuigenis zijn van de gebieden van a'ji en ji'ay en het hemelse firmament. (zie Boek van Jehovih en Boek van Saphah).

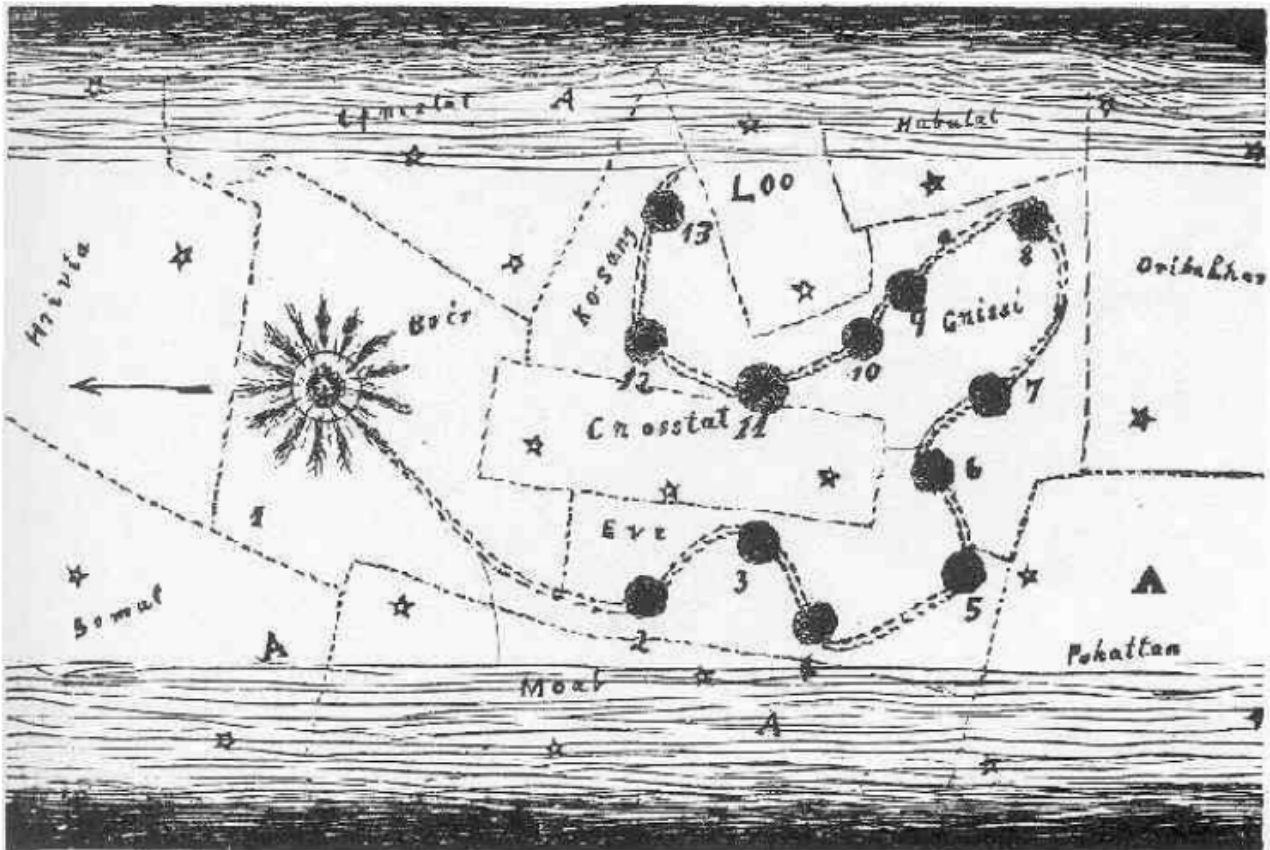

Plate 40 - SHA MAEL.

afb.40 De profeet van Jehovih zei: Er komt een tijd dat de aarde op een plaats in het firmament zal reizen waar zo'n groot licht zal zijn dat de vortex van de aarde zal openbarsten, zoals een wervelwind losbarst, en zie, de hele aarde zal verbrijzeld worden en verdwijnen, alsof er niets was geweest. Maar voor die tijd aanbreekt, zullen Mijn etherische scharen de mens verlost hebben van de zonde. Ook zullen de bewoners van de aarde niet meer trouwen, want de tijd voor nageslacht zal ten einde zijn. Evenals bepaalde diersoorten niet geslaagd zijn tot voortbrengen, en uitgestorven zijn, zo zal het met de mens gebeuren. De aarde zal haar taak vervuld hebben, en haar diensten worden niet meer gevonden onder de zon. Maar de vortex van de zon zal rond van vorm worden, en het lichaam van de Grote Slang (zonnestelsel) zal worden opgerold. Op de plaats waar de aarde zich bevond zullen enkele van Mijn verre werelden komen en de taak verrichten die hen wordt toebedeeld. En de atmosferiërs die niet uit de duisternis verlost zijn op die dag, zullen op de nieuwe wereld aan land gaan om ook hun taak te vervullen. (zie Boeken van Jehovih en Saphah).

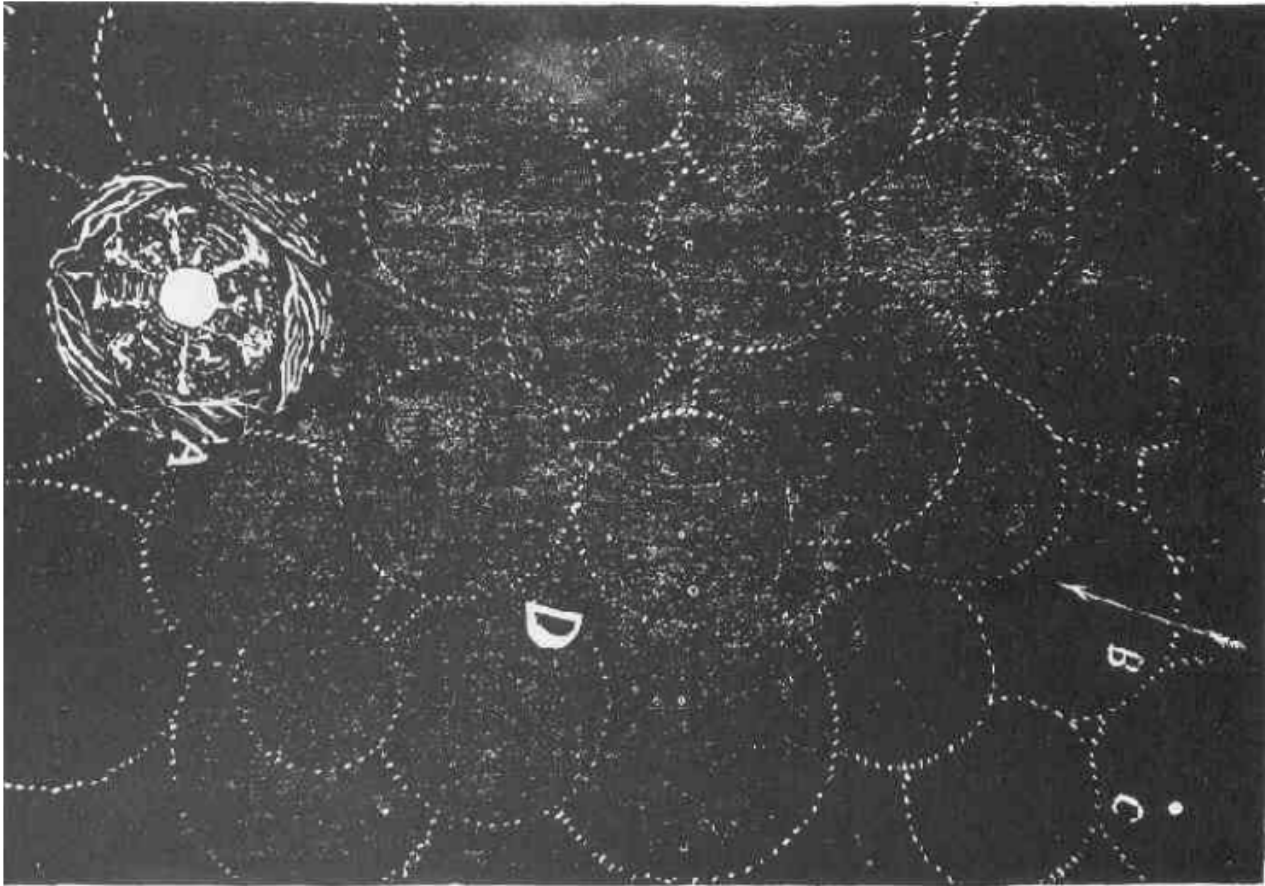

Plate 41. — PHOTOSPHERES.

afb.41 Fotosferen

Jehovih zei: Laat het teken van de stoffelijke werelden zijn als de tekenen van de etherische werelden; toch zullen zij onafhankelijk zijn van elkaar. Ook zullen de bewegingen van de materie niet de bewegingen en toestanden van etherea verstoren, maar het zal er doorheen gaan, alsof er niets was. Maar de werking van de etherische werelden op de stoffelijke zal zijn om ze tot rijpheid en ouderdom te brengen, en tenslotte ontbinding. En zo gebeurde het. En temidden van etherea dreven bepaalde concentraties, a'ji en ji'ay en nebula geheten, die soms de afmeting aannamen van de rondtrekkende stoffelijke werelden, en deze soms aan de grens van hun vortexen verlichtten, en dit werden fotosferen genoemd omdat het de plaatsen waren waar licht van uitstraalde.

HOOFDSTUK VII

1. Nu de onmogelijkheid is aangetoond van een filosofie die zich baseert op stoffelijke kennis om de waarheid betreffende onzichtbare dingen en van de aarde verwijderde planeten te bewijzen, ligt het op de weg van deze openbaringen om de student in te lichten over de onzichtbare krachten die alle stoffelijke dingen beheersen, met inbegrip van de mens als een algemeen en belangrijk deel daarvan.

2. Als er een zware steen naar beneden valt op een man, en hem omlaag houdt, volstaat het om te zeggen dat de steen de man beheerst. Als een stad wordt overvallen door een epidemie vanwege de onreinheid, is het nuttig om die oorzaak ook in overweging te nemen. Als een epidemie niettemin periodiek in een stad voorkomt, zelfs al is er geen onreinheid, is het verstandig om een onzichtbare

oorzaak aan te geven. Dezelfde regel geldt als vergelijking van de ene plaats met de andere.

3. In bepaalde streken op aarde zijn sommige ziekten gewoon; in bepaalde tijden op aarde, wat betreft cyclussen van drieduizend jaar, waren sommige ziekten gewoon. In sommige plaatsen op aarde had de mens bij tijden, duizenden jaren geleden, een grote kennis en deugdzaamheid verworven. Maar in later eeuwen werd zijn gehele land tot een wildernis.

4. Het is niet de taak van een profeet om deze dingen te beantwoorden door de schuld te geven aan onwetendheid of oorlog. De profeet dient rekening te houden met deze neiging in de mens om te vervallen in onwetendheid en oorlog. Met andere woorden: hij moet de oorzaak der oorzaken vinden.

5. In bepaalde perioden, gedurende honderden jaren, waren er staten die in vrede leefden en tot deugdzaamheid kwamen; daarna gingen ze zichzelf beoorlogen tot ze ten onder gingen.

6. De oude profeten verdeelden de tijd in cyclussen van drieduizend jaar, met lichte variaties. En zij ontdekten dat er in zulke perioden een bepaalde aandrang voorkwam onder de mensen, die hen beter en wijzer deed handelen. Net als hetzelfde gevoel dat zich vandaag de dag in vele naties manifesteert.

7. Het peil stijgt dan min of meer gedurende vierhonderd jaar en daarna komen er oorlogen en epidemieën over de mensen. Ze beginnen tot verval te geraken, speciaal in deugdzaamheid en vrede, maar het normale verstand lijdt weinig gedurende zo'n volgende zes- of zevenhonderd jaar. Na die tijd vernietigen zij hun bibliotheken en optekeningen en verlagen zich tot onwetendheid en verdorvenheid. Dan volgt er een duisternis van 1000 of meer jaren, met geringe onderbrekingen. In de volgende zeshonderd jaar beginnen de stoffelijke zintuigen (het intellect) te stijgen. Ze komen tot zelfbedrog en denken dat zij het begin van de wijsheid op aarde zijn. Dan komt er een volgende periode van licht. Engelen dalen omlaag uit de onzichtbare werelden. Nieuwe openbaringen duiken in elke windstreek op. Er komt inspiratie over de stervelingen en zij vallen in het andere uiterste; bijgeloof en gehoorzaamheid aan de onzichtbare invloeden.

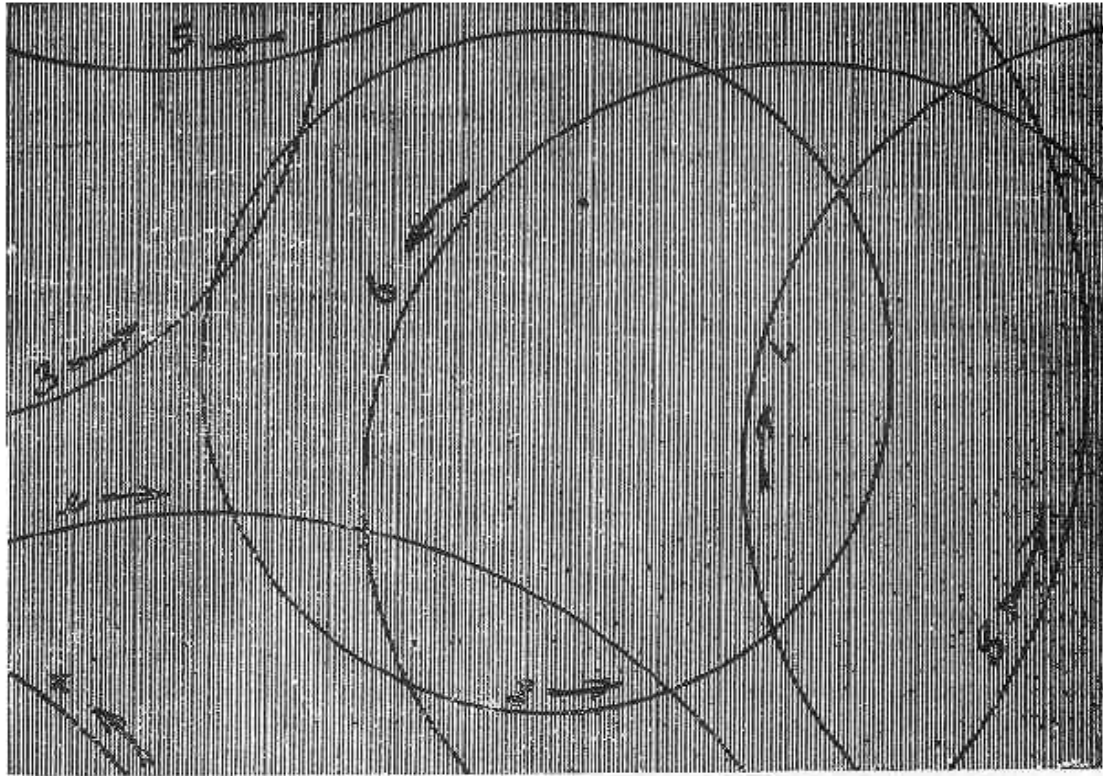

Plate 42.—SERPENT'S ORBIT.
1 — Equivalent : 4,700,000 ; 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Other orbits for other phalanxes.

afb. 42 Omloopbaan van de slang

1 = gelijk aan : 4.700.000 :2-3-4-5-6-7-8. Andere zijn omloopbanen van andere stelsels

8. Zodanig is dus in het algemeen het karakter en gedrag van de mens tijdens een cyclus. En hij verheft zich en gaat ten onder in al deze bijzonderheden, met dezelfde regelmaat als de getijden van de oceaan.

9. Opdat de mens deze dingen kan gaan begrijpen, en ze leert te rangschikken voor wat betreft het stijgen in wijsheid en deugd om zodoende deze epidemische seizoenen in de cyclussen te overwinnen, worden deze openbaringen in hoofdzaak gegeven.

10. Zoals eerder werd aangetoond, zijn er positieve en negatieve krachten, die eeuwig van en naar de aarde komen. Zonder dit zou geen schepsel op aarde kunnen leven. Het negatieve verschaft de mens zijn stoffelijke groei en stoffelijke verlangens, hartstochten enz.

11. In overeenstemming met de materieoplossingen in het firmament en hun neerslag op de aarde voor wat betreft hoeveelheid en eigenschap, zo zal de mens worden beïnvloed en zijn neigingen ten toon spreiden. Deze invloeden zijn gemakkelijk te onderscheiden bij sommige personen. De een is terneergeslagen op een sombere dag, een ander neigt naar dronkenschap en vechten. Op een heldere dag wordt men met energie beziel.

12. Een su'is (helderziende) is zo ontvankelijk voor vortex-stromingen dat hij of zij de eigenschappen van een medicijn kan aanvoelen terwijl het in een glazen fles zit, door deze enkel in de hand te houden; of het karakter van een briefschrijver te kennen door de brief in de hand te nemen. Toch wordt dit allemaal gedaan met behulp van de vortex-stroom die van het bewuste artikel uitgaat.

13. Deze onthullingen hebben echter geen betrekking op enkele personen, maar op naties en volkeren, in perioden die honderden jaren beslaan, en duizenden jaren.

14. Het is een vergissing om te beweren dat de stoffelijke werelden geordend zijn met vaste omloopbanen en gedragingen en dat de onzichtbare werelden niet bestaan, of op zijn best niet geordend zijn. Zij zijn geordend, met omloopbanen, plaatsen, vormen, figuren enz., net zo duidelijk als de stoffelijke werelden. Hun tijden en seizoenen kennen regelmaat en zijn goed bepaald.

15. Tijdens de reis die de aarde langs haar eigen route aflegt, verkeert ze regelmatig te midden van deze etherische en atmosferische werelden; zodat de perioden van inspiratie en van duisternis geen toevalligheid zijn.

16. Het is niet de bedoeling van deze openbaringen om voorspellingen uit te werken en niets aan de mens over te laten. Maar om zijn aandacht te vragen voor de onzichtbare krachten die de aarde beheersen, en hem de weg te wijzen om de voorspellingen zelf te doen.

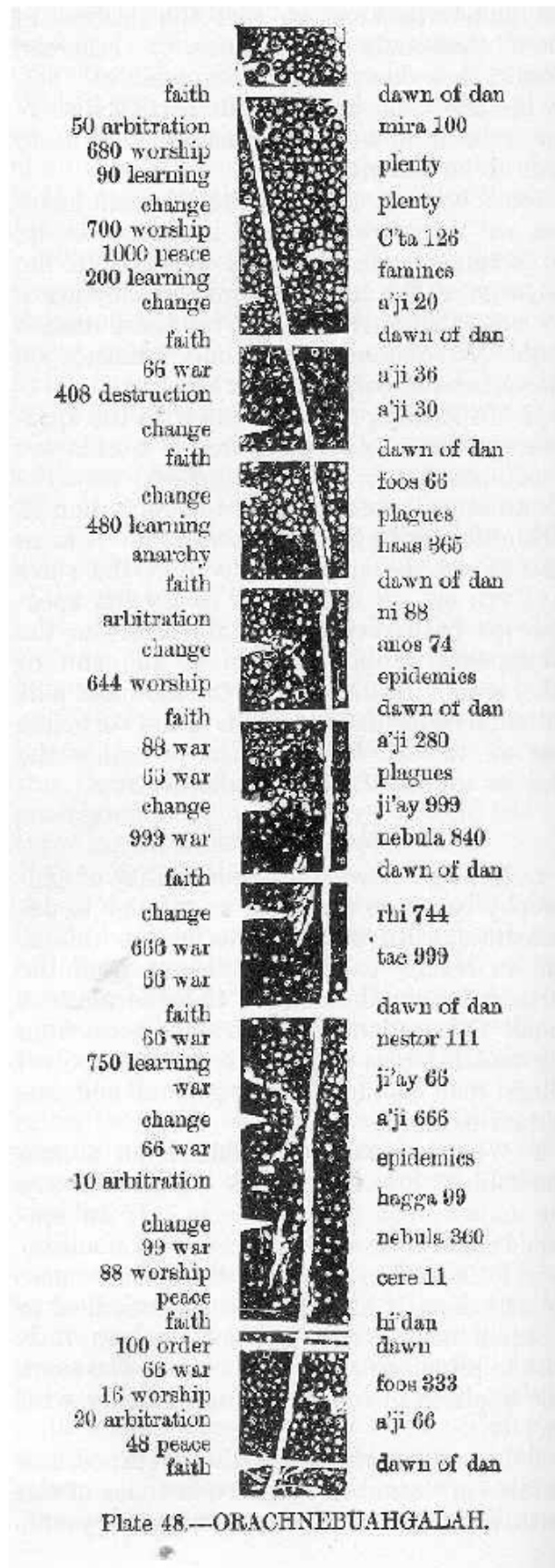

Plate 48.—ORACHNEBUAHGALAH.

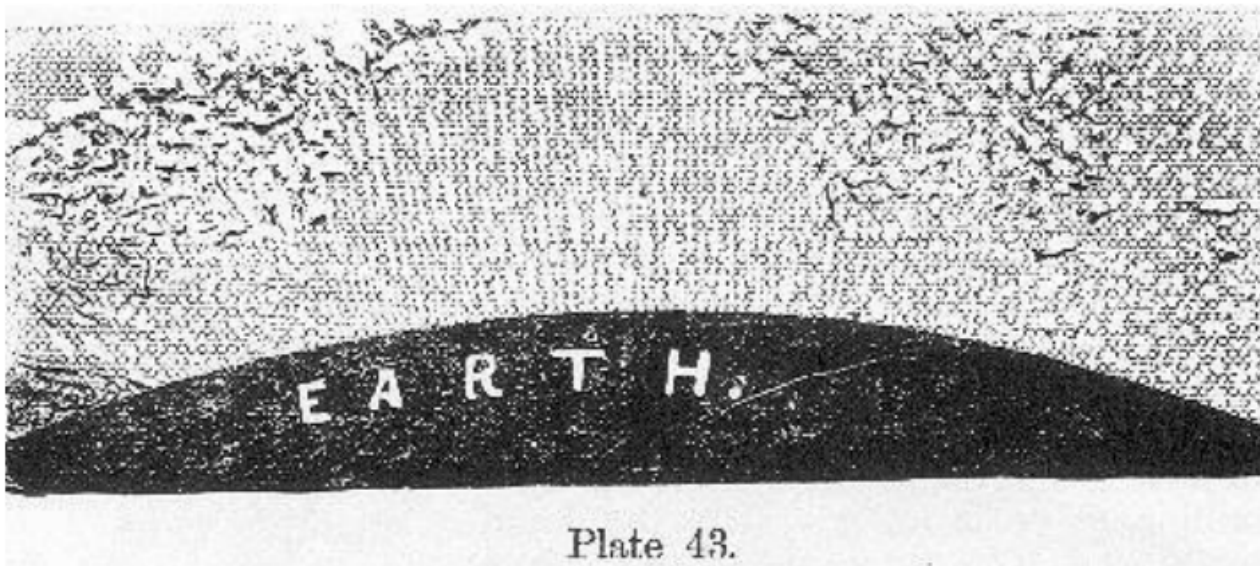
afb. 48 ORACHNEBUAHGALAH

17. In ORACHNEBUAHGALAH (zie afb.48) kan de leerling een gebogen lijn tekenen die de reis van de grote slang (zon + planeten) voorstelt gedurende drieduizend jaar. Deze lijn dient op acht plaatsen te worden doorsneden om de perioden van licht voor te stellen. De plaatsen daartussen moeten donker en licht getekend worden in overeenstemming met de geschiedenis van het menselijk gedrag tijdens de genoemde drieduizend jaar. Oorlog dient als zwart afgebeeld te worden. De duur van de oorlogen moet met een inkeping worden aangegeven, genaamd "verandering". De getallen moeten de graden van de historische verschijnselen aanduiden. Voor elk groot deel van de aarde maakt men zo een Orachnebuahgalah. De schaalverdeling zou kunnen lopen van één tot duizend over de gehele lengte; en van één tot duizend van de ene dageraad naar de andere; en van één tot duizend om ieder kenmerk aan te geven. Geef de mens de nummers 1 en 33, en de maan 1 en 18; en nummer de aarde met 1 en 365. Deze werden door de Ouden de graden van duizend genoemd (so-e-cen-ti).

18. Men zal ontdekken dat deze perioden vallen onder bepaalde nummers; 11, 33, 66, 99, 100, 200, 400, 666, 333, 66, 18, 500, 600, 365, 99, 33, 18 enz. (niet dat de getallen als zodanig iets te maken hebben met deze zaken). Zodoende is de tijd van de maan 18, die van de aarde 365, een generatie 33, een dan 200, 400, 600, 500; stikstof of duisternis 66 en 666 enz. Om die reden werden de volgende tabellen en berekeningen opgesteld:

Ain - 16	Ha - 10	Mi - 1
Alia - 248	Hai - 110	Mara - 66
Anos - 74	Haa - 120	Mira - 100
Atu - 441	Hawh - 464	Mithra - 666
Alex - 11	Hy - 964	Mieuse - 40
Alef - 100	Hi - 666	Ni - 88
Abram - 9	Ham - 7	Ni - 888
Airi - 36	Ho - 999	Niiv - 846
Ba - 467	Hoho - 99	Nes - 11
Bais - 74	H'ho - 9	Nestor - 111
Beth - 999	Hagar - 33	Nice - 33
Braahen - 99	Hag - 11	Nu - 880
Boi - 476	Hagga - 99	Nyi - 500
Ban - 666	Haig - 18	Oh - 1
Cere - 11	Haas - 365	Oho - 33
Ceres - 111	Hoi - 12	Oise - 91
Ceret - 112	HooH - 200	Oise - 991
Ceriv - 48	Hoit - 950	Pneu - 9
Cra - 98	Ine - 27	P'euta - 8
C'ta - 126	Ines - 274	Ra - 44
Dhu - 69	Itu - 674	Rhi - 744
Dhi - 408	Ka - 6	Ras - 600
Driviis - 6	Kabal - 66	Rus - 400
Dian - 244	Kaballa - 666	Rufus - 66
Diais - 240	Kaax - 33	Su - 248
Die - 100	Ki - 4	Su'is - 999
Etus - 42	Kii - 999	Si - 16
Earas - 80	Kisiv - 18	Sa - 441
Eta - 344	Loo - 999	Tae - 999
Edith - 111	Lo - 11	Tae - 666
Emon - 44	Loos - 33	Ti - 33
Emmon - 444	Loos - 66	Tus - 18
Feis - 11	Loos - 666	Vri - 111

Foe - 666	Lu - 10	Zed - 66
Foor - 333	Lulu - 100	Zudu - 4
Goe - 400	Lens - 200	Zedeki - 44
Gow - 600	Mas - 1	
Gow - 500	Mas - 4	
Gow - 200	Mas - 18	
Gow - 111	Ma - 600	
Gu - 888	Mat - 500	

afb. 43 Toen Jehovih de aarde had verdicht en zij vast werd en er een korst ontstond, steeg er van de aarde warmte en vocht omhoog, hetgeen tot op vandaag voortduurt. Maar Jehovih stelde een beperking aan de substanties die omhoog stegen, en de grens van de waterdamp was waar de wolken in de lucht drijven; en de warmte steeg ook op. En terwijl het vocht en de warmte opstijgen, ontmoeten ze de etherische substantie van de aard-vortex, en de damp en de gassen van de lucht nemen de vorm van naalden aan. Aan de kant van de aarde die naar de zon is gericht, worden de naalden gepolariseerd en zijn ze actief en gericht, hetgeen licht genoemd wordt; maar aan de andere kant van de aarde zijn de naalden in verwarring en dit wordt duisternis genoemd. Jehovih zei: Opdat de mens zal begrijpen hoe de samenstelling van de gordel is die de aarde omvat, zal Ik hem een teken geven, hoog in de lucht. En Jehovih liet de damp in het firmament bevroren en op de aarde vallen, en dit wordt sneeuw genoemd. Want de sneeuwvlok vertoont het patroon waarin zij wordt gevormd. Jehovih zei: Laat dit ook een teken zijn, dat evenals er warmte en vocht opstijgen van de aarde, er substanties zijn van alle dingen op de aarde, die als damp omhoog zijn gestegen en al die dingen gaan omhoog tot het peil van verdichting gelijk aan henzelf, elk naar zijn eigen niveau, en zij bezetten hun plaats in de lagen van de vortex. Dit worden plateaus of sferen genoemd, want ze omringen de hele aarde. Sommige ervan zijn vijftien kilometer hoog, sommige vijftienhonderd en andere honderd vijftigduizend of meer kilometers. En al deze sferen, die meedraaien en meereizen met de aarde worden atmosfeera of de lagere hemelen genoemd.

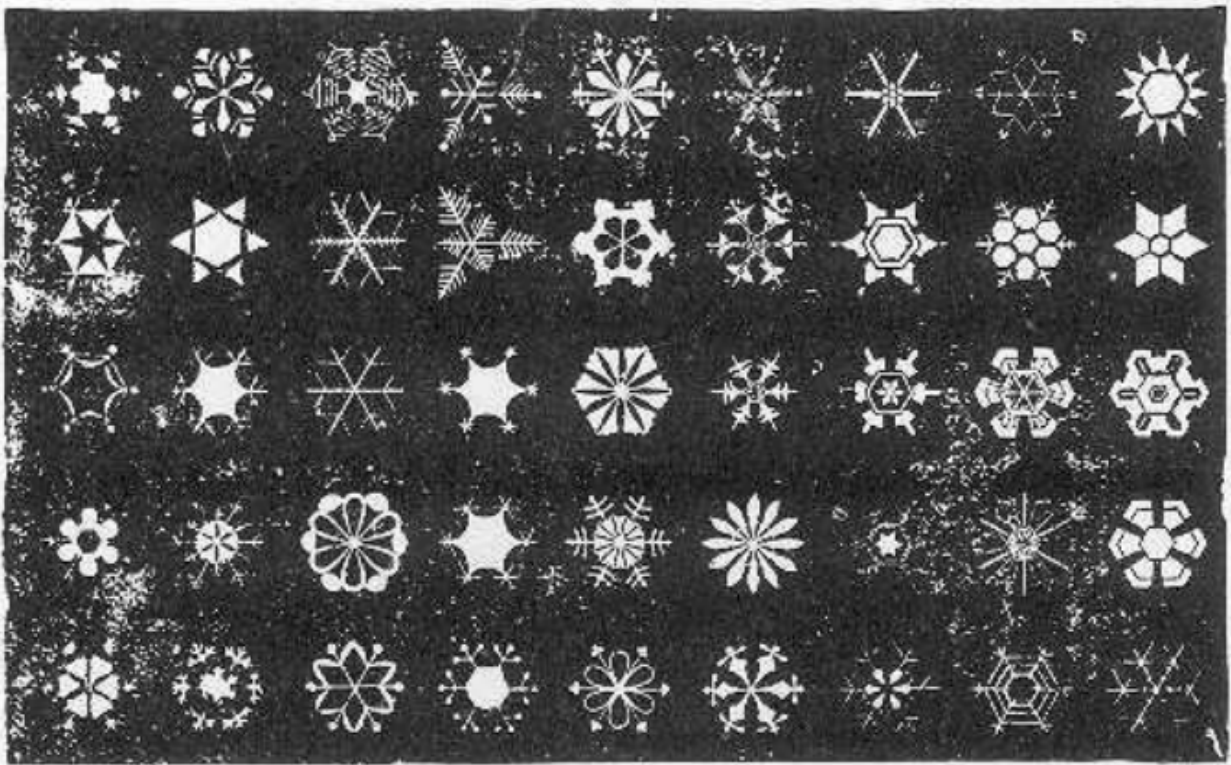
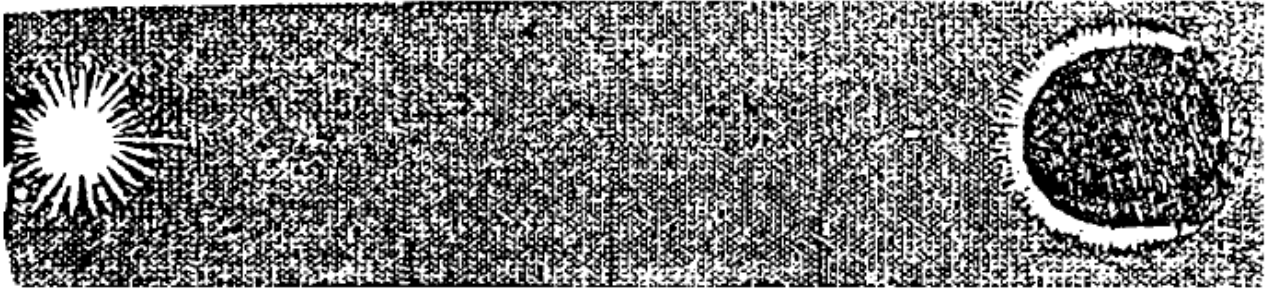
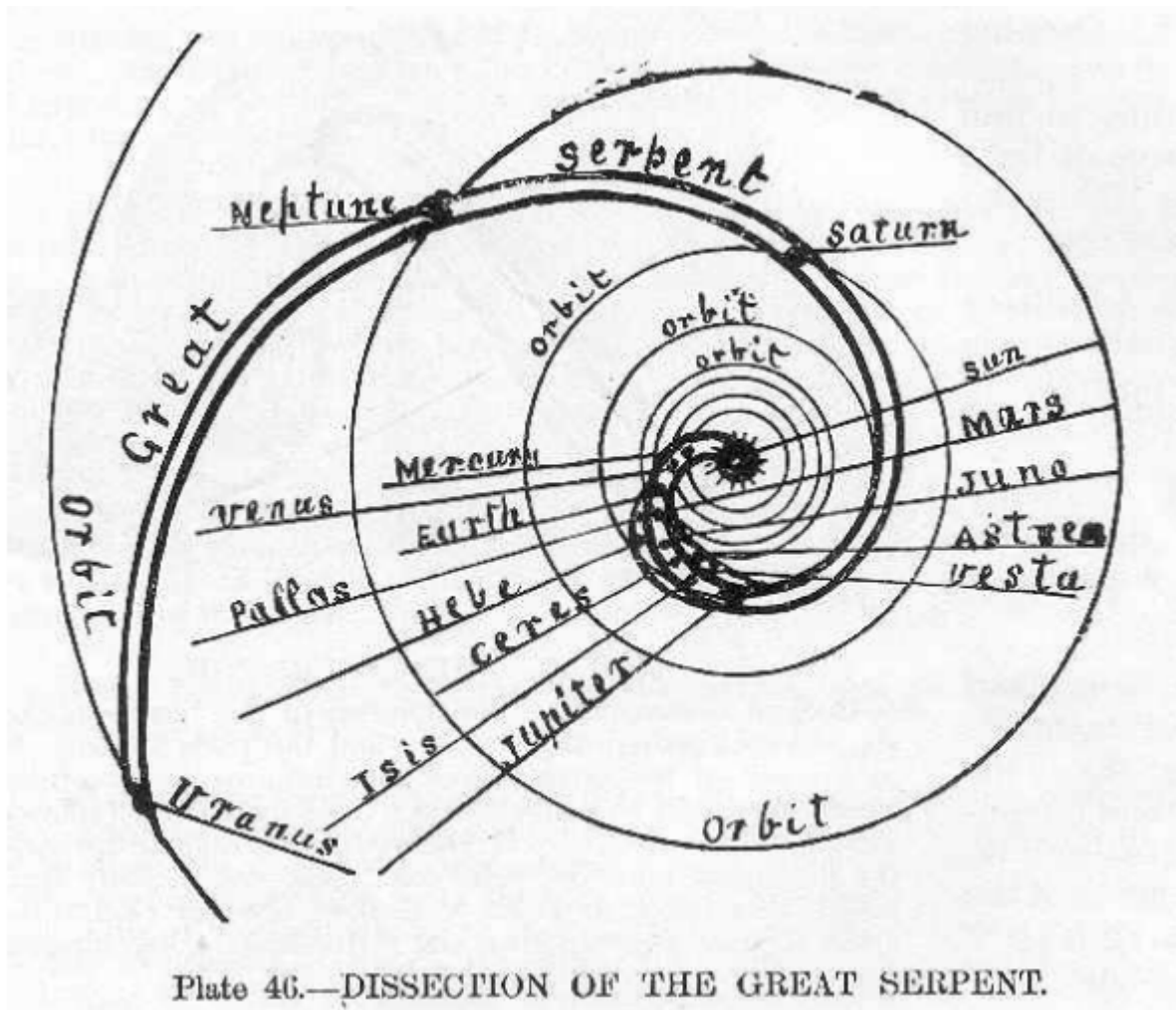

Plate 44.—SNOW-FLAKES.

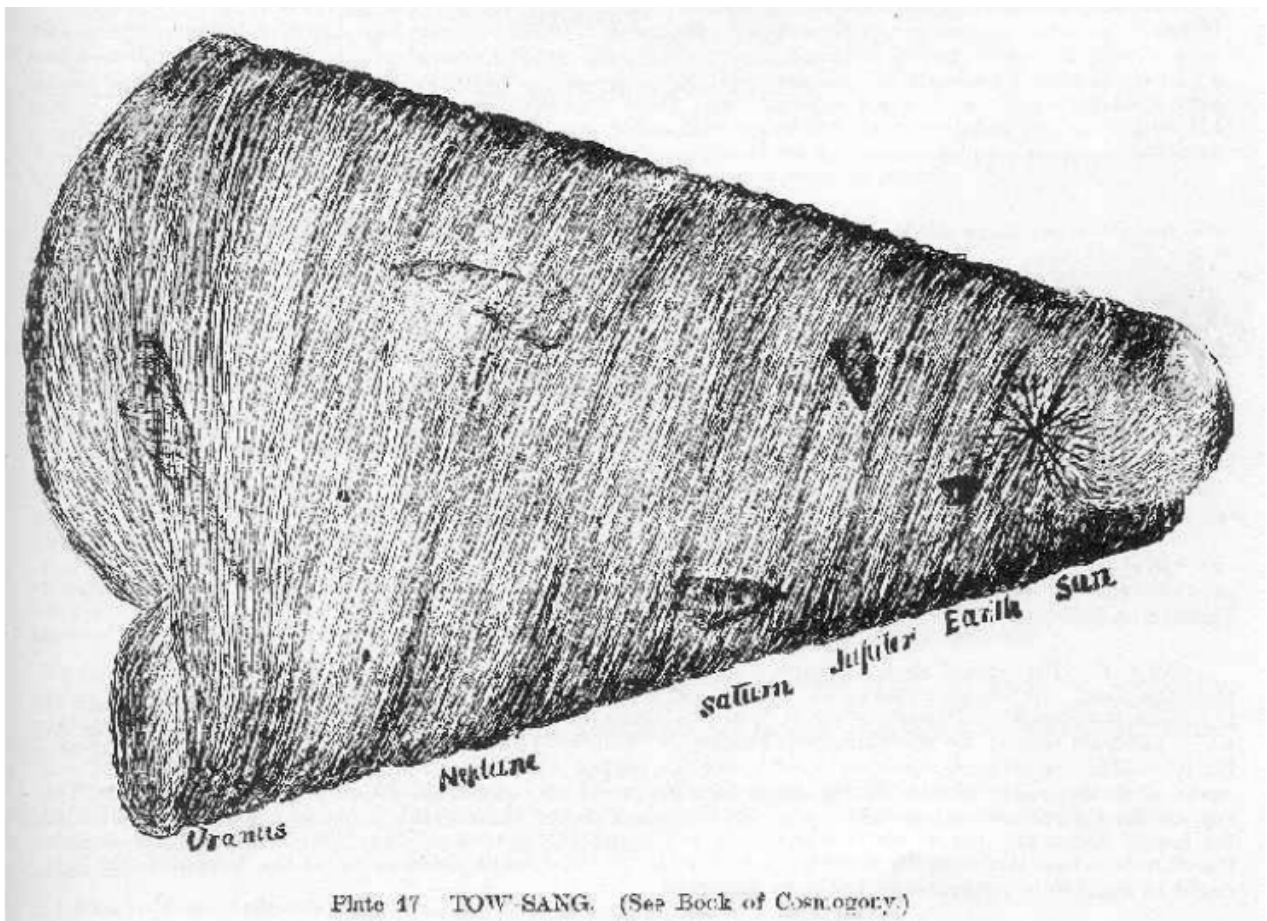
afb. 44 Jehovih zei: De stoffelijke werelden schiep Ik rond, met land en water, en Ik maakte ze ondoordringbaar, want Ik breng het levende voort op hun oppervlakte. Laat niemand zich inbeelden dat Mijn etherische werelden ook rond en ondoordringbaar zijn; want van alle die Ik heb geschapen, schiep Ik er geen twee gelijk. Nu geschiedde het in de loop van de tijd, dat de atmosferiërs zo gehecht raakten aan hun lagere hemel, dat zij er niet naar streefden om op te stijgen naar de geëmancipeerde hemelen van Nirvana, en nooit de Brug van Chinvat bereikten (uiterste grens van de aard-vortex - vert.) Maar ze keerden vaak terug naar de aarde en hielden zich bezig met de stoffelijke mensen, en zij prezen de heerlijkheden van de lagere hemelen, zodat de mens in verwondering opzag vanwege de grootheid van de werken van de Vader. Toen schiep Jehovih de sneeuwvlok en liet haar omlaag vallen, opdat de mens de schoonheid en heerlijkheid van haar vorm mocht aanschouwen. En Hij zond etheriërs omlaag uit de geëmancipeerde hemelen, en zij leerden de mens dat, van welke heerlijkheid hij ook had gehoord, dit als duister was ten opzichte van het licht, vergeleken met de schoonheid en majesteit van de etherische werelden. En de etheriërs hielden sneeuwvlokken omhoog en zeiden: In Jehovih's naam verklaren wij u, dat de etherische werelden groter zijn dan de aarde, en doordringbaar, en vol kristallen wegen, en poorten en bogen en hoeken, zodat de mens, als hij een miljoen jaar geheel alleen zou reizen, nog niet de helft van hun schoonheid en heerlijkheid zou kunnen zien. En het hemelse firmament omvat tienduizenden miljoenen etherische werelden. Laat de sneeuwvlokken in uw ogen zijn als microscopische patronen van de werelden in de hoge hemel; en u zult hen doen kleuren als een regenboog, en hen bevolken met talloze miljoenen engelen, vlekkeloos, zuiver, heilig en rijk aan kennis over Jehovih en Zijn werken, en vol van de majesteit van Zijn liefde.

afb. 45 Jehovih zei: In vroeger tijden aanschouwde men de zon en zei: De zon is de Schepper van al het levende; licht en warmte komen van de zon. Toen zei Jehovih: Ik zal een teken aan het firmament plaatsen, en niemand zal het werk van Mijn hand ontkennen. En boven de aarde, in het noorden en zuiden, plaatste Hij poollichten opdat de mens getuigenis zou afleggen, dat licht niet afhankelijk was van de materie en er geen deel van uitmaakte. Maar de zon plaatste Hij in het midden van de grote vortex, zodat elke zijde was als een pool voor de stoffelijke werelden er omheen. En Jehovih maakte atmosfeera als een vergrotende lens, zodat de wenteling van elke stoffelijke wereld haar eigen licht zou voortbrengen aan de kant die naar de zon gericht was, door de draaiing van haar wark en vortex. En de mens zag dat atmosfeera de aarde liet wentelen en dat de aarde niet atmosfeera liet wentelen.

afb 46 Doorsnede van de Grote Slang

afb. 47 A Towsang, zie Boek van Kosmonogie.

In het boek Oahspe zijn twee platen met het nummer 47 afgebeeld. Om dit te verhelpen zijn ze nu 47a en 47b genummerd

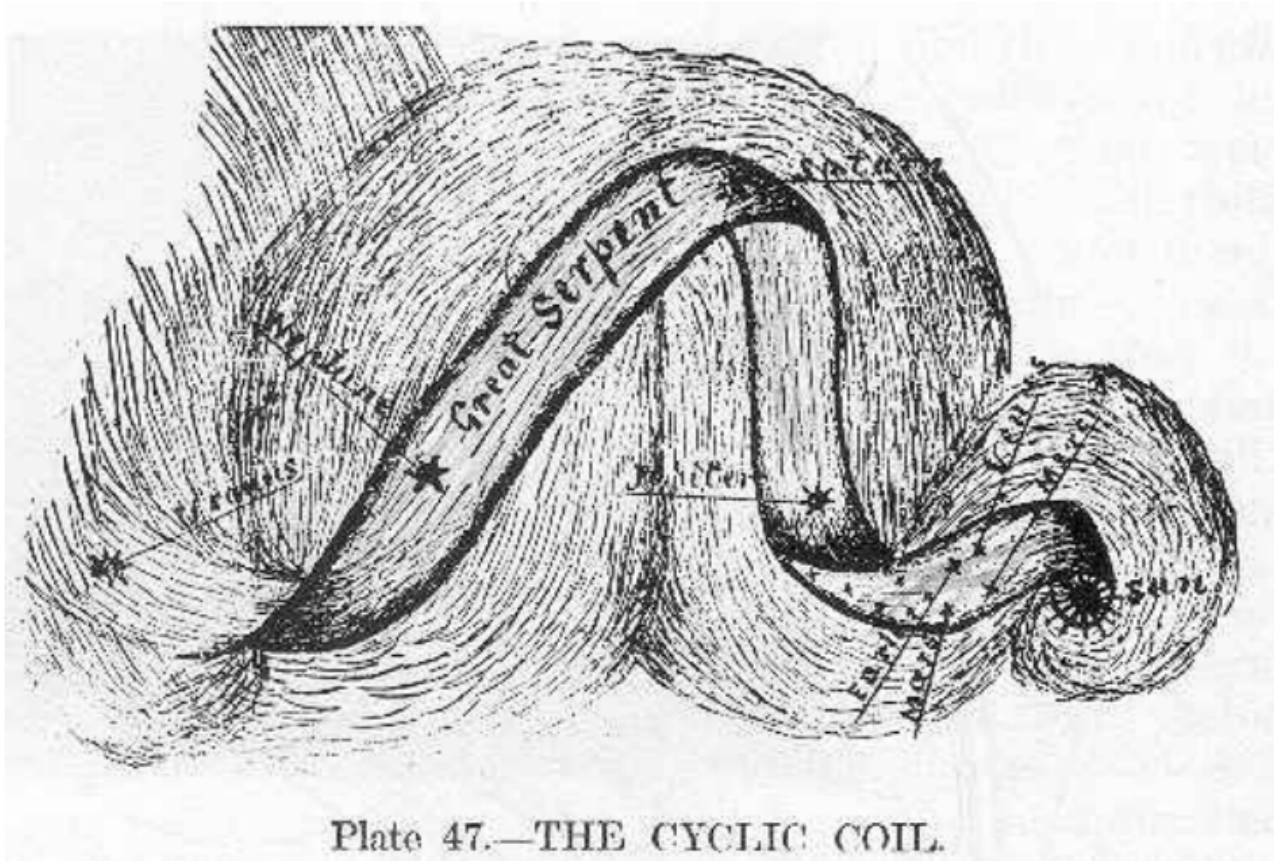

Plate 47.—THE CYCLIC COIL.

De cyclische winding

afb. 47b De getallen van het beest zullen zijn: zesenzestig, en zeshonderd zesenzestig, en de deeltallen daarvan. Omdat in de winding van de cyclus de afstanden tweederde bedragen van een cirkel, ongeacht of het honderd, duizend of driemaal duizend is. Jehovih rolt de hemelen op en Hij vlecht de slangen (zonnestelsels) van het firmament tot Zijn cyclische winding. Wie kan Jehovih groter maken door Hem Osiris te noemen, of Te-in, of Baäl, of Heer, of God? Zijn Majesteit omvat het universum.

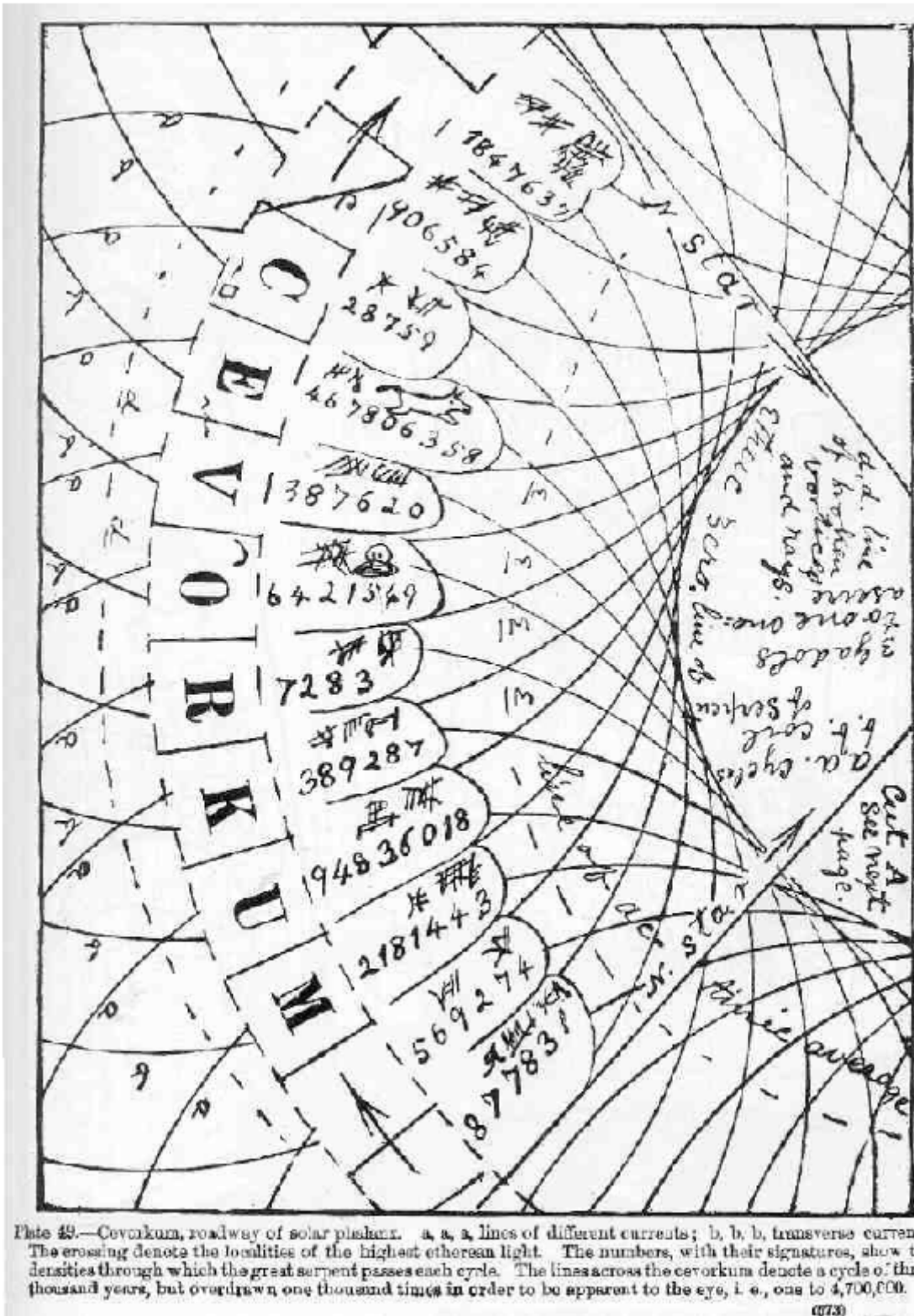
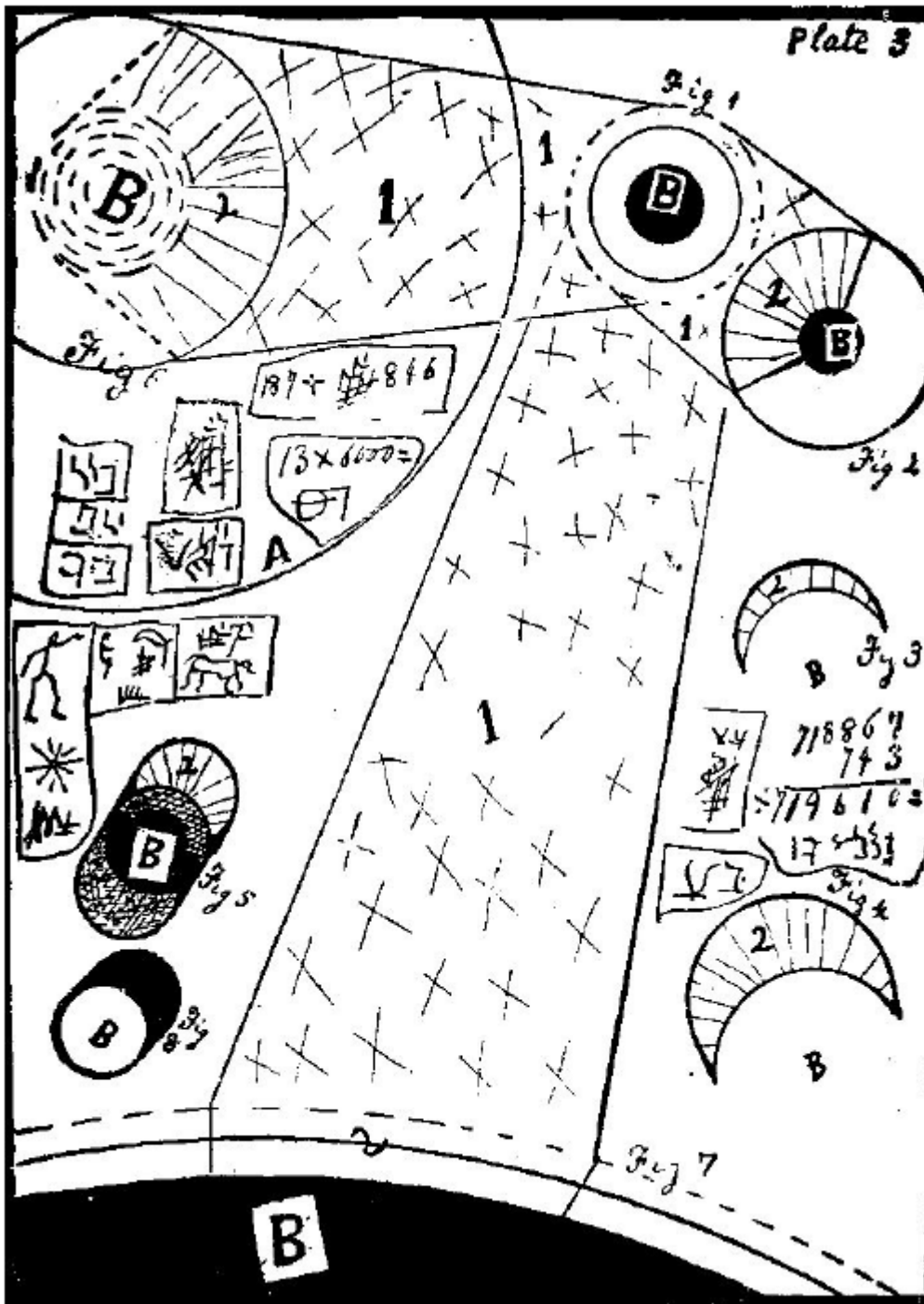

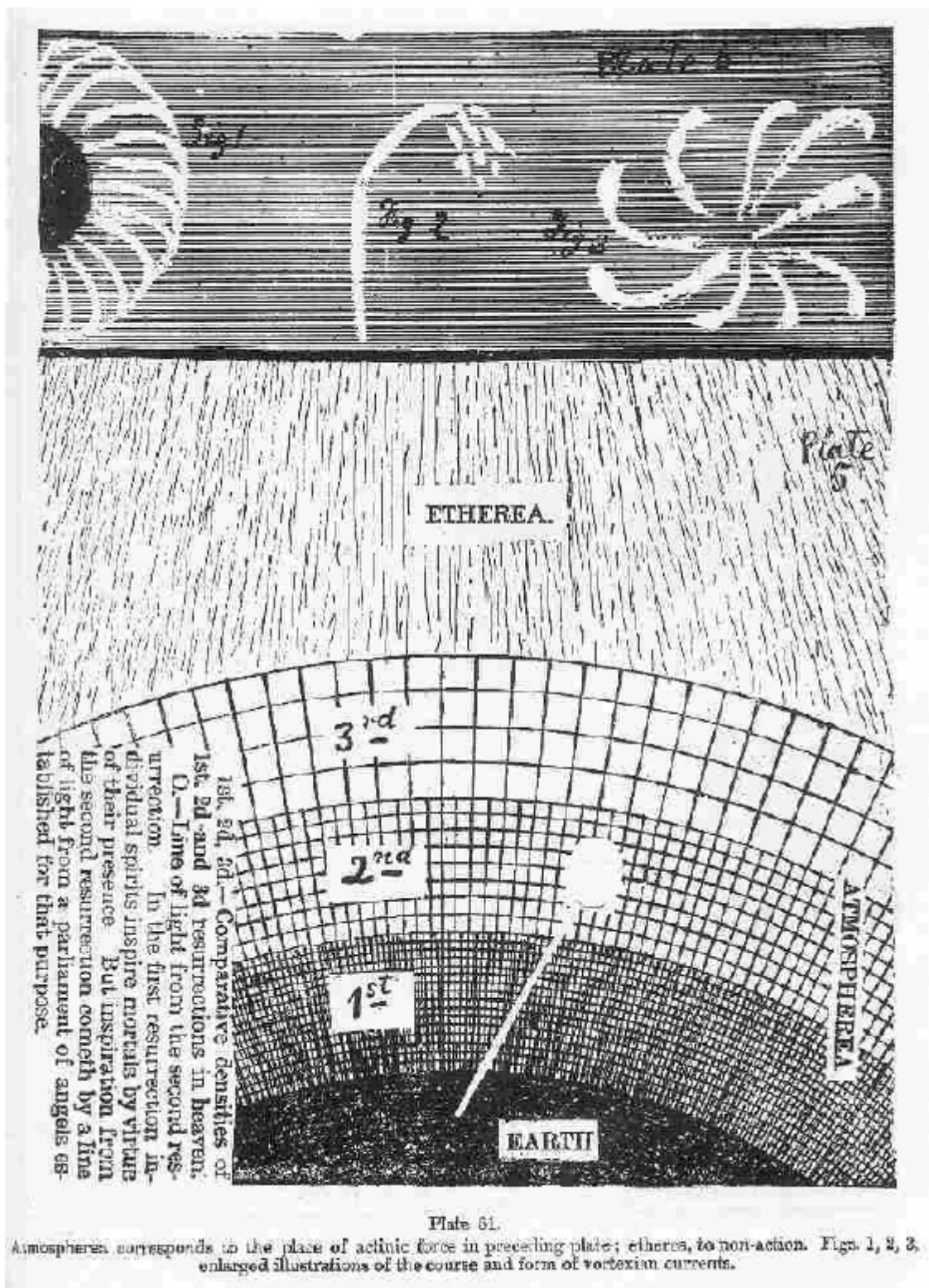
Plate 49.—Cevorkum, roadway of solar planet. a-a, a, a, lines of different currents; b-b, b, b, transverse currents. The crossing denote the localities of the highest ethereal light. The numbers, with their signatures, show the densities through which the great serpent passes each cycle. The lines across the cevorkum denote a cycle of three thousand years, but overdrawn one thousand times in order to be apparent to the eye, i. e., one to 4,700,000.

afb. 49 CVORKUM, de route van het zonnestelsel.

a-a-a, lijnen van de verschillende stromingen; b-b-b, dwars gerichte stromingen. De kruisingen duiden de plaatsen aan van het hoogste etherische licht. De getallen, met hun symbolen, tonen de verdichtingen waar het zonnestelsel tijdens elke cyclus doorheen gaat. De lijnen over de cevorkum geven een cyclus (periode) aan van drieduizend jaar, maar ze zijn duizend keer te groot getekend teneinde duidelijk zichtbaar te zijn, d.w.z. 1 : 4.700.000.

afb.50 b-b-b-b zijn planeten. Fig.1 – fotosfeer, of licht aan alle kanten. Fig.2 – negatieve stromingen. Fig.3 – relatieve vergroting van een planeet aan de heldere zijde. Fig.4 – vergroting die de leeftijd van een planeet voorstelt. Fig.5 en 8 – afwijking in een vortex, variatie van de naalden genoemd. 1 – 1, etherea, of niet actieve ruimte. 2-2-2-2, plaats waar de actinische kracht werkzaam is. De tekens in de taal van PAN zijn een aanduiding voor de getallen.

afb 51. Atmosfæra komt overeen met de plaatsen van de actinische kracht op de voorgaande plaat; ethera - niet actief. Fig.1-2-3, vergrote afbeeldingen van de loop en vorm van vortex- stromingen. 1e, 2e en 3e - vergelijkbare verdichtingen van de eerste, tweede en derde verrijzenissen in de hemel. O - lijn van licht uit de tweede verrijzenis. In de eerste verrijzenis inspireren op zichzelf staande geesten de stervelingen door de kracht van hun tegenwoordigheid. Maar inspiratie uit de tweede verrijzenis komt tot stand door een lijn van licht, uitgaande van een afvaardiging van engelen, die voor dit doel wordt opgericht.

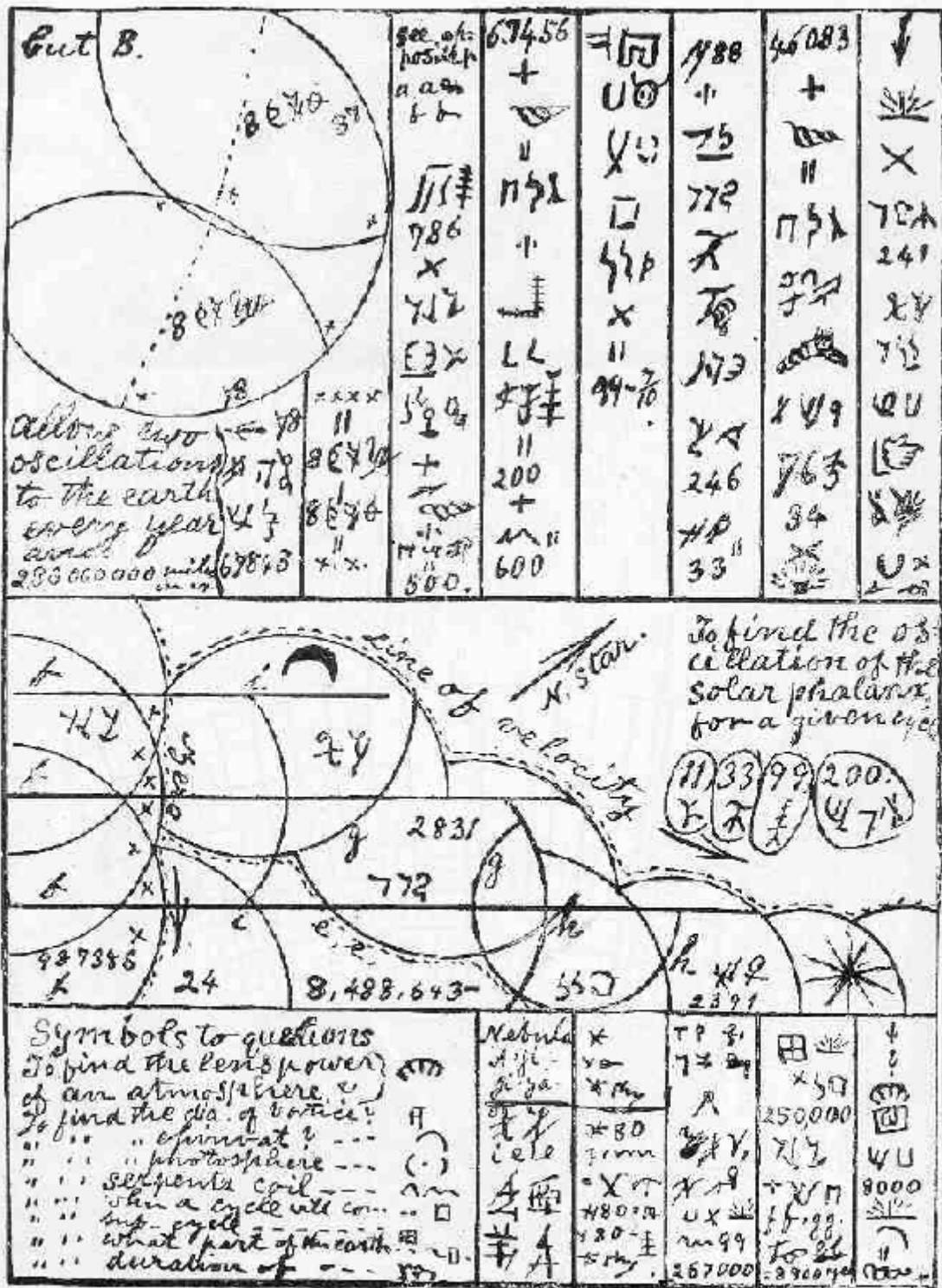

Plate 52.

Zero (line of velocity), with the two arrows, and the parallel lines crossing, are the signs of boundary to a vortex. The oscillations of a planet are shown in the curves. In order to reduce the Panic signs to English see Book of Saphah.

afb 52. Mathematische vraagstukken.

"Zero" (snelheidslijn) met de twee pijlen en de evenwijdig kruisende lijnen duidt de grens aan van een vortex. De schommelingen van een planeet worden getoond door de gebogen lijnen. Om de symbolen uit de taal van PAN naar het Engels (resp. Nederl.) te herleiden, wordt verwezen naar het Boek van Saphah.

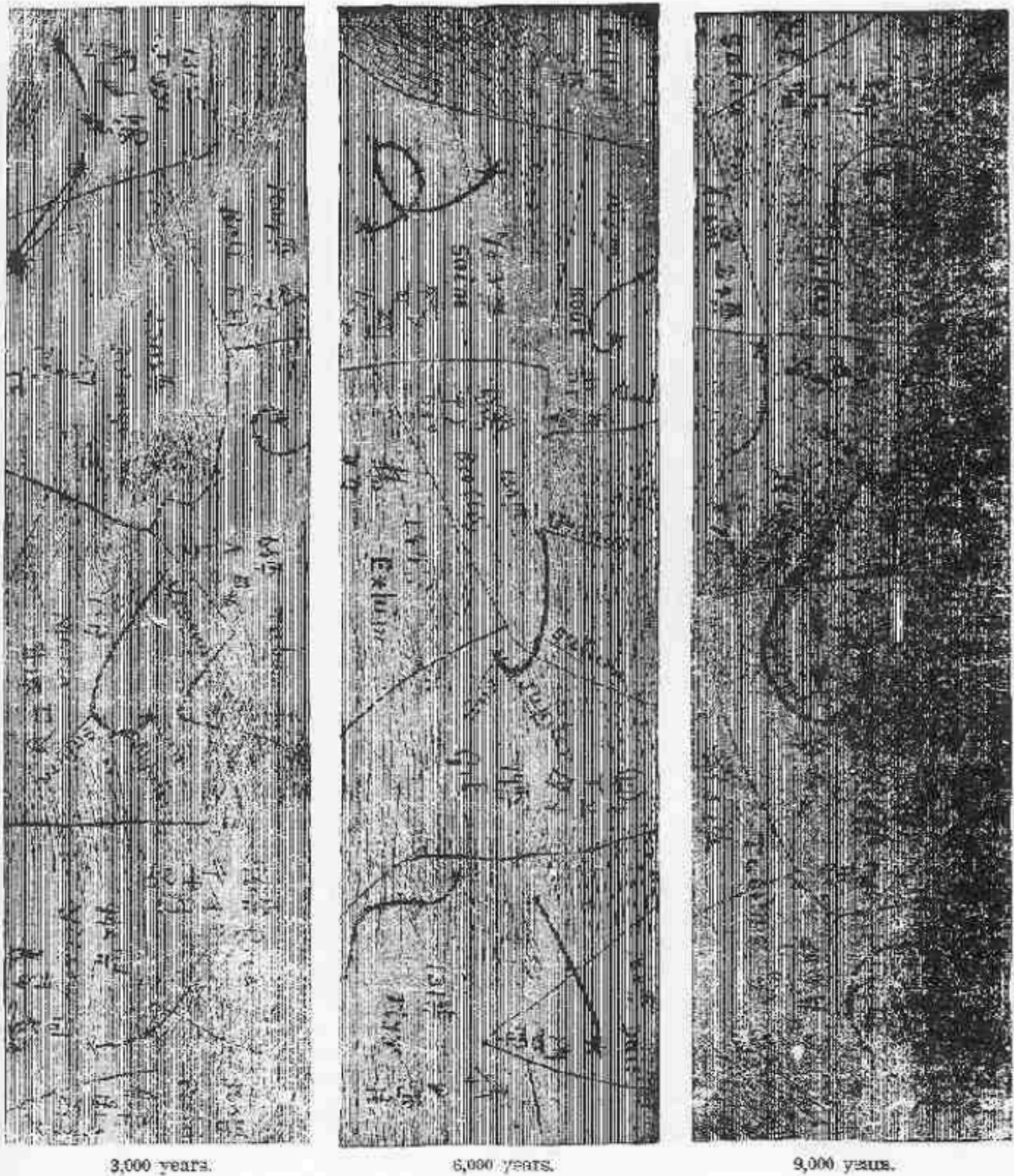
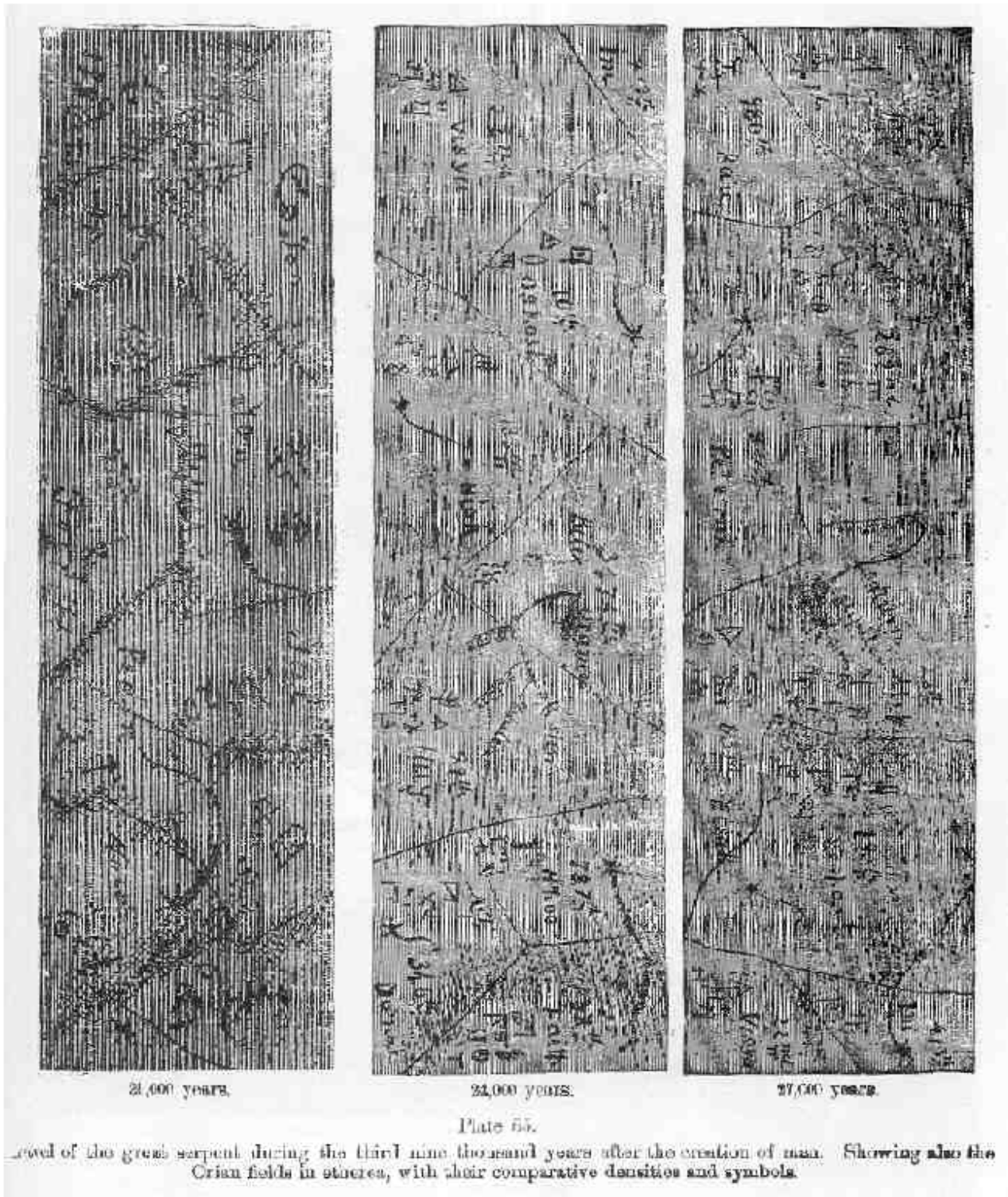

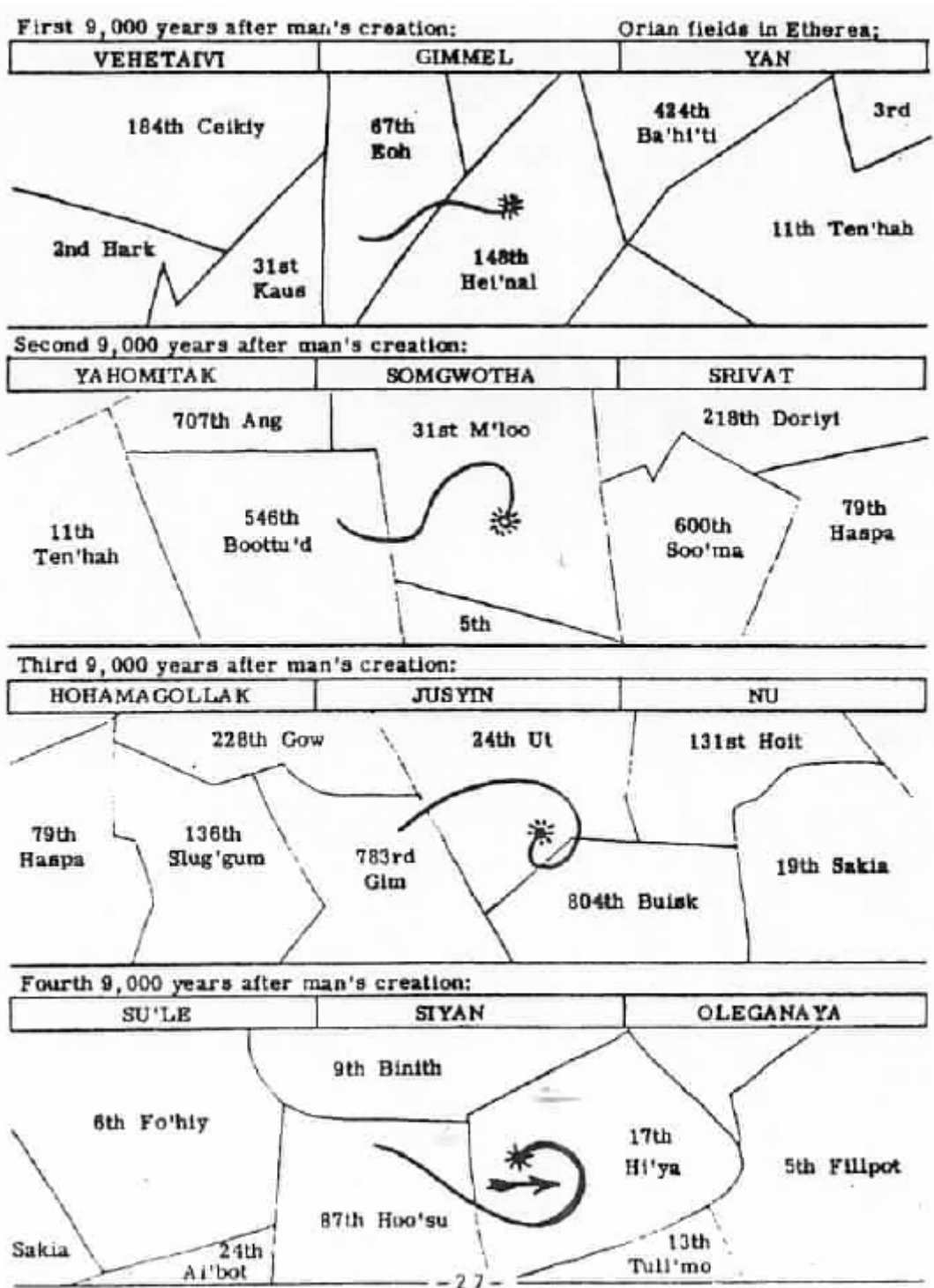
Plate 58.

Travel of the great serpent during the first nine thousand years after man's creation. Showing also the Oriana fields in ethera, with their comparative densities and symbols.

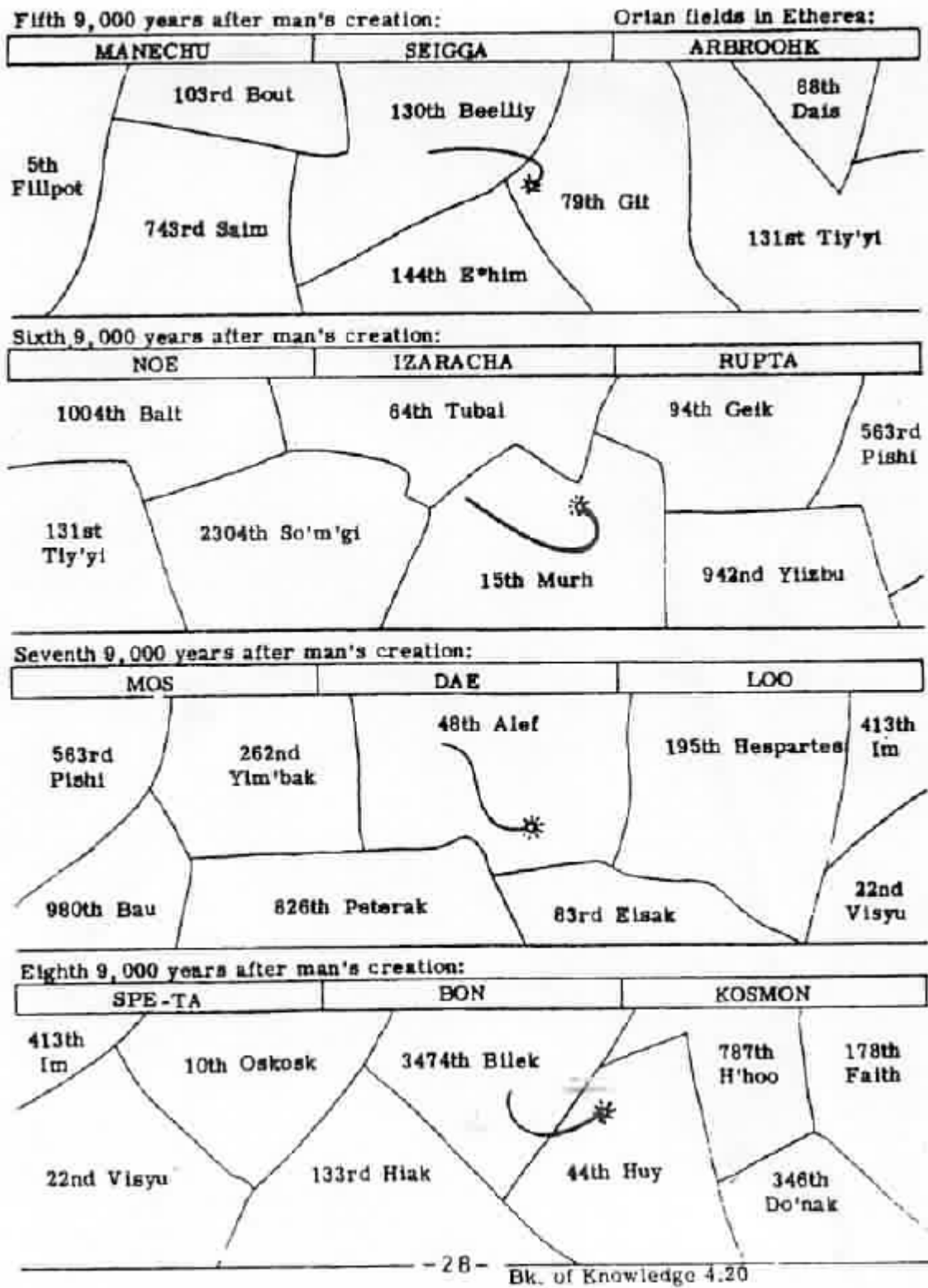
afb. 53 Route van de grote slang (zonnestelsel) tijdens de eerste 9000 jaar na de schepping van de mens. Toont ook de Oriaanse velden in ethera, met hun vergelijkbare dichtheden en symbolen

afb. 55 Reis van de grote slang gedurende de derde 9000 jaar na de schepping van de mens. Toont ook de Oriaanse velden in etherea met hun vergelijkbare dichtheden en symbolen.

De beschrijving van deze en de 2 volgende platen wordt gegeven in Commentaar op Oahspe blz. 1558 e.v.

Indien dr. Newbrough bekend was met hetgeen hij ontving, zou hij de platen niet uit volgorde hebben gezet, en ook niet de ondertitels onjuist hebben toegevoegd! Evenmin corrigeerde hij het probleem in de uitgave van 1891.

Oahspe werd klaarblijkelijk ontvangen als een authentieke voorstelling van de verslagen in de hemelse bibliotheken (Eerste Boek van God XXVIII).
Zie Commentaar op Oahspe blz. 1558

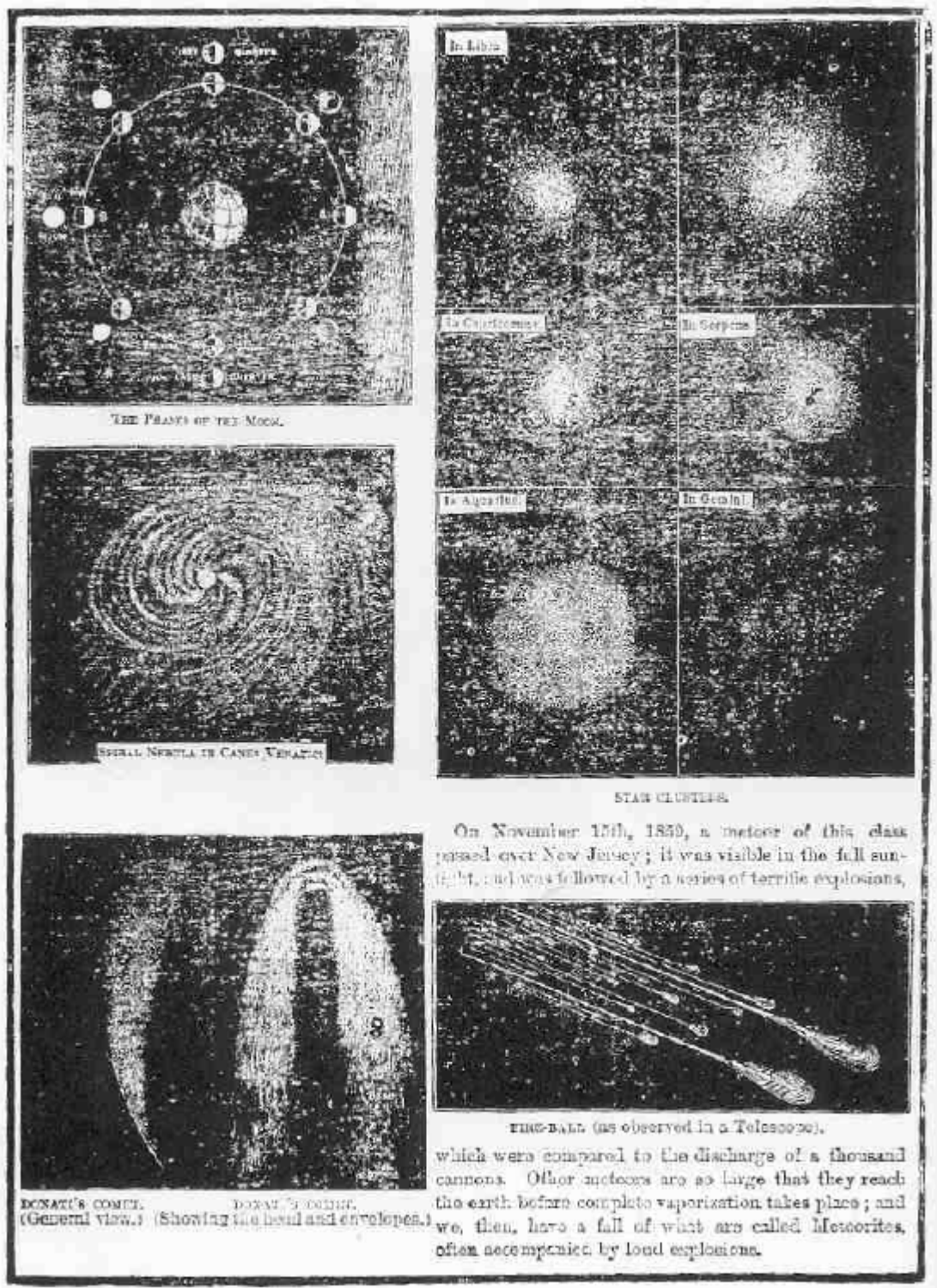

Photo 56.—LIGHT ILLUSTRATED.

afb. 56 Illustraties van licht. De fasen van de maan. Spiraalnevel. Donati's komeet. Sterrenhopen. Rechtsonder: op 15 november 1859 kwam een dergelijke meteor over New Jersey (USA); hij was in vol zonlicht zichtbaar en werd gevolgd door een serie hevige explosies, te vergelijken met het afvuren van zo'n duizend stukken geschut. Andere meteoren zijn zo groot dat ze de aarde bereiken voordat ze geheel zijn verdampt en dan is er sprake van meteorieten, vaal begeleid door luide explosies.

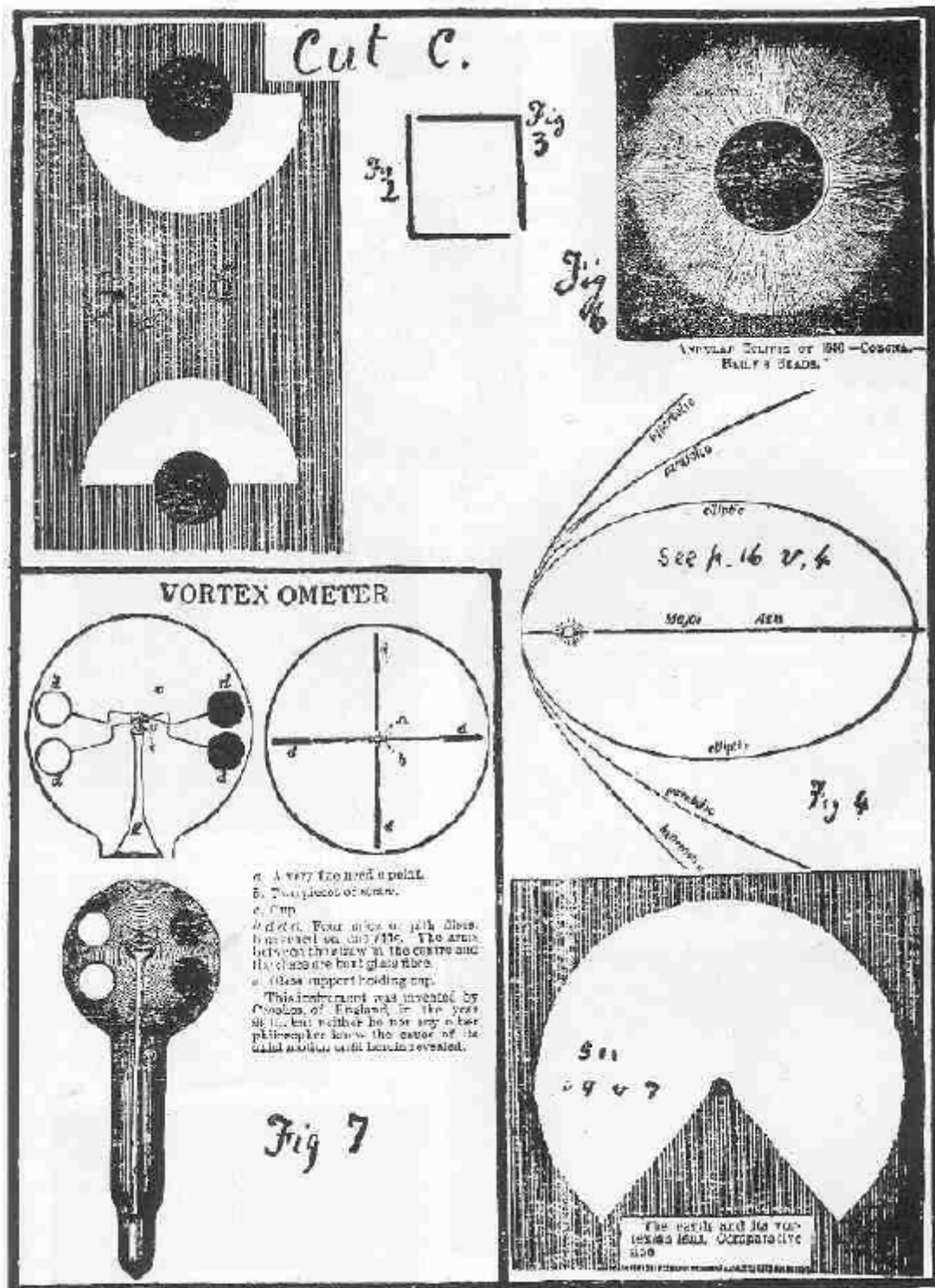

Plate 57.—DIFFERENT LENS ILLUSTRATED.

afb. 57 fig. 2-3, rechthoekige magneten in vierkant opgesteld. Fig.4, hyperbool- paraboool- en ellipsvormige baan van kometen rond de zon. Fig.5, vortex-lens van b.v. de aarde en de zon, naar elkaar toegekeerd. Fig.6, zoneclips van 1836 (corona). Fig.7, vortexo-meter. Dit instrument reageert d.m.v. aswenteling op lichtverschijnselen en werd uitgevonden door Sir William Crookes in Engeland in het jaar 28 v.Kosmon (=1820), maar hij noch andere geleerden begrepen de oorzaak van de axiale beweging, totdat het hierin verklaard werd. (1e uitgave Oahspe 1881)

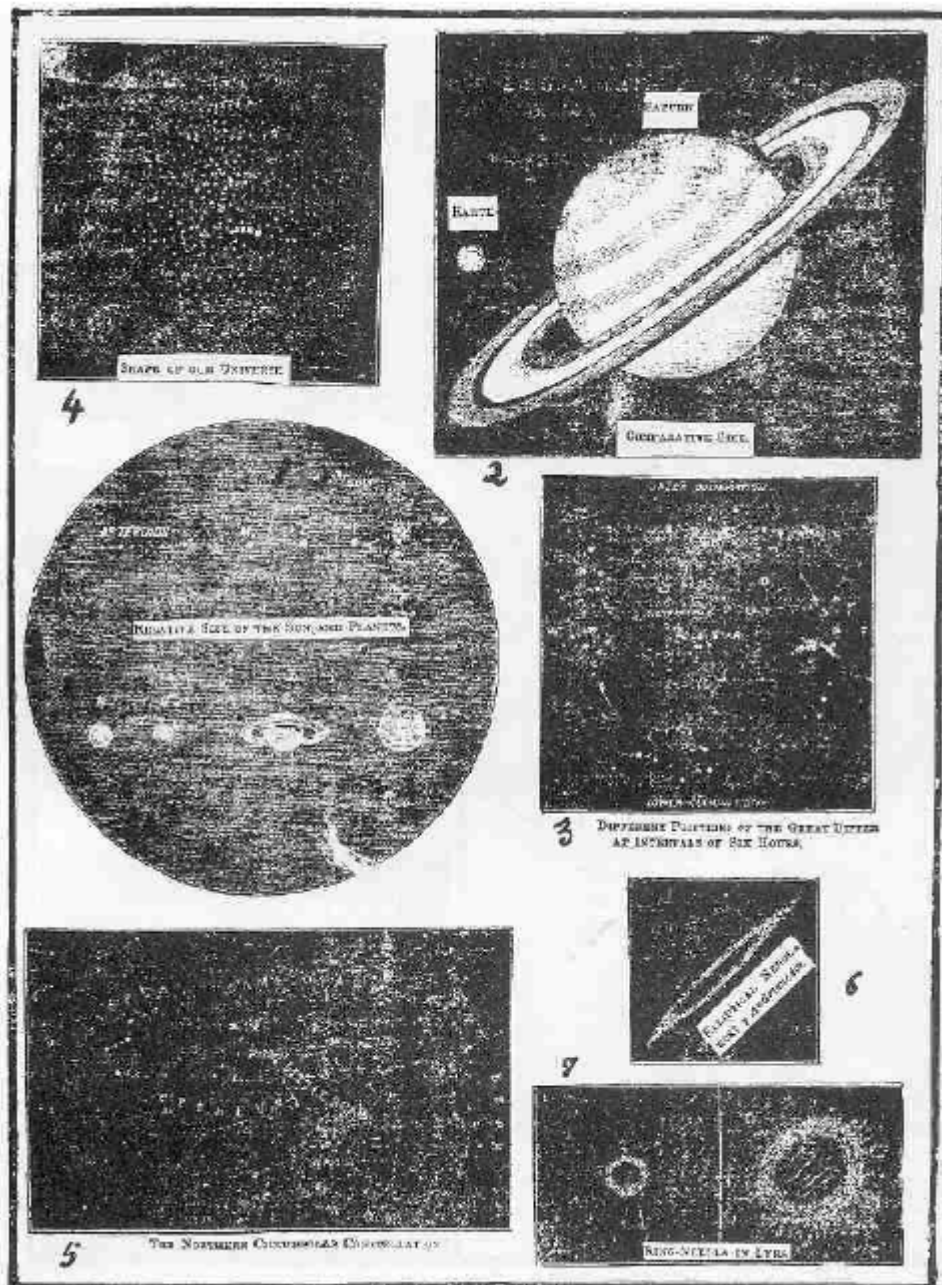

Plate 68.—ILLUSTRATIONS OF CORPOREAL WORLDS.

afb.58. Voorbeelden van stoffelijke werelden. 2 – vergelijkbare afmeting van Saturnus en de aarde. 3 – verschillende posities van de Grote Beer met tussenpozen van 6 uur (middelpunt is de Poolster). 4 – vorm van het universum. 5 – noordelijke sterrenconstellaties rond de Poolster. 6 – ellipsvormige sterrennevel bij Andromeda. 7 – ringnevel in het sterrenbeeld Lier.

YA-LA-PESTA, behorend bij afb.48, Orachnebuahgalah.2274 - Zeven veranderingen: Howt, oat, 821 bun, lis, vu, mi en ruth.

4750 - Nista, zes veranderingen: wuts, norse, rue, wi, rill en goe. 1060 - Twee veranderingen: Aont en foe.

1768 - Vier veranderingen: Mathai, yam, luke en jon.

1245 - Acht veranderingen: Woo, gosa, lo, galeb, nor, nu, dhi en yun. 1790 - Zes veranderingen: Loo, chong, ouk, chan, clips en wis.

108 - Twee veranderingen: Yissain en C'tarin.

3644 - Twaalf veranderingen: Yats, rope, sum, div, hong, ras, rak, mir, yute, theo, ike en mar. 1746 - Elf veranderingen: Zi, yu, che, gow, rom, luts, wang, said, do, gos en yun.

3601 - Drie veranderingen : H'ak, ghi en kong.

47 - Drie veranderingen: Sim, Will en loo. 9278 - Vier veranderingen: Lai, bom, ross en fur.

326 - Acht veranderingen: Wahes, Yine, Seb, Dhi, Yeniv, gan, li en rak.

2340 - Twaalf veranderingen: Mark, hiss, thor, bess, lin, triv, gam, zet, howd, saing, tum en gowtz.

HOOFDSTUK VIII

1. Laat ethe worden beschouwd als eerste; ji'ay als tweede; a'ji als derde en corpor als vierde. Geef beweging aan ethe, getal 100, of 99 (als dat het geval is); geef corpor het getal 0, dat betekent geen eigen beweging; geef ji'ay getal 66; geef a'ji getal 33.

2. Ethe, dat is de tijd van het licht, wordt "dan" genoemd; ji'ay, de tijd van koorts, epidemieën en plagen; en a'ji, de tijd van oorlogen die met kracht om zich heen grijpen(mi, de aarde, het onderwerp.

3. Er is nog een andere periode die voor alle stoffelijke werelden geldt; LUTS. In de tijd van luts valt er samengebonden aardse substantie op een planeet, zoals klei, stenen, as; verstrooide, gesmolten metalen enz. in zulke grote hoeveelheden, dat het kan worden vergeleken met sneeuwstormen, die stoffelijke substanties opstapelen op de aarde, tot hoogten van meters en opeenhopingen van meer dan honderd meter.

4. Luts werd door sommige oude profeten UZ genoemd, omdat het een tijd van vernietiging was. Als het spoedig op een se'mu periode volgde, wanneer er delen van de aarde met se'mu en woekerende plantengroei waren bedekt, werd deze vegetatie door de neervallende substantie verkoold, doordrongen en er door afgedekt. Zodoende ontstonden voor het grootste deel de kolen- en olielagen in de aarde.

5. Luts behoort veeleer tot de vroege tijd van een planeet, als haar vortex meer gerekt is en als de nevelachtige wolken in haar buitenste gordel onderworpen zijn aan condensatie, waardoor dit soort stoffelijke regens naar de aarde omlaag komen.

6. De tijd van dan is hier het tegengestelde van, en ofschoon het de tijd is van geestelijke bewustwording onder de stervelingen, en van profetie en inspiratie, raakt de aarde in snel tempo haar levenskracht en vocht kwijt, en wordt spoedig oud.

7. Daaruit volgt, dat de twee belangrijkste perioden die de voorspeller dient te overwegen, binnen de getallen 33 en 66 vallen, of zoals de Ouden zeiden, mens en beest. Volgens deze maatstaf wordt de mens in twee delen onderscheiden, (mens en beest) en er is altijd een percentage in zijn gedrag dat naar het één of het ander neigt, en ze zijn in overeenstemming met de vortex-stromingen van de aarde.

8. De student dient niet alleen van personen uit te gaan, maar van naties en volken die tot de continenten behoren. En de verhouding die er bestaat tot a'ji of dan, of hun percentage, moet betrekking hebben op zulke naties of volken en de verschijnselen die uit een dergelijke invloed naar voren komen.

9. Veronderstel daarom eens een graad die beneden 33 ligt, maar nog boven 22 en dat zo'n volk een periode van a'ji doormaakt gedurende 66 jaar of iets langer: dan zullen oorlog, vernietiging, dood en

wellust over dat volk komen. Maar veronderstel dat dezelfde periode van a'ji een volk betreft met een gradering boven 33 tot 66; oorlog, intellect zowel als welsprekendheid, muziek en opmerkelijk geniale mensen zullen het gevolg zijn. Maar, om nog een stap verder te gaan, dezelfde a'ji komt over een volk boven graad 66 en in dat geval zullen ze een menigte Heren, Goden en verlossers voortbrengen en een grote mate van bijgeloof, riten en ceremoniën aanhangen, hetgeen allemaal min of meer met seks te maken zal hebben.

10. De voorspeller wordt zodoende met behulp van de vortex-stromingen in staat gesteld om de opkomst en ondergang van naties te bepalen en te begrijpen hoe verschillend zelfs dezelfde neerslag en schaduw uit de onzichtbare wereld zijn invloed zal hebben op verschillende volkeren. En dezelfde regels zijn van toepassing op het verschijnen van dan; overeenkomstig de graad van een volk zal dit het licht daarvan ontvangen. Beneden graad 33 zullen ze tovenaars en profeten worden zonder waarde; boven 33 maar onder 66 zullen ze tot eigenzinnige misdadigers worden die uit eigenbelang tot wetteloosheid vervallen. Maar boven 66 zullen het ware profeten zijn, die zichzelf verloochenen om wille van de gerechtigheid.

11. Laat de student de Faithists van Capilya in India vergelijken met de Cojuaniërs uit datzelfde land; en de Faithists van Mozes in Egypte met de Egyptenaren uit dat land. De Faithists in beide landen gedijden, maar hun onderdrukkers gingen aan vernietiging ten onder. De vrede van de Faithists hield vierhonderd jaar stand en daarna gingen beide volken over tot het kiezen van koningen, hetgeen gevolgd werd door negenhonderd negenennegentig jaren van duisternis.

12. Zodra dus de vortexen het komende licht of de duisternis aantonen, dient de voorspeller de graden van de volkeren voor ogen te houden. Wat het verleden betreft zal zodoende iedere bepaalde periode van licht voor de stervelingen de datum van dit gebeuren aantonen; terwijl de hemelse lichten evenzo zullen voorspellen wat er met een bepaald volk gaat gebeuren.

13. Het is niet voldoende voor de mens om te weten hoe hij moet voorspellen; maar hij dient te leren hoe hij de elementen in zijn omgeving kan overwinnen. Zoals eerder werd uiteengezet zijn er droge gebieden op de aarde en die kan de mens leren de baas te worden door het te laten regenen. Hij moet zorgen voor explosieve gassen hoog in de lucht, die de windstromingen zullen verbreken zodat er vortexen kunnen ontstaan vanuit de hogere lagen naar beneden.

14. En als er een epidemie wordt voorspeld voor een stad, dan moet men het vallende se'mu laten verdwijnen en zodoende de stad voor vernietiging behoeden.

15. Het inenten of vaccineren van levend weefsel met vergif om het tegen vergif te beschermen, is gebruik maken van de strijdbijl van satan. De mens behoort de hogere wet te leren en door deugdzaamheid te beschermen in plaats van verdorvenheid.

16. Wat de graden betreft wordt de student verwezen naar het Boek van Es.

17. Voorspellen is geen gissen. Alle dingen worden beheerst door absolute wetten. Een paar personen in een natie of uit een volk betreffen slechts een kleine aangelegenheid. Ook dient de voorspeller geen zier af te wijken door de aanmatigheden van een volk. Als voorbeeld; de brahmanen, boeddhisten, mohammedanen en christenen belijden allemaal hun geloof aan hun diverse Goden en verlossers maar hun belijdenissen zijn vals. Hun vertrouwen berust op militairen en staande legers en op werktuigen voor vernietiging. De voorspeller behoort daarom niet te luisteren naar persoonlijke verklaringen. Hij moet ze graderen volgens het totaal, of ze zich uit beneden graad 33, of boven graad 66, zonder aanzien van pretenties.

18. Wanneer de student zijn tabellen van Orachnebuahgalah heeft voltooid, met de geschiedenis van

dat tijdvak, en de hoogte van de graden van de verschillende naties en volken van de aarde heeft bepaald, zal hij bemerken dat hij niet alleen de toekomst kan voorspellen, maar ook de geschiedenis gedurende een zelfde lengte van tijd.

19. En als hij zodoende twee cyclussen heeft afgewerkt, kan hij een derde vinden, en vervolgens een vierde enz. totdat de hele geschiedenis van de aarde hem voor ogen staat.

HOOFDSTUK IX

1. Dezelfde kracht, vortexya, doordringt het gehele universum, maar verschillend overeenkomstig afmeting, snelheid en vorm.

2. Zoals eerder werd aangetoond zijn kleuren geen substanties of dingen als zodanig, maar uitingen van vortex-stromingen en ze staan in verhouding tot hun afwijken van lineaire naar tegengestelde evenwijdigheid. Ze vallen onder het deeltal of de veelvoud 3 (primaire kleuren), geel, blauw en rood, overeenkomend met de tijden 11, 33, 99 enz,

3. Dezelfde regel werd door de oude profeten toegepast op muziek, door drie primaire klanken vast te stellen; e, o, ih (spr.uit: ie - o - aai) (de geluiden van de wind), maar alle andere klanken rekenden zij tot het beest (66), waarvan verondersteld werd dat dit het totaal aan klanken bevatte vanaf de laagste bas tot de hoogste sopraan, dat door de dierlijke schepping kon worden voortgebracht. En dit klankbereik komt in de mens tot uiting tijdens het zingen of spreken, in overeenstemming met de soort vortex-stromingen waaronder een land zich bevindt, alsmede de graad in verrijzenis die hij bezit. Zodat zelfs een geheel volk in het ene land hogere of lagere klanken zal uiten dan dat in een ander land, sommigen door de tanden, sommigen in de keel en weer anderen door de neus.

4. Klanken, zoals in de muziek, hebben geen substantie, maar het zijn luchtstromingen die bewegen en hun losgebroken ontladingen worden geregistreerd door het trommelvlies in het oor. Waardoor het voor een oor dat zodanig verfijnd is om deze snelheden te onderscheiden mogelijk is de daarbij behorende kleuren vast te stellen. Want in wezen zijn klanken en kleuren hetzelfde, maar het een wordt vastgelegd door het oog en het ander door het oor. Met andere woorden; de beide zintuigen ontdekken hetzelfde op een verschillende manier; voor de een is het muziek, voor de ander is het kleur.

5. Als iemand zich aan mijmeringen overgeeft vanwege muziek of kleuren, dan reist zijn ziel op de stromingen daarvan en raakt in vergetelheid voor zijn omgeving. In dat geval gaan de vortex-stromingen ongehinderd door hem heen.

6. Als in een kamer het ene instrument wordt bespeeld en andere instrumenten in dezelfde kamer zijn er mee in afstemming, dan zorgen de vortex-stromen ervoor dat de anderen zwakke klanken afgeven. Indien de instrumenten door houtvezels worden verbonden, zullen de klanken luider zijn. Als de mijmerende persoon de handen van anderen in de kamer vasthoudt, zal dezelfde stroom door allen heengaan. Vandaar dat muziek het meest van alles in harmonie kan brengen. Iemand kan een groot liefhebber van muziek zijn, maar zo onharmonisch van gezindheid dat hij niet de extatische toestand bereikt. Een ander kan misschien geen drie noten zingen, maar is zo harmonisch van aard dat hij meteen door muziek in vervoering geraakt, of door kleuren, of door het zien van de grote harmonieën van de schepping.

7. De ware voorspeller is degene die harmonie heeft verworven. De vortex-stromingen van ieder ding gaan door hem heen. Hij ziet en voelt met de ziel. Hij is een doorlopend register van alles dat

staat te gebeuren. En als hij zijn talent oefent om de resultaten daaruit te beoordelen, dan zijn toekomst en verleden voor hem als een open boek.

8. Datgene wat verkeerdelijk instinct van de dieren wordt genoemd, is het vermogen om zich te richten op de positieve en negatieve vortexya.

9. Zouden de positieve en negatieve stromingen van gelijke duur zijn, dan zouden de seksen die op aarde geboren worden van gelijk aantal zijn. Het mannelijke is de uiting van positieve en het vrouwelijke van negatieve vortexya. Hoe meer positief het vrouwelijke, hoe minder vruchtbaar; maar het tegengestelde hiervan is de mannelijke kracht.

10. Plantaardig voedsel voor de mens veredelt de negatieve toestand; vleesvoeding doet het positieve toenemen; hetgeen wil zeggen dat vleesvoeding de mens het vermogen tot voorspellen en geestelijk inzicht doet verliezen. Een natie van vleeseters zal altijd het toppunt in zich hebben aan geestelijk ongelovigen; en ze raken verslaafd aan stoffelijke begeerten; zulke lieden kunnen niet begrijpen, voor hen is de wereld nutteloos en ergerlijk als ze arm zijn; of als ze welgesteld zijn een plaats om te genieten omwille van de wellust.

11. Laat de voorspeller hen mijden, noch met hen trouwen of iets met hen gemeen hebben. Want hoewel een mens alle bewegingen en krachten van de stoffelijke werelden te weten komt, is zijn informatie nog maar een druppel water vergeleken met de oceaan volgens de maatstaf van de ziener en profet, die de atmosferische en etherische werelden aanschouwt.

HOOFDSTUK X

1. Het is niet de rol van dit deel van het boek om geestelijke zaken te behandelen; slechts in zoverre dat het de student in staat stelt een begin te maken met etherische kennis.

2. Ten eerste zijn er dus twee manieren van voorspellen. Bijvoorbeeld de mier en de bij en veel dieren voorspellen dat de winter nadert. Zelfs vogels beginnen aan hun vlucht naar de tropische streken terwijl het nog warm weer is.

3. Deze schepselen voorspellen doordat de vortex-stromingen direct op hen inwerken. Zij voelen wat er nadert, OMDAT DE ONZICHTBARE OORZAAK REEDS OVER HEN KOMT.

4. De mens kan leren zich dezelfde manier van voorspellen eigen te maken. En dit is anders ten opzichte van het voorspellen dat hier eerder werd vermeld, omdat hij volgens laatstgenoemde methode gaat voorspellen zonder wetten en berekeningen.

5. Om deze manier van voorspellen te verwerven is de volgende tucht vereist:

6. Men dient in de velden en bossen te wonen en de inwerking van de onzichtbare krachten op zichzelf te bestuderen; geen vis of vlees te eten, noch enig voedsel dat van dieren afkomstig is; dagelijks te baden; niet toe te staan dat er hartstocht in de gedachten opkomt; zichzelf te verloochenen en te huwen met de Schepper omwille van de gerechtigheid, en goed te doen; de gedachten te beheersen door ze in elke bepaalde richting en op elk bepaald voorwerp vast te houden, indien nodig dagenlang; ongevoelig te worden voor pijn. Daarna zal men de zalving ontvangen van iemand die eerder het zienerschap verworven had.

7. Om dit soort profeteren te verkrijgen dient men zijn seksuele krachten kwijt te raken, en de

begeerte, het streven naar leiderschap en reputatie en de bezorgdheid voor de mening van de buitenwereld. In feite dient men een bruidegom (of bruid) van de Schepper te worden.

8. Niet iedereen kan dit bereiken; maar sommigen worden er, nauw verbonden, mee geboren.

9. Er is ook nog een andere manier van voorspellen, waarmee men de geesten door zich laat spreken. Dit is gevaarlijk, want er kunnen leugenachtige geesten op af komen.

10. Beter is het, dat men probeert tot eenheid met de Vader te komen door een nauwkeurig waarnemen van de wetten van vortexya; want hierdoor zorgt men voor de ontwikkeling van al zijn vermogens.

HOOFDSTUK XI

Regels in het college van profetie. (eerste)

1. De volgende tekens worden gegeven in woorden, namelijk: Vlag, rijzende zon. Groet het Oosten!, kinderen van de dageraad. De tekens zijn, ten eerste, de gevouwen handen; ten tweede: de inkeer, en ten derde: de bede. O gij dalende zon! Antwoord: In Jehovih's Naam! Hoeveel Hoofden verblijven er in de dageraad? Antwoord: Drie of meer. Hoe zijn zij opgesteld, O Gij Middag? Antwoord: De drie lichten zijn in het oosten, westen en zuiden. Rook en vuur stijgen van het altaar omhoog!

2. Hier volgt de tweede (in de opperkamer). De stem uit het oosten; Hoe zijn de lijnen van het levende vuur, O Middag? Antwoord: Zoals de zon, DIE HET LICHT VAN DE VERGANKELIJKE AARDE IS, in het oosten opkomt en schoonheid aan de dag verleent; en des middags naar het zuiden stijgt als verheerlijking daarvan, en in het oosten ondergaat, zo, IN GEDACHTENIS AAN JEHOVIH, zijn de afgevaardigden van een loge der dageraad opgesteld. Wat is de dageraad? Drie jaar of langer aan het begin van een cyclus.

3. Daarna bieden de studenten hun tabellen aan, en het college wordt voor geopend verklaard met de woorden; In de Naam van Jehovih, luister naar de Stem.

4. Bij Mozes en Capilya waren beide bovengenoemden opgegaan in één loge.

5. De tweede begon met de vlag, op de Middag; O gij Vuur des Hemels! Hoeveel Hoofden (Rab'bahs) markeren het altaar van Jehovih? Vier of meer. Gij Dalende Zon, spreek: Hoe zijn de vaders geplaatst? Antwoord: Mijn handen beschermen het licht van het Alziend Oog! Mijn hart werp ik voor de winden! Gelijk een cirkel, gedeeld in vier hoeken, is het symbool van de Naam Jehovih, dus (het teken makend) tweemaal gekliefd, DIE GEZAG HEEFT OVER ALLE DINGEN, zo worden de ZIJDEN VAN DE WERELD VOORGESTELD DOOR VIER VADERS in de kamer van het licht, in de TEMPEL DER HEILIGEN, die vierkant is, met oost, west, noord en zuid, TOT EER EN HEERLIJKHEID VAN ONZE VADER IN DE HEMEL! Wat is hun getal? Drie keer drieëndertig en een keer negenennegentig! Waarom deze tekenen van bloed en dood? Het zijn de vier koppen van het beest. Ze zijn altijd opgesteld in de vier hoeken van de loge. Waarom in de vier hoeken? Omdat de duisternis op hen is. Zij belijden de vrede, maar voeren oorlog. Wat is hun getal? Eén, elf, zesenzestig, en zeshonderd zesenzestig (666), het getal van het beest. In Uw Naam zijn wij vergaderd, O Jehovih! Geef ons kracht, wijsheid en liefde, opdat we de noodlottige getallen mogen vermijden; en opdat we U en Uw koninkrijken mogen verheerlijken, Amen!

6. Er bestaat niet zoiets als de scheiding van wetenschap en religie. Kennis verkrijgen en goeddoen, dat is waardevol.

7. Zonder discipline kan geen kennis worden verkregen; zonder tucht kan weinig goeds worden volbracht. Formaliteiten en ceremoniën moeten samengaan met discipline; anders wordt alles door disharmonie overmand. Dit is religie.

8. Niet gezwollen zijn van eigenwaan; en bereid zijn om goed te worden; dat zijn de grondslagen voor een goede profeet.

9. Maar bij alle gaven dienen de regels voor het voorspellen te worden toegepast. Als een man begaafd is voor muziek, dient hij muziek te studeren, en niet alleen op inspiratie te vertrouwen (de vortex-stroom). Indien met de gave voor genezen, dient hij te studeren en te leren de onderzoekingen van anderen toe te passen, en niet alleen te rekenen op de vortex-stromingen. Indien met de gave van de voorspelling, dan dient hij eveneens de wetten te leren van de vortexen en planeten. Samengaan van begaafdheden en goed leren is het hoogste.

10. Hij die geneest door de handen op te leggen, geeft slechts van de vortexya die hij tevoren heeft ontvangen. Laat hij erop toezien dat hij dit aanvult door zonlicht (zo genoemd), en bomen en kruiden en de grond waarop hij loopt. Want weggeven zonder aan te vullen zal spoedig tot niets leiden.

11. Zoals een jong kind, dat naast een heel oud iemand slaapt, zijn vortexya verliest en uitgeput raakt, of als een negatieve echtgenoot wordt verteerd door een positieve vrouw, of een negatieve vrouw door een positieve echtgenoot, zo wordt de profeet (voorspeller) opgebruikt door de menigte.

12. Wanneer een profeet er toe gekomen is om vortexya te ontladen teneinde willekeurige klop geluiden te laten ontstaan, is hij tevens onderworpen aan de aanwezigheid van mensen uit de onzichtbare werelden. En deze mensen, geesten of engelen, gebruiken dit vortexya als basis om te kunnen verschijnen.

13. De profeet uit vroeger tijden liet de gelovigen in het donker plaatsnemen, omdat alle mensen de negatieve stroom afgeven in het donker (dat in het licht als positief wordt ontvangen), en hij verzocht hen om in halvemaa nvorm te gaan zitten, terwijl hijzelf tussen de beide hoornen zat. Daarom werden de geboden van de profeet TAU genoemd (stier). Volgens deze vorm van het altaar werd de profeet enigszins voorzien van vortexya door de aanwezigen.

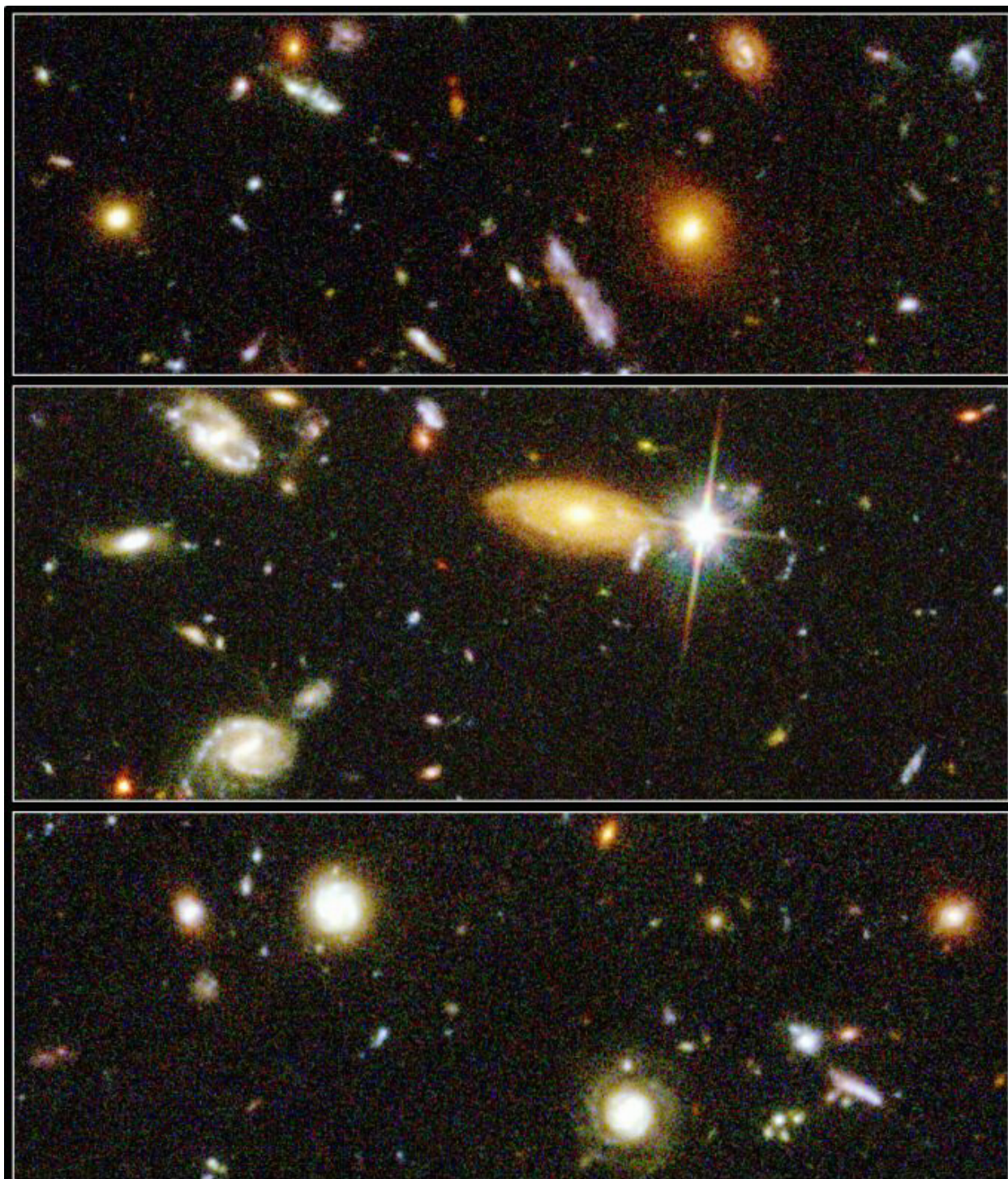
14. Dit is als volgt te herleiden: vortexya is een onzichtbare kracht, maar het heeft geen verstand of oordeel. Vervolgens komt het leven in elk levend schepsel, en achter dit alles staat de Schepper, Jehovih. Alle kennis, wetenschap en godsdienst zijn slechts sporten op de ladder die de mens tot Hem leiden. Dit te erkennen, en Hem voortdurend aan te roepen, is het openhouden van de weg om Zijn hand te ontvangen en Zijn stem te horen.

EINDE VAN HET BOEK VAN KOSMOGONIE EN PROFETIE

Verklarende woordenlijst

1. Actinische kracht -chemische werking van licht.
2. Aji - eerste graad van verdichting van materie; tijd van duisternis voor een planeet.
3. Atmosferea - gebied binnen de aard-vortex; plaats waar het weer en de meteorologische verschijnselen zich afspelen; lagere hemelen van de aardbewoners na hun dood, tevens 1e en 2e verrijzenis. Atmosferea wentelt met de aarde mee.
4. Atmosferiërs - Geesten, bewoners van de lagere hemelen; de meest geleerden onder hen stichten soms op eigen gezag een koninkrijk en inspireren van daaruit de aardbewoners zodat weer een nieuwe godsdienst of sekte kan ontstaan.
5. Brug van Chinvat - grens tussen atmosferea en etherea; Alleen zij, die geheel in dienst van de Schepper staan, kunnen de zinnebeeldige “Brug van Chinvat” passeren.
6. Bruid en Bruidegom - geesten die gekozen hebben voor Jehovih, de Schepper. Zij zijn door hun kennis en dienstbaarheid aan anderen in staat om atmosferea, de Gebonden hemelen, te verlaten via de Brug van Chinvat.
7. Cevorkum -baan van de grote slang door het universum.
8. Corpor - materie, de stof
9. Cyclus - periode van ongeveer 3000 jaar waarin bepaalde toestanden zich min of regelmatig herhalen.
10. Es - de onzichtbare werelden; geestelijke toestanden na de aardse dood.
11. Ethe, Etherea - meest ijle vorm van corpor die alles doordringt en van invloed is op alle vormen van materie. De uitgestrekte ruimte van het heelal doordringt en van invloed is op alle vormen van materie De uitgestrekte ruimte van het heelal.
12. Etheriërs - bewoners van de etherische werelden buiten de lagere hemelen van de aarde, Bruiden en Bruidegoms van de Schepper, soms ook Goden en Godinnen.
13. Grote Slang - de zon en de planeten, het zonnestelsel, ook zo genoemd door de oude profeten.
14. Ji'ay - atmosferische wereld van de tweede graad van verdichting; tijd van duisternis of halflicht voor de aarde, als er atmosferische substantie omlaag valt.
15. Kosmon (tijdperk) - begonnen omstreek 1848 met de eerste paranormale verschijnselen op grote schaal. Tijd van vrijheid voor de mens onder het gezag van de Schepper, wanneer alle Goden, Heren en verlossers zijn afgeschaft.
16. Nebula - derde graad van verdichting, nevelvlekken, kometen en planeten kunnen ontstaan.
17. Nirvana - etherea als plaats waar de hoogverheven engelen verblijven, die soms door de Schepper worden aangesteld als Goden of Godinnen over een groot gebied of over een bepaalde planeet.

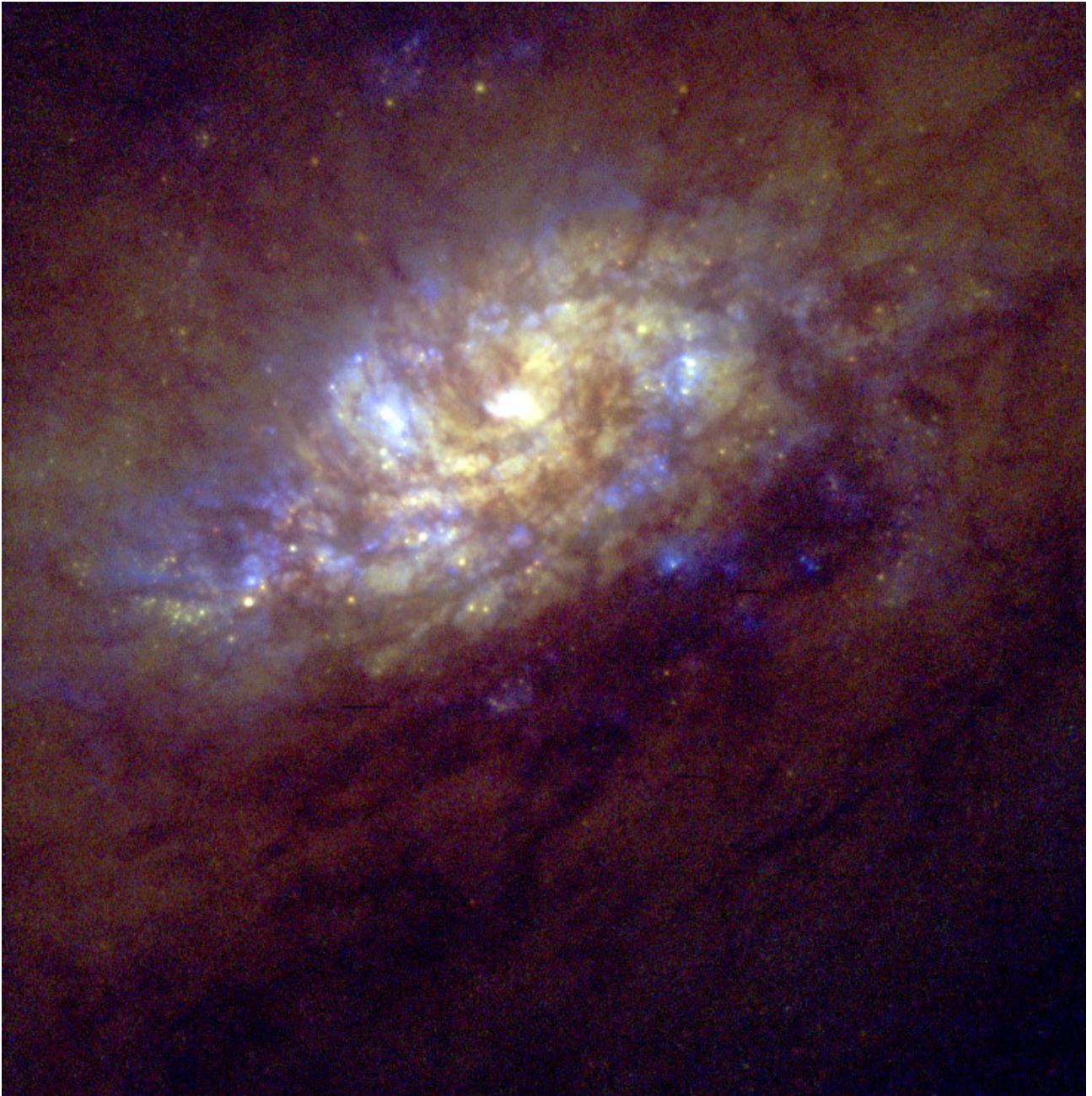
18. Orachnebuahgalah - tabel om de gebeurtenissen tijdens een cyclus te kunnen berekenen.
19. Se'mu - groen schuim waaruit alle leven ontstaat; tijdperk van beginnend leven op een planeet.
20. Tow'-Sang - grote zonne-vortex, waarbinnen alle tot het zonnestelsel behorende planeten en hun vortexen zich bevinden.
21. Vortex - draaikolk; energiewerveling, scheppende kracht.
22. Vortexya - energie vortex opgewekt. In de aardse natuur zien we deze kracht voortdurend werkzaam, de draaikolk in het water, de cycloon of windhoos En de spiraalvormige sterrenstelsels in het universum. Als de geleerden meer op dit verschijnsel zouden letten, zouden ze een andere vorm van energie kunnen ontwikkelen in plaats van de huidige kernsplitsing. Elektriciteit, magnetisme en de z.g. zwaartekracht zijn allemaal uitingsvormen van vortexya
23. Wark - meteorietvorming in de aard-vortex t.g.v kleine vortexen, die nevelachtige substantie samenbrengen.

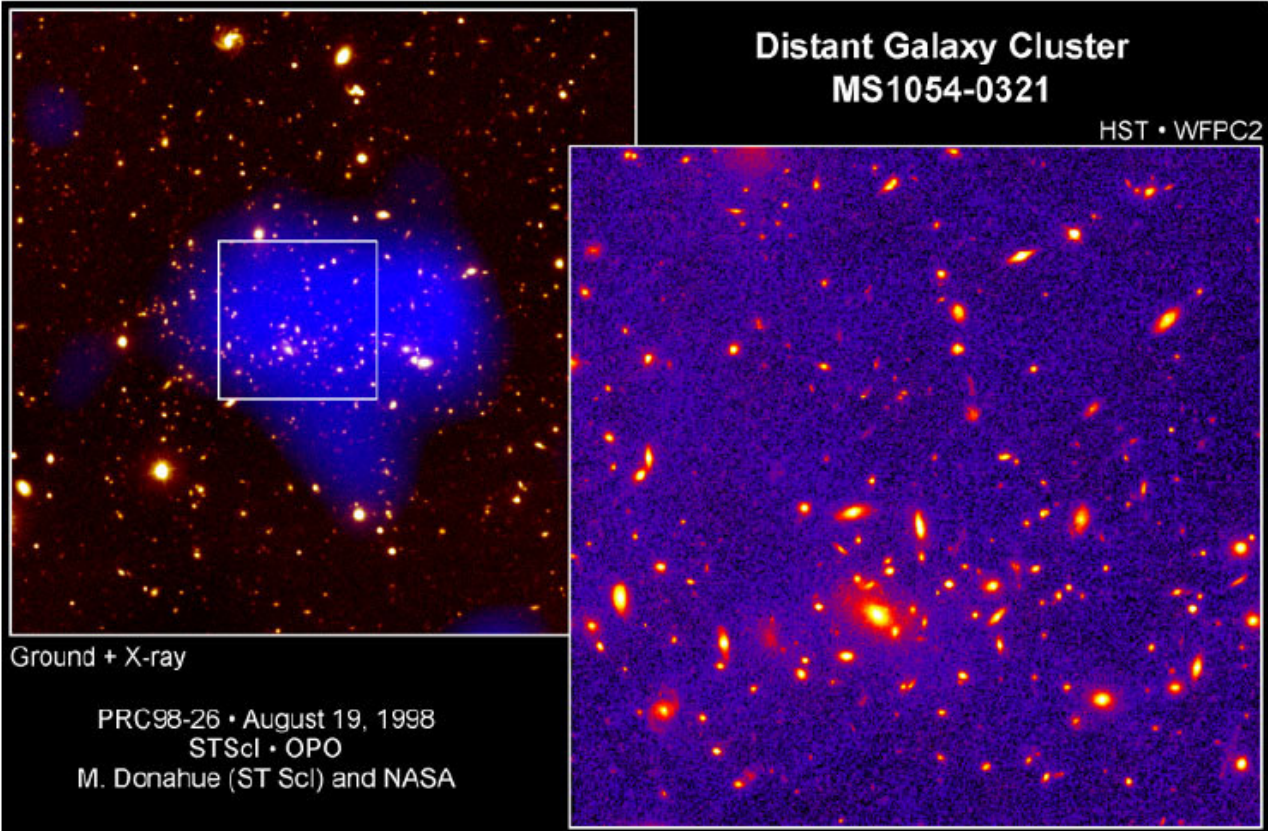

Hubble Deep Field Details

HST • WFPC2

PRC96-01b • ST Scl OPO • January 15, 1996 • R. Williams (ST Scl), NASA

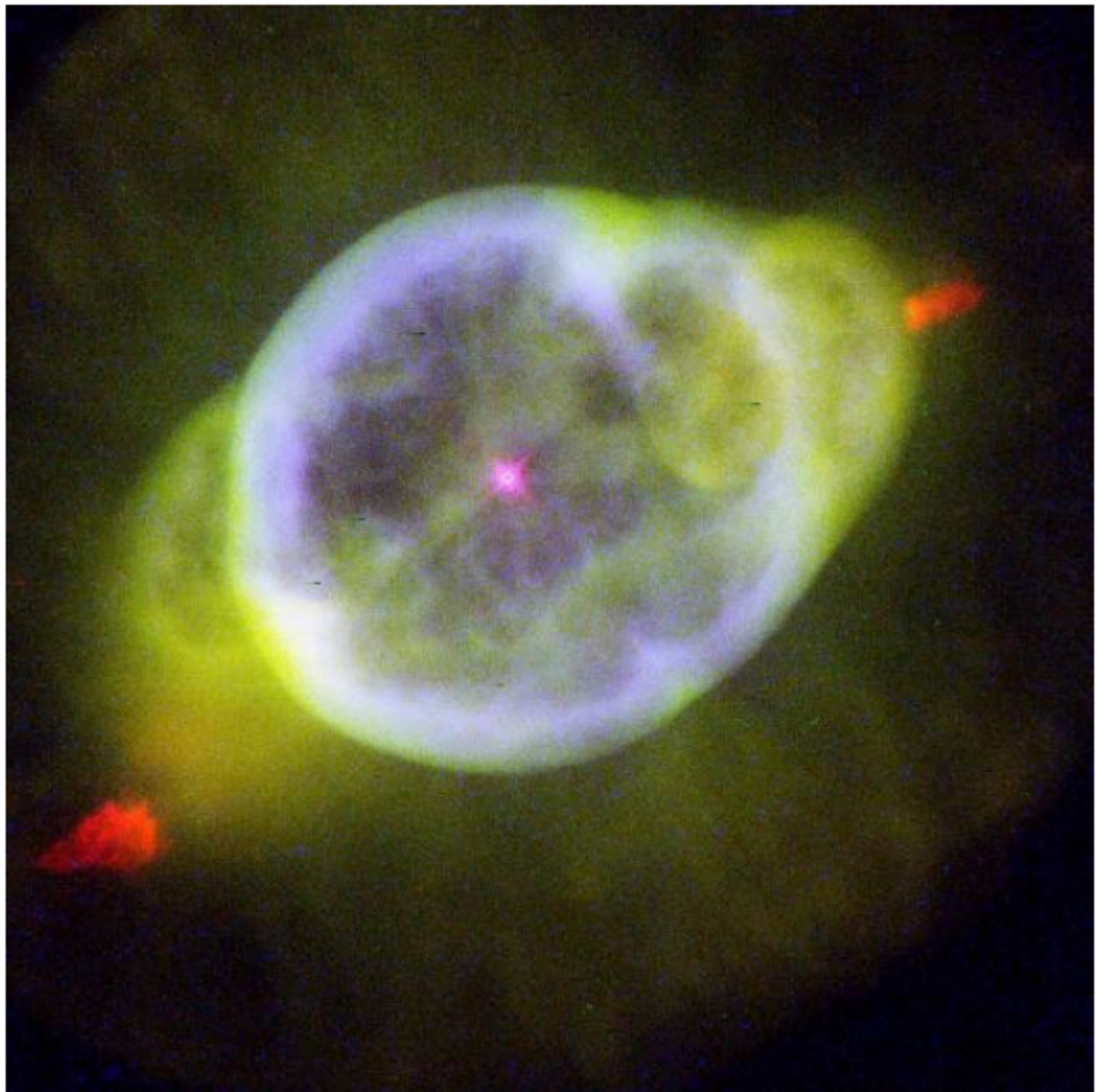

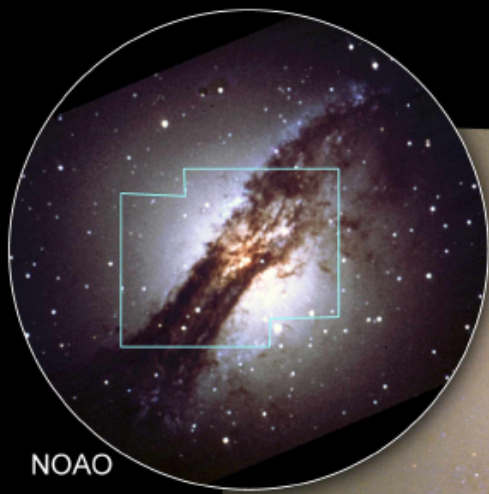
Planetary Nebula NGC 3132

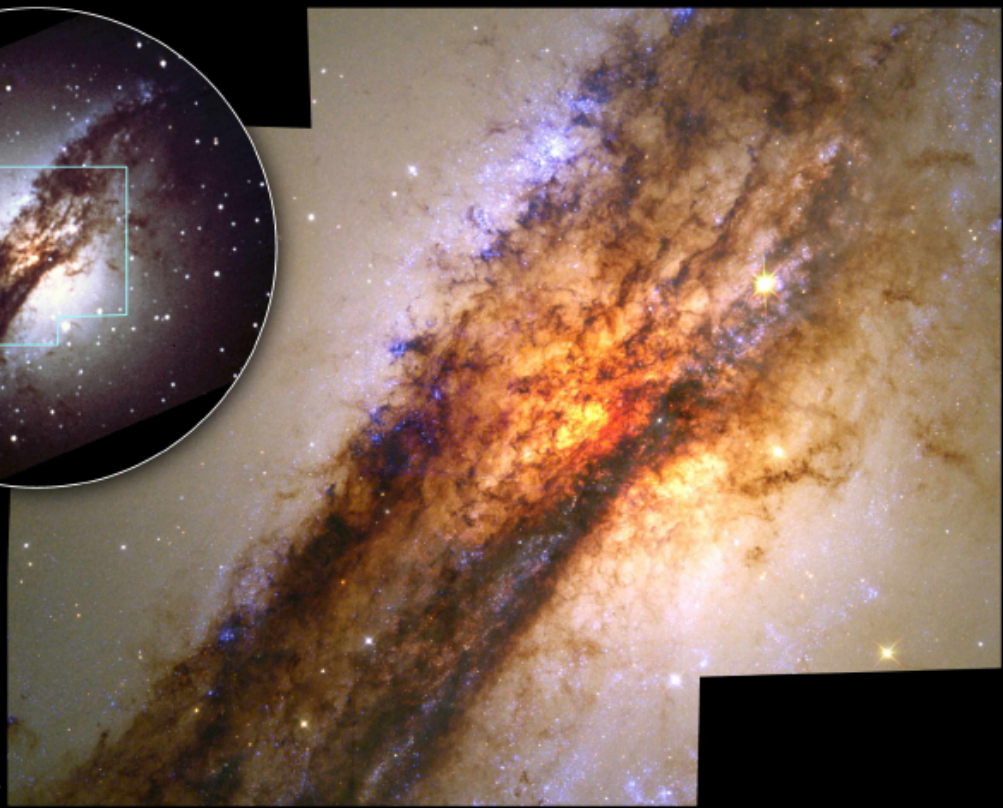
Hubble
Heritage

PRC98-39 • Space Telescope Science Institute • Hubble Heritage Team

NOAO

HST

Active Galaxy Centaurus A
Hubble Space Telescope • Wide Field Planetary Camera 2

PRC98-14a • ST ScI OPO • May 14, 1998 • E. Schreier (ST ScI) and NASA